

67

Aesop in modern Greek
transl. by Joannes Patoulas

l 32

ΑΙΣΩΠΟΣ

10 PRHEI

Case B

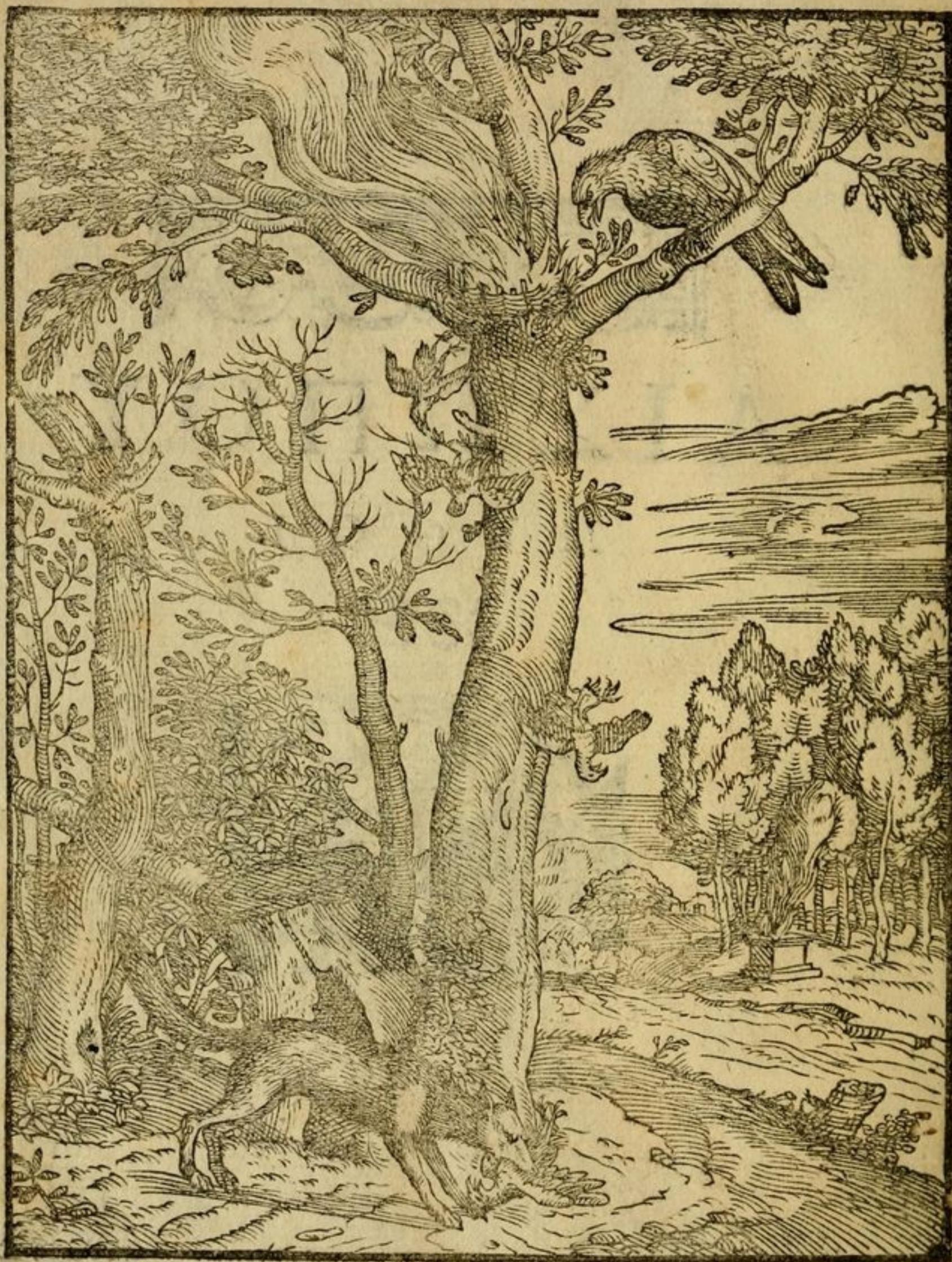
ΑΙΣΩΠΟΥ

ΜΥΘΟΙ.

β'

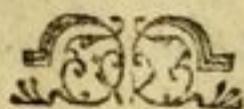
ΑΙΣΩΠΟΥ

ΑΙΣΩΠΟΥ

ΜΥΘΟΙ.

Αετός, καὶ Αλεπού.

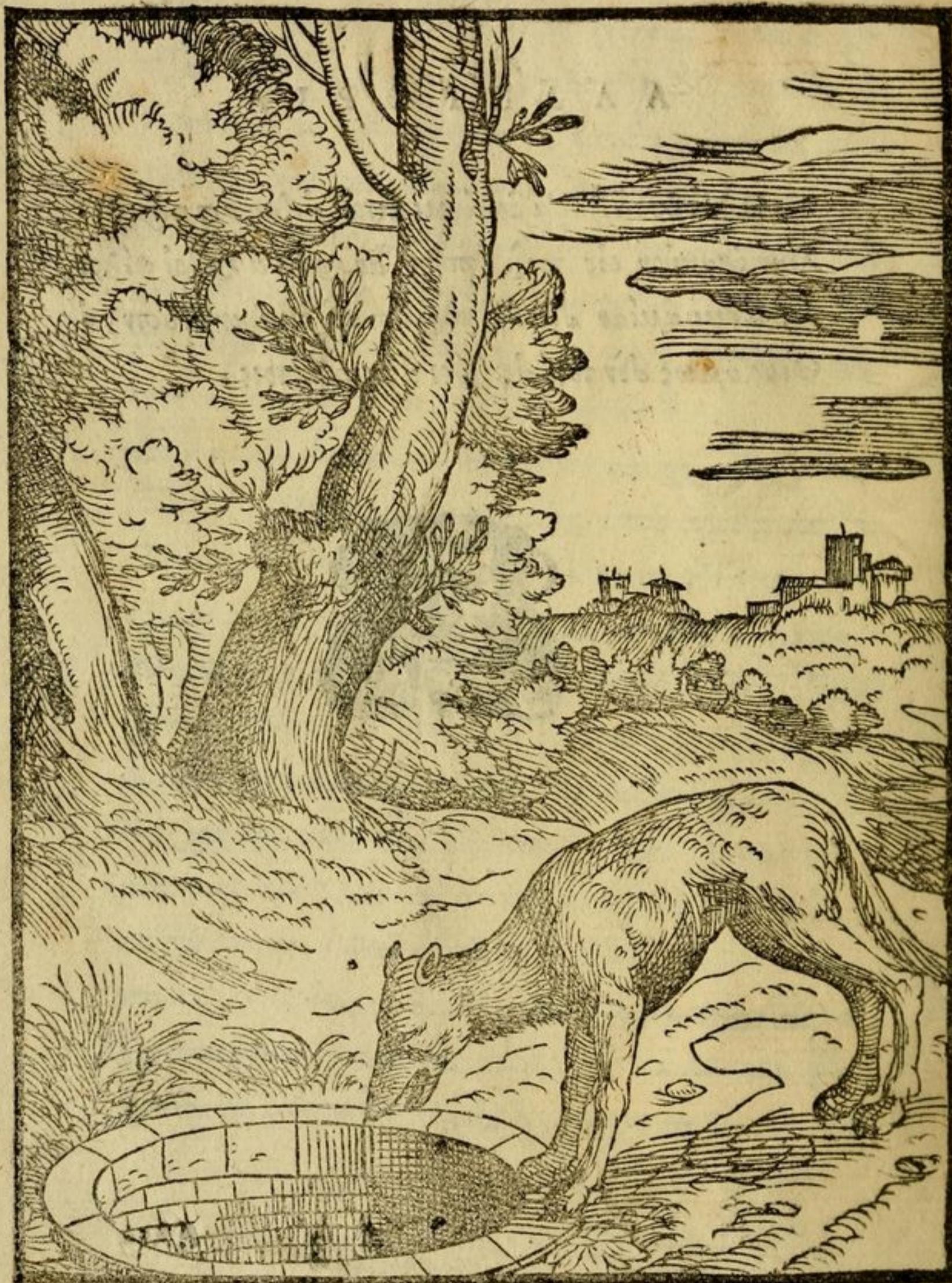
Ετός, καὶ Αλεπού κίχνοντας φιλίαν
ἀνάμεσόν τοις, ἴδοφάσισαν νὰ κή-
μουσι τῆς καλοικιαῖς τοις σιμῶ, δε-
νὰ ἔχρυσιν ἀφορμὴν νὰ στυανασρέ-
φονται συχῶ, καὶ μὲ τῆτον τὸν ζόπον νὰ κρατοῦσι
πλέον σταθερὰν ἢ βεβαίαν ἢ φιλίαν τοις. ὁ Αετός τὸ
λοιπὸν ἔκαμε τὴν φωλιάν του. εἰς ἓνα ὑψηλὸν δέν-
δρον, καὶ ἡ Αλεπού ὁμοίως εἰς κάποια χαμηλὰ δένδρια
ὅπου ἦτον ἐκεῖ σιμῶ. ἦλθε καθεὸς νὰ γυνήσῃ ἡ
Αλεπού καὶ ἐγυνήσε εἰς τὴν φωλιάν της. μίαν βο-

λαν μισόνοντας ἄπο τῶν φωλιάων της καὶ πηχύον-
 τας νὰ βοσκίση ὁ Αετὸς μὲν ἔχοντας πὶ νὰ φάγη
 ἔξαπέταξε κάτω εἰς τῶν φωλιάων τῆς Αλεπούς καὶ
 κέρνοντας τὰ Αλεπόπουλα τὰ ἀνέβασε εἰς τῶν φω-
 λιάων του καὶ τὰ ἔφαγε μαζί με τὰ πουλιά του. ἡ
 πτωχὴ ἡ Αλεπού σρεφόμνη ἄπο τῶν βοσκῶν, καὶ
 μαθαίνοντας τὰ γυρόμνη, ἐλυπήθη ὅτι τόσον ἔχε
 τὸν θάνατον τῶν παιδιῶν της ὅσον ἔχει ἔβλεπε πῶς
 ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐκδικηθῆ ἐναντίον τῆς Αετῆς καὶ ἐπι-
 δὴ χερσῶν ὄντας δὲν ἠμπόρειε νὰ καταξέχη ἕνα
 πλωτὸν, ἔφατότο ἕνα με ἐκεῖνο ὅπου ἔχουσι σωή-
 θειαν νὰ κάμουσι οἱ ἀδύνατοι ἐναντίον τῶν δυνατῶν
 ἡρωῶν ἐσάθη ἄπο μακρὰ καὶ ἐκαταράθη τῆς Αετοῦ.
 δὲν ἀπέρατε εἰς πολὺ εἰς ὀλίγον καὶ ὁ Αετὸς ἔξα-
 πέτασε κάτω καὶ ἐπῆρε με ὅλα τὰ κάρβουνα ἕνα
 κομάτι ἄπο μίαν αἶγα ὅπου ἐθυσιάσαι κάποιος εἰς
 ἕνα χροῖφι ἐκεῖ σιμῶ, καὶ τὸ ἄπόδρεσε εἰς τῶν φω-
 λιάων τε. τότε φυσόντας ἄνεμος ἀνάψαι τὰ κάρβου-
 να καὶ ἐπιασε ἡ φωλιά τῆς Αετοῦ ἔσθυσ τὰ Αετόπου-
 πουλα ὄντας ἀκόμι μικρὰ, καὶ μὴ ἠμπορούντας νὰ
 ἔξαπετάξουσι ἔπεσαν εἰς τῶν γλῶν. ἡ Αλεπού ζέ-
 χοντας τὰ ἐκατάφαγη ὅλα ἐμπερσὰ εἰς τὸν Αετὸν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶ) δὲ ἐκείνοις ὅπου ἀδικοῦσι τὴν φι-
 λίαν ἐναντίον εἰς τοὺς ὁποίους ἂν καλὰ καὶ οἱ φίλοι
 δὲ ἀδυναμίαν δὲν ἤμποροῦσι νὰ ἐκδικηθοῦσιν, ὁ
 Θεὸς ὅμως δὲν τοὺς ἀφύει ἀπικωρήτους.

Αλεπού, καὶ Τράγος.

Αλεπού ἔ Τράγος ἐδιψοῦσαν, καὶ ἔματέβησαν εἰς ἓνα πηγὰδι νὰ πίνουσι, καὶ ὅταν ἔπιασι νερό, ὁ Τράγος ἐλογιάζει πῶς νὰ ἀναβῆ καὶ ἡ Αλεπού λέγει χείρου ὀπίσθηκα ἕξοπον πῶς νὰ ἀναβούμην καὶ οἱ δύο ἐὰν σαθῆς ὀρθός, μὴ κέρατα καὶ ἐμωροδινὰ ποδάρια νὰ τὰ ἀκομπήσης εἰς τὸν τοῖχον, καὶ τὰ κέρατα νὰ τὰ ὀρθώσης ἀπάνω, ἐγὼ δέλω πατήσω εἰς ταῖς πλάταις σου, καὶ ἐκ τῆς κεράτων δέλω ἀπιδήσῃ ἔξω. καὶ τότε δέλωσε σύρη καὶ εἰς ἓνα ἀπάνω. ὅπως ἄσύν τις ὁ Τράγος καὶ ἔκαμε τὸ δέλημά της. καὶ ὅταν ἡ Αλεπού ἔβηκεν ἔξω ἔχαιρεν ὁ ὃ Τράγος τὴν ἐμέμφετον πολλά ὅτι δὲν τὸν ἔβγαλεν ἔξω ὡς ἂν τὴν ἔταξε. καὶ ἡ Αλεπού τῆ λέγει. ἂν εἶχες τόσα μαλαὰ ὅσας τείχεσ ἔχης εἰς τὸ πηγούωι, δὲν ἤθελες κατεβῆ, ἐὰν πορῶτον δὲν ἤθελες ἰδῆς πῶς νὰ ἀνεβῆς.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ φρόνιμος ἀνθρώπος παρέπει πορῶτον νὰ λογιάζῃ τὸ πορῶγμα πῶς δέλει κατααντήση, ἐπείτα νὰ τὸ ἀρχέζῃ.

Αετός, καὶ Κάνθαρος.

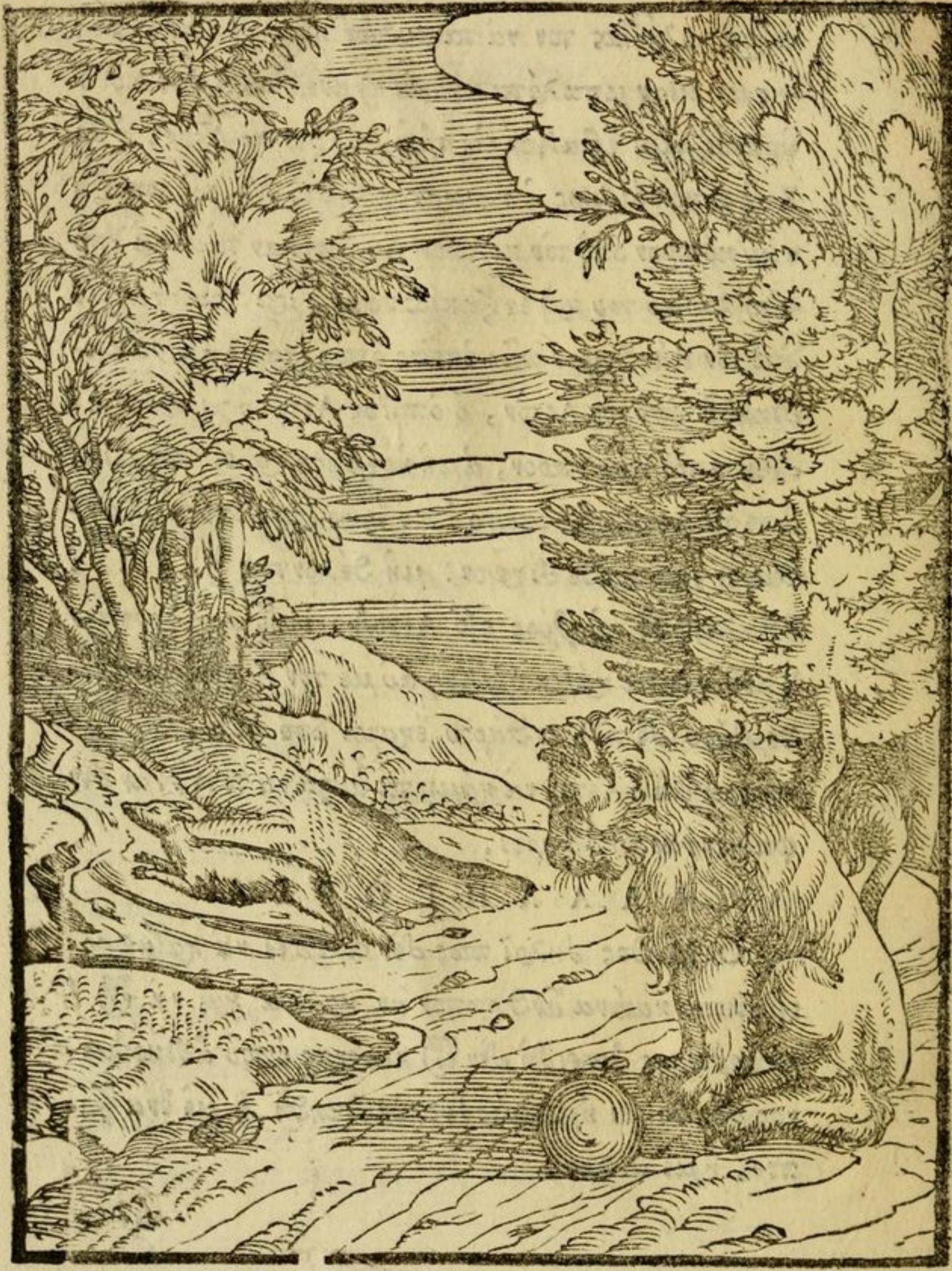
ΚΑταξερχόμενος μίαν φοράν ένας λαγὼς ὑπὸ
 ἓνα Αετὸν ἐπρόσφυγε εἰς τὴν κατωκίαν ἐνὸς
 Κανθάρου. ᾤδρακαλόντας τὸν Κάνθαρον νὰ τὸν
 φυλάξῃ καὶ νὰ τὸν γλιτώσῃ ὑπὸ τὸν Αετὸν. ὁ Κάν-
 θαρος ἔκαμε μεγάλας ᾤδρακάλεσας τῷ Αετοῦ νὰ
 μὴ φονδύσῃ τὸν πτωχὸν τὸν λαγὼν, καὶ τὸν ὀξόρκιζε
 εἰς τὸν Δία λέγοντάς του νὰ μὴ ὑποῖδῃ εἰς τὴν
 μικρότητα. ἐκείνου ὅπου ᾤδρακαλεῖ μόνον νὰ τὸ
 κάμῃ ἕξ ἀγάπῃ τῷ Διὸς. ὁ Αετὸς μὲ μέγαλλιν
 ὀργὴν καὶ ὑψηφῶνιαν κτυπόντας μὲ τὴν πτέρυγάν
 του τὸν Κάνθαρον ἄρπαξε τὸν λαγὼν καὶ τὸν ἔφαγε.
 ὁ Κάνθαρος ἐπέταξε ὁμοῦ μὲ Αετὸν, ἕως εἰς τὴν
 φωλεάν του. ἐκεῖ δρέσκοντας τὰ αὐγά τῷ Αετοῦ
 τὰ ἐκύλησε καὶ ρίπτοντας τα εἰς τὴν γῆν τὰ ἐκα-
 τασώτριψε. ὁ Αετὸς λυπηθεὶς πολλὰ τὴν δεύτε-
 ρην φοράν ἔκαμε τὰ αὐγάτου εἰς ἓνα ὑψηλότερον
 τόπον. καὶ ἐκεῖ πάλιν ὁ Κάνθαρος ἔκαμε τὸ ὅμοιον.
 ὁ Αετὸς μὴ ἔξέδροντας πλέον τὴν ἀκάμην, ἢ ποῦ νὰ
 κάμῃ τὰ αὐγάτου ἐπῆγε ἀπάνω εἰς τὸν ἔρανόν
 καὶ ἔκαμε τὰ αὐγάτου εἰς τὴν ποδίαν τῷ Διὸς

ᾤδρα-

ἔδρα καλόντας τον να τα φυλάττη. ὁ δὲ Κάνθαρος
 ἔκαμε μίαν μπαλότα κόπρε καὶ ἀνεβαίνοντας εἰς τὸ
 ἔρανόν τι καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν κόλπον τῆς Διός. ὁ δὲ
 Ζεὺς συκωνόμδμος ἀπάνω παρὰ τοὺς δὲ να πινάξῃ
 τὴν κόπρον ἀπὸ τὸν κόλπον του, ἔπεσαν τὰ αὐγά ἀπὸ
 τὴν ποδῖαν του καὶ ἐτζακίθησαν. μαθόνοντας δὲ
 ἀπὸ τὸν Κάνθαρον πῶς ἐκείνο ὅπου ἔκαμε δὲ να ἐκ-
 δικηθῆ ἀπὸ τὸν Αετὸν, ὁ ὁποῖος Αετὸς ὄχι μόνον ἀ-
 δικησε τὸν Κάνθαρον, ἀμὴ ἠσέβησε καὶ εἰς τὸν Δία,
 εἶπε τῆς Αετῆς, πῶς ἐκείνο ὅπου ἔγινε ἔγινε ἀπὸ τὸν Καν-
 θαρὸν, μὲ καθε δίκαιον. μὴ θέλοντας ὁ Ζεὺς να
 ἐξαλειφθῆ τὸ γένος τῶν Αετῶν. ἐπὶ δὲ μάλεσε τὸν
 Κάνθαρον να κάμη δὲ λαγὼ μὲ τὸν Αετὸν. μὴ πει-
 δομῆρου δὲ τῆς Κανθάρου ἔκαμε ἀπὸ τότε, καὶ ἐμ-
 περα ὅτι ὁ Αετὸς να κάμη τὰ αὐγάτα τότε ὅταν δὲν
 φαίνονται Κάνθαροι.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ πῶς δὲν ὀρέπει να κατὰ φρο-
 νῆ πινὰς κανένα ἄνθρωπον ἂν καλλὰ καὶ να εἶ) ὁ
 μικρότερος ἐπειδὴ δὲν εἶ) κανένας ὅπου ἀδικούμε-
 νος δὲν θέλει ἢ μπορέσει να ἐκδικηθῆ. ἢ μὲ ἕνα ξό-
 πον, ἢ μὲ ἄλλον.

Ἀλεπῶ , καὶ Λεονθάριον .

Αλεπού ποτὲ δὲν ἶδε λεοντάρι . καὶ κτ' τύχην
 τὸ ἀπάντησε . καὶ ὅταν τὸ ἶδε , εἰς τὸ πρῶ-
 τον ἤλθε νὰ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὸν φόβον τῆς . καὶ πάλιν
 δούτερον βολὰν τὸ ἶδε . καὶ ἐφοβήθη , πλὴν , ἐχώ-
 σεν τὸ πρῶτον . καὶ πάλιν τὸ ἶδε τρίτην βολὰν . καὶ
 τόσον ἐθάρρῃεν , ὅτι ἐπήγε νὰ τῆ σωτύχῃ .

Α Λ Λ Π Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι ἡ σωφροσύνη κάμνει τὰ φο-
 βερὰ πράγματα καὶ τὰ καταφρονούμην , ὅταν λέ-
 γω τὰ θεωροῦμην πολλαῖς βολαῖς .

Αιδών, καὶ Γεράξ.

Αιδώνι ἐκάθετον εἰς δένδρον καὶ ἐκελάδειε. καὶ ἓνα Γεράκι τὸ ἶδε καὶ τὸ ἔπιασε νὰ τὸ φάγῃ. καὶ τὸ αἰδώνι λέγει πρὸς τὸ Γεράκι, μή με φάγῃς, ὅτι εἰμι πολλὰ μικρὸν, καὶ δὲν σοῦ θέλω χορτάσῃ τιὸ κοιλίαν. πλὴν ἂν θέλῃς νὰ χορτάσῃς, κυνήγησε δὲ πὸ ἄλλα ὄρνεα μεγαλίτερα. καὶ τὸ Γεράκι λέγει, ὅτι λωλὸς εἶμαι, ἐὰν τιὸ ξοφίω ὅπου ἔχω εἰς τὸ σῶμα μου ἀφήσω, καὶ γυρῶσω ἄλλω ὅπου δὲν τιὸ βλέπω.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ. ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι, εἴη τὸσον πολλὰ λωλοὶ, ὅτι δὲ νὰ ἐλπίζουσι, νὰ κερδίσουσι πρῶτα, χάνουσι καὶ ἐκείνο ὅπου ἔχουσι εἰς τὰ χεῖρα τοῖς.

Κουνάδη, καὶ Αλέκτορας.

Κ Ουνάδη ἔπασσεν ἀλέκτορα. καὶ ἤθελε νὰ τὸν φάγη με δίκαιον τρόπον. καὶ ἄρχισε νὰ τὸν κατηγορῆ, ὅτι ἔνοχλεῖ τοὺς ἀνθρώπου, πλὴν νύκτα, καὶ δὲν τοὺς ἀφύει νὰ ἀναπύονται. καὶ ὁ Αλέκτορας εἶπεν, ὅτι τὸ κάμνω δὲν ὠφέλειαν καὶ τοὺς ἔξυπνῶ δὲν νὰ δουλεύου. καὶ πάλιν τὸ Κουνάδη τὸν ἐκατηγόρει, πῶς εἶναι ἀσχηγῆς καὶ αἰμομίκτης, νὰ σμίγεται πλὴν μάνατου, καὶ ταῖς ἀδελφαῖς του. καὶ ὁ Αλέκτορας λέγει καὶ τῆτο δὲν ὠφέλειαν τῆν ἀνθρώπων τὸ κάμνω, δὲν νὰ γηροῦσιν ἀνεγὰ πολλὰ. καὶ τὸ Κουνάδη εἶπεν. ἀλλ' εἰάν ἐσὺ ἔχῃς τόσας ἀπολογίας ἐγὼ θέλω μείνη χωρὶς φαγητὸν. καὶ ἐκατάφαγέ τον.

Α Α Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α :

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κακὸς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος πάχει μὲ πάντα τρόπον νὰ κάμνη κακὰ ὅταν δὲν εὐεῖπη καμίαν ἀφορμὴν νὰ ἀδικήσῃ, τότε κάμνη κακὰ καὶ χωρὶς ἀφορμῆς.

Αλουπούδες.

Αλουπού ἐπιήση εἰς παγίδα, καὶ ἔκοψε τὴν ἐράντης καὶ ἔφυγε. καὶ ἄπο τὴν ἐντροπύτης, ἐβουλόθη νὰ κάμη καὶ ταῖς ἄλλαις ἀλουπούδες νὰ κόψουσι τὴν ἐράντοις καὶ ἔτιος νὰ σιεπάσῃ τὴν ἐντροπύτης λοιπὸν ταῖς ἐσυάξεν ὁμοῦ ὅλαις καὶ ἐσυμβούλωε πῶς νὰ κόψουσι ταῖς ἐραῖς αὐτῶν καὶ ἔλεγε, ὅτι δὲν ἔναε μόνον ἄχνημον, ἀμὴ βασούσιν καὶ πειρασὸν βάρος. καὶ μία ἄπο ταῖς ἀλουπούδες εἶπεν. ὦ κυραλοπού ἂν αὐτὸ ὅπου λέγῃς νὰ κάμωμεν δὲν ἦτον ὄχι συμφέρον ἐδικόν σου, δὲν τὸ ἐσυμβούλωες εἰς ἡμᾶς νὰ τὸ κάμωμεν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ὁ Μῦθος δηλοῖ. ὅτι οἱ πονηροὶ ἀνθρώποι, δὲν συμβουλόωσι τοὺς ἄλλοις ὄχι καλὸν ὅπου τοὺς θέλουσιν, ἀμὴ ὄχι τὸ συμφέρον τὸ ἐδικόν τοις.

Αλεπού, καὶ Βάτος.

Αλεπού ανέβαινον εἰς ἓνα φράχτιον. Ἐπεὶ δὴ ξεγλιστρόντα ἐμέλλε νὰ πέσῃ, ὄπασα ὑπὸ μίαν βάτον δια νὰ βοηθηθῇ. καὶ παρῶθεν ἐκινῆσθαι ὑπὸ τὰ ἀγκάδια τῆς βάτου καὶ ἐξεμάτωσε τὸ ποδάριον. Καὶ μὲ πόνον εἶπε πρὸς τὴν βάτον. ἐγὼ σὲ ὄπασα δια νὰ μοῦ βοηθήσῃς, καὶ σὺ πλέον κακὸν μοῦ ἔκαμες; καὶ ἡ βάτος εἶπεν. ἀλλὰ σὺ ἔσφαλες νὰ πιάσῃς ἐμὴν, ὅπου ἐγὼ εἶμαι μαθημένη τοῖς ἄλλοις νὰ πᾶνω.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ. ὅτι ὁμοίᾳ παθαίνουσι καὶ πινὲς ἄνθρωποι, ὅπου ζητοῦσι βοήθειαν ὑπὸ ἀνθρώποις ὅπου πάντοτε ἀδικοῦσιν καὶ βλάπτουσι τοὺς ἄλλους.

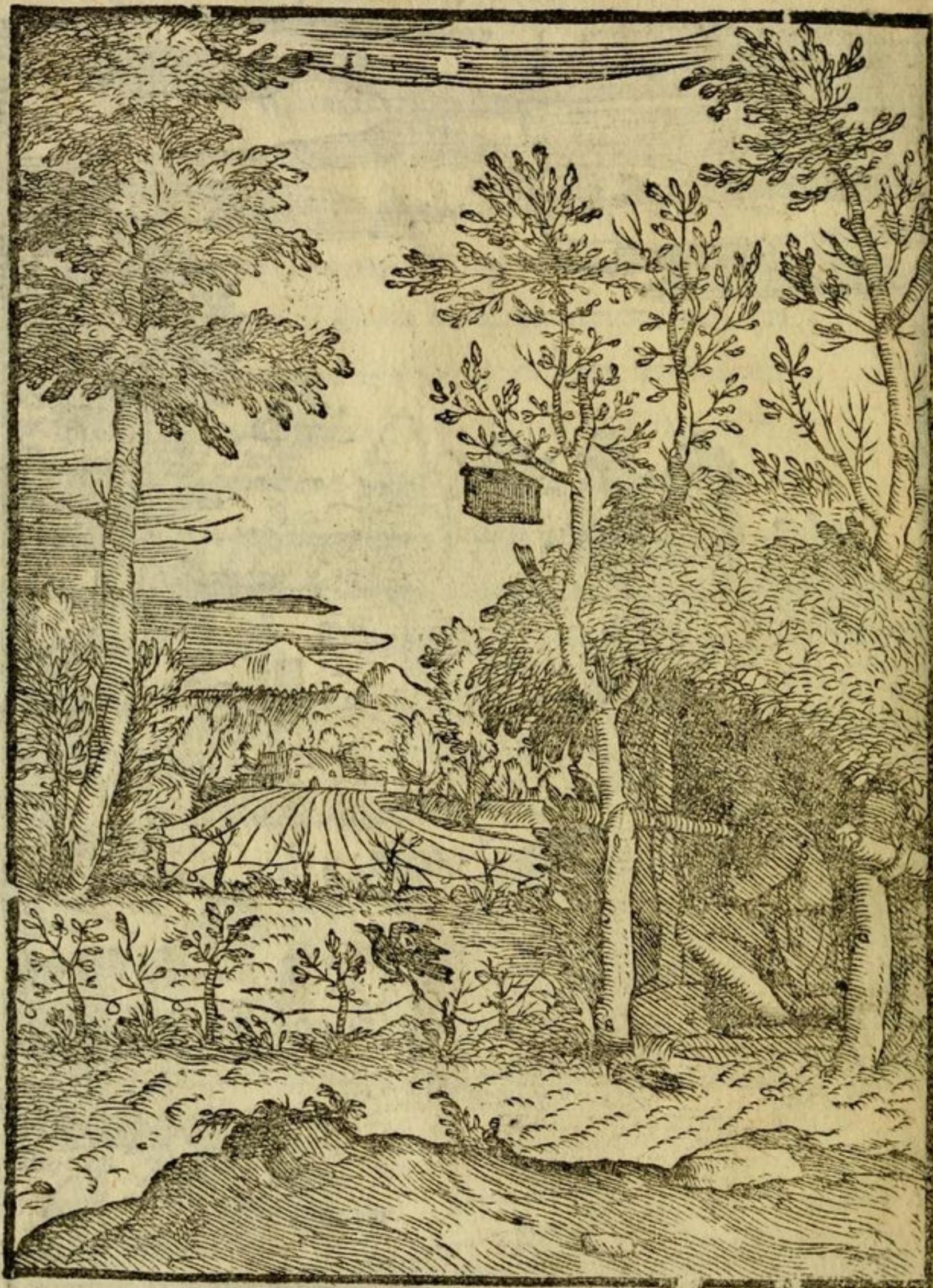
Αλέκτορες, κὴ Περδίκη.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις εἶχεν ἀλεκτόρους. Καὶ ἀγό-
ρασε, κὴ ἓνα περδίκη, κὴ τὸ ἔβαλεν ὁμοῦ με-
τοὺς Αλέκτορας. λοιπὸν αὐτοὶ τὸ ἐκτυποῦσαν, καὶ
τὸ ἐδίωκαν. καὶ τὸ Περδίκη ἐλυπεῖτον πολλὰ, καὶ
ἐλεγε, ὅτι ἐπειδὴ ἓναι ξένον, καὶ δὲν τοὺς ὁμοιάζει,
διετῆτο τὸ ἐδίωκαν. καὶ εἰς ὀλίγῃ ὥραν, βλέπει
τοὺς Αλέκτορας πῶς ἐμαλώνουσιν ἀνάμεσόν τοις. κὴ
παρῶ. θεὸς ὄξε λυπήθη καὶ εἶπεν. ἀλλὰ ἐγὼ ἀπὸ
ἐδῶ καὶ ἐμπαρὸς δὲν λυποῦμαι. ἐπειδὴ βλέπω, κὴ
αὐτοὺς πῶς μαλώνουσιν, καὶ μάχονται ἀναμετα-
ξύ τοις.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι,
ἔυκολα ὑπερβύωσι, τὴν ὑβρείαν τῆς ξένων ἀπθρο-
πων, θεωρόντας αὐτοὺς ὅτι ὑβείζωσι, καὶ τοὺς ἐδι-
κοῖς τοις.

Πελόλογος, καὶ Οχενζα.

Εἰς Πελολόγος ἐπῆρσεν ὄξον ἐ βεργίανὰ κωπη-
γίση. καὶ εἶδε εἰς ἓνα δένδρον μίαν κίχλα ἐ ἔ-
σητε τὰ ξόβεργα νὰ τὴν πιάση. Καὶ ἔχοντας τὸν νοῦν
του εἰς τὴν κίχλαν. καὶ τὴν κίχλα ἐπάτησε μίαν ὀχεν-
ζα ὅπου ἐκοιμᾶτον εἰς τὸν τόπον ὅπου ἔσεκεν. Καὶ ἡ
ὀχενζα παροῦθις τὸν ἐδάγκασε, καὶ αὐτὸς μὲ
πόνον ἔλεγει. ἀλλ' ἀπ' ἐμὴν ἐγὼ ἐβούλομαι ἄλ-
λους νὰ πιάσω, καὶ ἐγὼ ἐπιάσηκα ἀπὸ ἄλλον, καὶ κιν-
δυάω νὰ ἀποθάνω.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ. ὅτι πνὲς βούλονται νὰ βλά-
ψου ἄλλους, καὶ λανθάνονται καὶ βλάπτονται
αὐτοὶ ἀπὸ ἄλλους.

Αλεπού, καὶ Κροκόδειλος.

Αλουπού, καὶ Κροκόδειλος ἐφιλονεικοῦσαν
ποῖος ἔναι ὑψηλότερος. καὶ ὁ Κροκόδει-
λος ἔλεγε, ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τοὺς γονεῖς του

πολλαῖς, καὶ μεγάλαις καύχησις ἤρου πῶς ἔκα-
μαν μεγάλας ἀνδραγαθίας. Καὶ ἡ Αλεπού λέ-
γει, ὦ καλὲ σὺ, ἀν καλὰ, καὶ ἐσὺ δὲν τὸ λέγεις φθά-
νει τὸ δέρμα σου νὰ φανερώσῃ τὴν ἀλήθειαν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀνθρώποι ὅπου δὲν
λέγου τὴν ἀλήθειαν ξανοίγονται ἀπὸ τακαμώ-
ματα.

Αλεπού.

Αλεπού ἐσέβη εἰς ἐργαστήριον ἐνὸς ὅπου ἔκα-
ναν μάχαρας, καὶ κεφαλαῖς ξύλινας. Καὶ
ἦυρε μίαν κεφαλήν, ὁμορφα καμώμένην, καὶ σο-
λισιδύλω, καὶ εἶπεν. ὦ πῶς ὁμορφη κεφαλή, ἀμὴ
μου αὐτὴ δὲν ἔχει.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος παρομοιάζει πρὸς ἀνθρώπους, ὅπου
εἰς ὁμορφοὶ εἰς τὴν θεωρίαν, καὶ εἰς τὴν γνώσιν εἰ-
λωλοὶ.

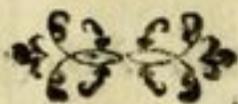
Κα-

Κασόρχι.

ΤΟ Κασόρχι είναι ζώον τετραπόδον, κὴ βόσκειται εἰς ταῖς λίμνας. λέγουσιν ὅτι τὰ ἀρχιδάτου εἶ) ἰαξικὰ. λοιπὸν τὸ ζώον ὅταν οἱ κυνηγοὶ τὸ κυνηγῶν γινώσκῃ διατὸ διώχου. κὴ μὲ τὰ δοντὰ του γινώσκει, καὶ κόπτει τὰ ἀρχιδάτου. καὶ μ' αὐτὸν τὴν ζώον γλυπώνει τὴν ζωὴν του.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι κὴ οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι, δια τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τους, κὴ τοῦ σώματος, δὲν κρατοῦν τὸν βίον τους κλησμενόν, ἀλλὰ εἰς ταῖς ἀνάγκαις τὸν χρειάζονται.

Καυχησιάρης.

ΕΙς ἄνθρωπος ἔξενιτῶθη, πάλιν ἐγύρησεν εἰς τὴν παξίδατου, καὶ ἔλεγε ὅτι εἰς πολλοὺς τόποις ἔκαμψεν ἀνδραγαθίας μεγάλας, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν ρόδον ἀπήδησε ἓνα ἀπήδημα μέγα, τὸ ὁποῖον πῖνας δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸ πηδήσῃ. Ἐεῖχε καὶ μάρτυρας ἐκείνοισι ὅπου ἀρέθησαν ἐκεῖ. ἀπεκείθη καὶ λέγει του, ὦ καλὲ ἄνθρωπε ἂν ἓνα ἀλήθεια αὐτὸ ὅπου λέγεις, δὲν ἔχῃς χρῆσαν ἀπὸ μάρτυρας. ἰδοῦ ἢ ρόδου, ἰδοῦ καὶ τὸ πῆδημα.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

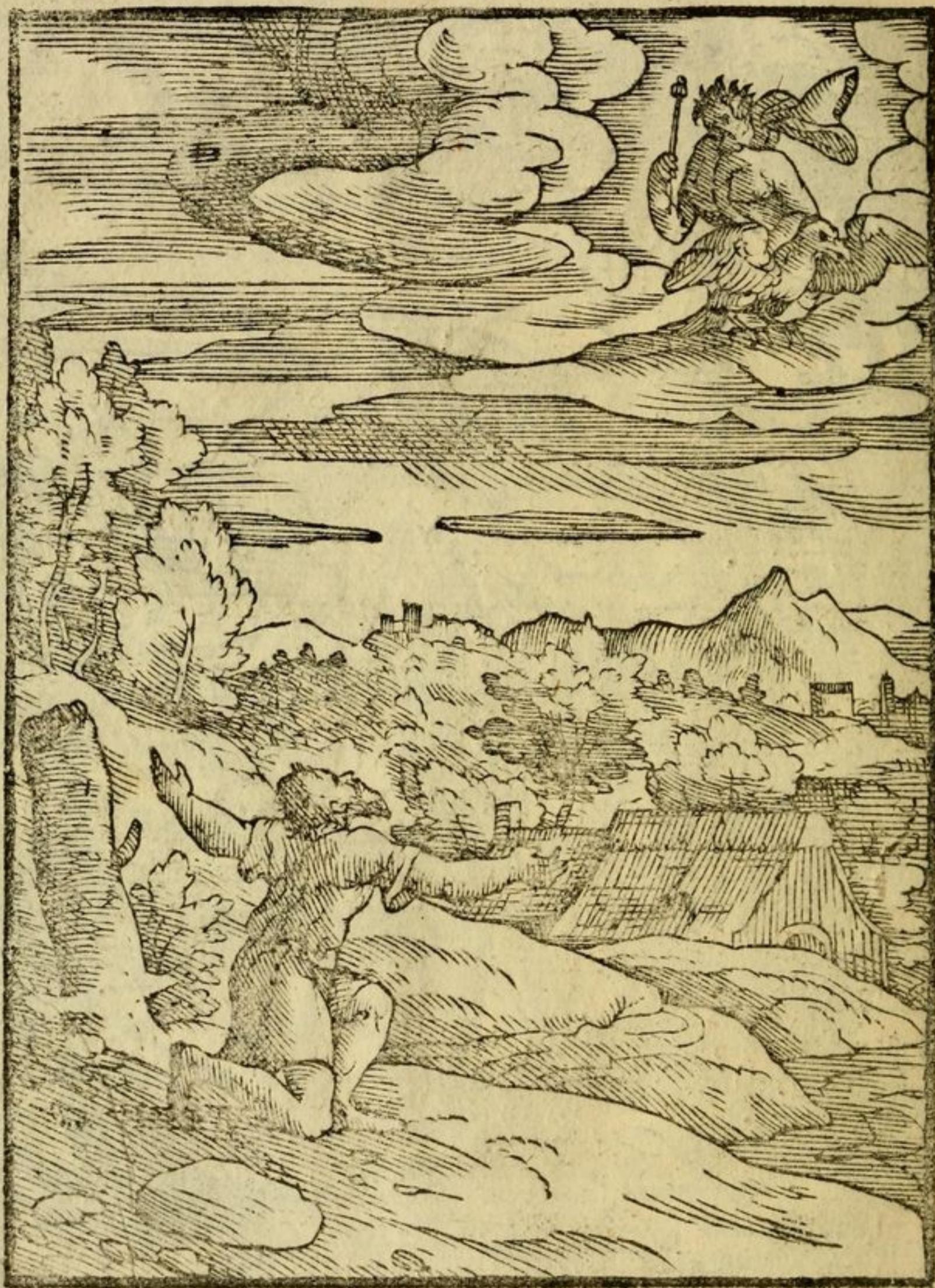
Ο Μῦθος λέγει. ὅταν ὁποῖος δὲν δείξει ἐκείνο ὅπερ λέγει με καμώματα, ὅσα καὶ ἂν λέγῃ ἐπὶ ἀκαρεῶς.

Καρβουιάρης, καὶ Γναφέας.

ΕΙΣ Καρβουιάρης ἔμεινεν εἰς ἐνὸς σπήτι. καὶ ἐπὶ τὴν κάλιν νὰ σταθῇ ἀντάματου ἓνα γναφέαν, ἠγροῦ ἓνα ὅπου λῶκάνει τὰ ροῦχα καὶ. ὁ γναφέας εἶπεν. ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἠμπόρω νὰ κατοικήσω μ' ἐσῶνα διότι φοβροῦμαι μήπως ἐκεῖνα ὅπου ἐγὼ ἀσπείρω, ἐσὺ τὰ μαυρίζεις.

ΑΛ-

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ ὅτι ἐκείνοι ὅπου δὲν μοιάζου-
σιν εἰς τὰ ἥθη καὶ εἰς τὴν γνώμην εἶναι ἀδύνατον νὰ
κατοικοῦσιν μαζὶ καὶ νὰ γίνωσι φίλοι.

Ενας ὅπου ἔτασε ἀδύνατα.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις πτωχὸς ἀδένησε . καὶ ἐκοίτε-
τον κακῶς . καὶ ἐπειδὴ ἀπαφασίδη ἀπὸ τοῖς
ιατροῖς ἐωδρακάλει τὸν θεὸν νὰ γιάνη . καὶ ἔτασε , ὅτι
νὰ κάμη θυσία ἑκατὸν βόδια . καὶ ἀποκείθη ἡ γυ-
ναῖκα του , καὶ λέγει . καὶ ἂν ἐσὺ ἰατρύθης ποῦ νὰ ἔβρης
τὰ ἑκατὸν βόδια . Καὶ ἐκεῖνος λέγει ἂν ἀσυκοθῶ
ἐγὼ ἀπ' ἐδῶ , μὴ παντέχης . ὅτι θέλει μοῦ ζητήσι ὁ
θεὸς τοῖς τα πρᾶγματα .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος λέγει . ὅτι ἔκολα τάσσω με λόγια
πνέες , ὅσα με καμώματα δὲν ἠμποροῦσι νὰ κάμω .

Βαζάνοι.

 Το βαζάνοι ἐβόσπασαν εἰς μίαν λίμνην .
 καὶ τὸ καλοῦνται ὀξηρανθῆ ἢ λίμνη , καὶ
 ἔφθισαν ἐκείνῳ καὶ ἐζήτουσ' ἄλλῳ . Ἐτύχον εἰς ἓνα
 βαθὺ πηγάδι . καὶ ὁ εἷς λέγει τῷ ἄλλου θέλεις
 νὰ κατοικήσωμεν εἰς τὸ πηγάδι , καὶ ἐκεῖνος λέ-
 γει . καὶ ἂν τὸ πηγάδι λάγη καὶ ξηρανθῆ .
 πῶς θέλωμεν ἀναβῆ ἄπαντα .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει . ὅτι δὲν κάμνη χρεία ἀσυμβέ-
 λουτα νὰ μεταχειζόμεσθα ἐδὲνα πρᾶγμα .

Αλιάδες.

Αλιάδες ἐψάρουσαν . καὶ ἐπειδὴ ἐκόπιασαν
 πολλὴν ὥραν , καὶ δὲν ἐπίασαν ἐδὲν , ἐλυ-
 πῶνται πολλὰ , καὶ ἠθέλησαν νὰ ἀναχωρήσουσιν
 ἀπ' ἐκεῖ , καὶ παροῦθις ἓνα ψάρι μέγαλον , κατὰ-
 ξεχόμενον ἀπὸ ἄλλο μεγαλύτερον , ἀπήδησε μέ-
 σα εἰς τὸ ξύλον τοῦ καὶ αὐτοὶ ὅσαν τὸν ἴδασιν ἐχάρ-
 ησαν καὶ ἀνεχώρησαν .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι πολλαῖς φοραῖς, ὅσα δὲν
μας δίδει ἢ τέχνη, μάς τὰ χαρίζει ἢ τύχη.

Γέρον, καὶ Θάνατος.

Εἰς ἓνα ὄρος εἰς Γέρον ἔκοπτε ξύλα. Καὶ ἔβα-
λόντα εἰς ταῖς πλάταις του. Καὶ ἐπειδὴ ἦ-
τον πολλὸς ὁ δρόμος, καὶ ἀγανάκτησεν, ἔθετε κά-
τω τὰ ξύλα, καὶ ἔκραζεν. ὦ Θάνατε ἔλα καὶ ἔπα-
ρέ με. Καὶ παρῶθις ἦλθεν, ὁ Θάνατος καὶ λέγει
του διατί με κρᾶζεις; καὶ ὁ Γέρον τῷ λέγει κρᾶζω σε
διὰ τὴν βοήθειάν σου να φαρτοθῶ τὰ ξύλα.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἀγαπᾷ
τὴν ζωὴν. Ὁ κατὰ καὶ εἰς μυρία ἀνάγκαις κρᾶ-
ζει τὸν Θάνατον, φαίνεται ὅτι ἐπιθυμᾷ να ἀποθά-
νη, πλὴν κάλλιον ἔχει πάντα τὴν ζωὴν ὡς δὲ
τὸν Θάνατον.

Σ

Γράια

Γραῖα, ἢ Ἰατρός.

Μια γυναικα γραῖα τῆς ἐπονοῦσαν τὰ ὀμμάπα, καὶ ἔκραξεν ἰατρὸν ἢ ἐσιᾶση νὰ τὴν γιάνη καὶ νὰ τῆ δώσῃ τόσον. Καὶ ἂ δὲν ἤθελε τὴν γιάνη, νὰ μὴ τῆ δώσῃ τίποτες. καὶ ἄρχισεν ὀτρός νὰ τὴν ἰαξέβει, καὶ κατ' ἡμέραν τῆς ἀλειφε τὰ ὀμμάπα. Ἐὖτε καὶ ἀνῆλθεισεν εἰς τὸ σπήτι τῆς γραῖας ὄλα τὰ ἀσίκονε, ἢ δὲ γραῖα βλέποντας πῶς τὰ σφάγματά της κατ' ἡμέραν ὀλιγός ὄσαν, εἰς ζόπον τίποτες ὀποῦ ἔως νὰ ἰαξέβῃ δὲν τῆς ἀπόμειν εἰς τὸ σπήτι. ὀ ἰαξὸς τὸ λοιπὸν ἀφόντης τὴν ἰαξέψεν τῆς ἐγύρωε τὸν μισθὸν ὀποῦ ἦτον συμφωνησμένος μετῆ λόγου της. ἢ ἡ γραῖα εἶπεν. μάλισσα πῶρα δὲν βλέπω τίποτες διότι ὀταν μου ἐπονοῦσαν τὰ ὀμμάπα. ἔβλεπε πολλὰ σφάγματα εἰς τὸ σπήτι μου. καὶ πῶρα ὀπῆ ἐσὺ λέγῃς ὀτι βλέπω, δὲν θάρω τίποτες ἀπὸ ἐκεῖνα ὀποῦ εἶχα.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγῃ, ὀτι οἱ κακοὶ ἀνθρώποι ἀπὸ τὰ

κακα

κακὰ ἔργα ὅπου κάμνουσιν, τοὺς φαίνεται νὰ λαν-
θάνουσιν. πλὴν ἐλέγχονται ἀπὸ τὰ καμώματά τες.

Γεωργὸς μὲ τὰ Παιδιά του.

Γεωργὸς τις ἀπόθνησκεν. καὶ ἐβελήθη νὰ κάμῃ
τὰ παιδιά του καλλοῖς γεωργοῖς, καὶ λέγει
τοῖς. παιδιά μου ἐγὼ ἀποθνήσκω. Καὶ ἔχω εἰς τὸ
ἀμπέλι κρυμμένα πνὰ φράγματα ἑζητήσατε,
καὶ θέλετε τὰ ὄρη. καὶ ὅταν αὐτὸς ἀπέθανε, τὰ
παίδια ἐνόμισαν ὅτι εἶχεν ὁ πατέρας τοὺς κρυμμέ-
νον θησαυρὸν εἰς τὸ ἀμπέλι δευτέρωτο ἔλαβαν τὰ
τσαπία, καὶ δικέλια, καὶ ἔσκαπταν τὸ ἀμπέλι γυ-
ρδύοντας τὸν θησαυρὸν. καὶ ἀνηγαλὰ, ἑδὲν ἤυθαν
τίποτες τὸ ἀμπέλι ὅμως ἀπὸ τὸ πολὺ σκάψιμον
ἐκαρποφόρησε τὸ δυπλοῦ.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι ὁ κόπος καὶ ἡ δουλία ἐναὶ
θησαυροὶ, ἑ πλοῦτος τῶν ἀνθρώπων.

Ανθρώπος, καὶ Σκύλοι.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἔσοντας νὰ ἔναι χιμῆρας ἔσεκεν εἰς τὸ καλύβητου. καὶ πρῶτον μὲν ἔφαγε τὰ πρόβατα ὅπου εἶχεν, ἔπειτα ταῖς αἴγαις. καὶ πρὶν νὰ ἀπεράσῃ ὁ χιμῆρας ἔσφαξε καὶ τὰ βοῖδια τὰ καυματερά ὅπου ἐδούλευαν. οἱ δὲ σκύλοι ὅπου τὰ ἐφύλαγαν εἶπον ἀναμεσὸν τοῖς: τί σέκομεν ἡμεῖς. ἄς φύγομεν ἀπ' ἐδῶ. ἐπεὶ δὴ ὁ ἀφέντης μας, ἂν δὲν τὸ ἐπόνεσε διὰ τὰ βοῖδια τὰ καυματερά μόνον τὰ ἔσφαξε ἔτα ἔφαγε, πῶς θέλει μᾶς ἀφήσῃ ἡμᾶς νὰ γλύσωμεν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι ἐκείνοις τοῖς ἀνθρώποις καμνὴ χρεία νὰ φύγομεν, οἱ ὅποιοι βλάβη του καὶ τοῖς ἐδικοῖς τοῖς καὶ τοῖς φίλοις τοῖς.

Γυναικα χῆρα, ἔορνιθα.

Μια γυναικα χῆρα, εἶχεν μίαν ὀρνιθα. Καὶ
καθ' ἡμέρα, ἐγύνα ένα αυρὸ ἔη γυναι-
κα ἐνόμισεν, ὅτι ἂν δώσῃ πολὺ κερθάρη τῆς ὀρνι-
θας, θέλει γυνήσῃ δύο βολλαῖς τὴν ἡμέρα. καὶ
ἐδιδέ τις ἔεωδράτρωγυ. ἡ δὲ ὀρνιθα ἐπάχουε
τόσον ὅτι δὲ ἠμπόρεσε πλέον νὰ γυνήσῃ ἐδεμίαν
βολλάν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μυθος ἔναι εἰς ἐκείνοις ὅπου ἔχου μικρὰ
κέρδη, καὶ πάχου νὰ εὐδακερδήσου. λοιπὸν
χάννου καὶ τὰ μικρὰ ὅπου ἔχου.

Ανθροπος κακός.

ΕΝαν ἐδάγκασεν ὁ σκυλος, ἔεγύρσεν ἱατρον.
Καὶ εἰς ἔμαθεν τὸ πῆεγύρσε, ἔ λέγει του,
ἔτι ἂν θέλῃς νὰ γάνῃς ἔπαρεν ὀλίγον ψωμί, καὶ

λη' ΑΙΣΩΠΟΥ

σφύγγισε τὸ αἷμα τῆς πληγῆς ἔδωκε τῷ σκύλου
ὅπουσε ἐδάγκασε νὰ τὸ φάγει. Καὶ ἐκεῖνος ἐγέ-
λασε καὶ εἶπεν. ἂν κάμω ἐγὼ τῷτο ἔτι ἄλλα σκυ-
λία τῆς χώρας τὸ μάθω, ὅλα θέλω ἐλθῆνὰ
μεδαγκάσω.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι ἕναν κακὸν ἄνθρωπον,
ἂν τὸν συμβουλῶσης διὰ καλὸν, αὐτὸς μάλιστα σὲ
μέμφεται.

Νέοι, καὶ Μάγειρος.

Το Νέοι ἔλαχαν σιμὰ εἰς ἕναν μάγειρον. καὶ
ἐπειδὴ ὁ μάγειρος εἶχε νὰ κάμει, ὁ εἰς
ἐπῆρε ἕνα κομμάτι κρέας, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸν κόρ-
φον τῷ ἄλλου. Ἐὗτε ὁ μάγειρος ἐγύρῳε τὸ κρέας
ὅπου τῷ ἔλειπεν, ἐκεῖνος ὅπου τὸ ἐπῆρεν. ὤμνουν
ὅτι δὲν τὸ ἔχῃ. Καὶ ἐκεῖνος ὅπου τὸ εἶχεν, ὤμνουν,
ὅτι δὲν τὸ ἐπῆρε. Καὶ ὁ μάγειρος γεικόντας τῶν
κακίαν τεις. εἶπεν. ἄλλα κὰν ἐμὴν με θέλετε γε-

λάσῃ

λάση ἀμνητιῶ θεὸν ὅπῃ ἔμπορκεῖτε, δὲν τὸν θε-
λετες γελάση.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι ἂν τοὺς ἀνθρώπους γελοῦ-
μεν ὅταν ἔμπορκοῦμεν. ἀλλὰ τὸν θεὸν δὲν τοὺς θε-
λωμεν γελάση.

Ἐχθροὶ.

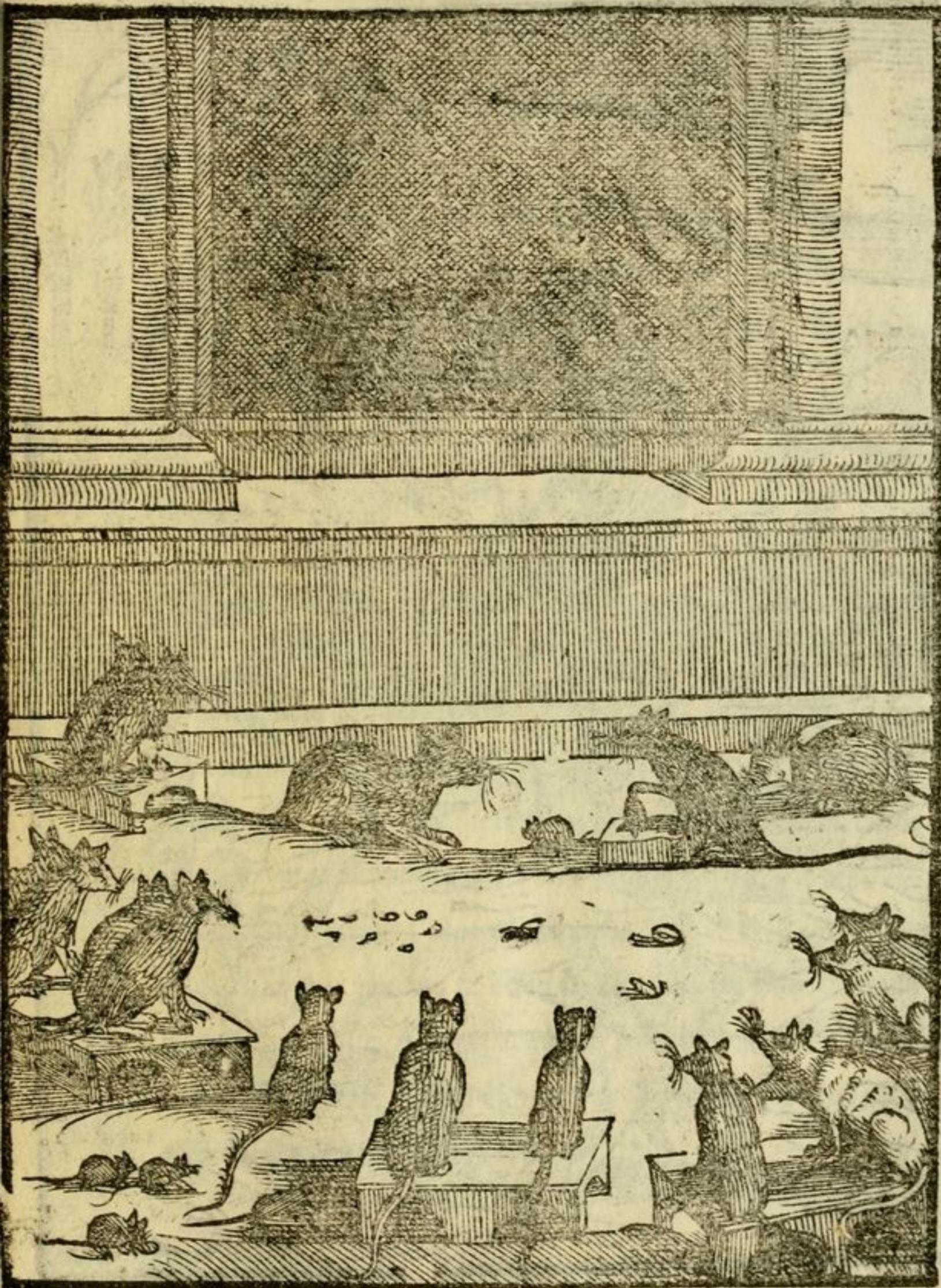

 Το πνὲς ἐχθροὶ ἔπλεον εἰς ἓνα καράβη. καὶ
 ὁ εἷς ἦτον εἰς τὴν ἀρύμνῳ καὶ ὁ ἄλλος εἰς
 τὴν ἀφύρῳ. τοὺς ὁποῖοις πηδόντας μεγάλη φορ-
 τοῦνα, καὶ κινδυνόοντας νὰ χαθῆ τὸ καράβη,
 ἐκ εἶνος ὁποῦ ἐκάθετον εἰς τὴν ἀρύμνῳ ἐφότα τὸν
 ναύκληρον, ποῖον μέρος τῆ καραβίε μέλει νὰ πνι-
 γῆ ἀφύρον, καὶ λέγει τὸ ὅτι ἡ ἀφύρα. Ἐγὼ τῶρα
 δὲν λυπῶμαι τὸν θάνατον λέγει, ἐπειδὴ θέλω ἴδῃ
 τὸν ἐχθρον μου νὰ πνιγῆ ἐμπαρὸς ἀπὸ ἐμθύα.

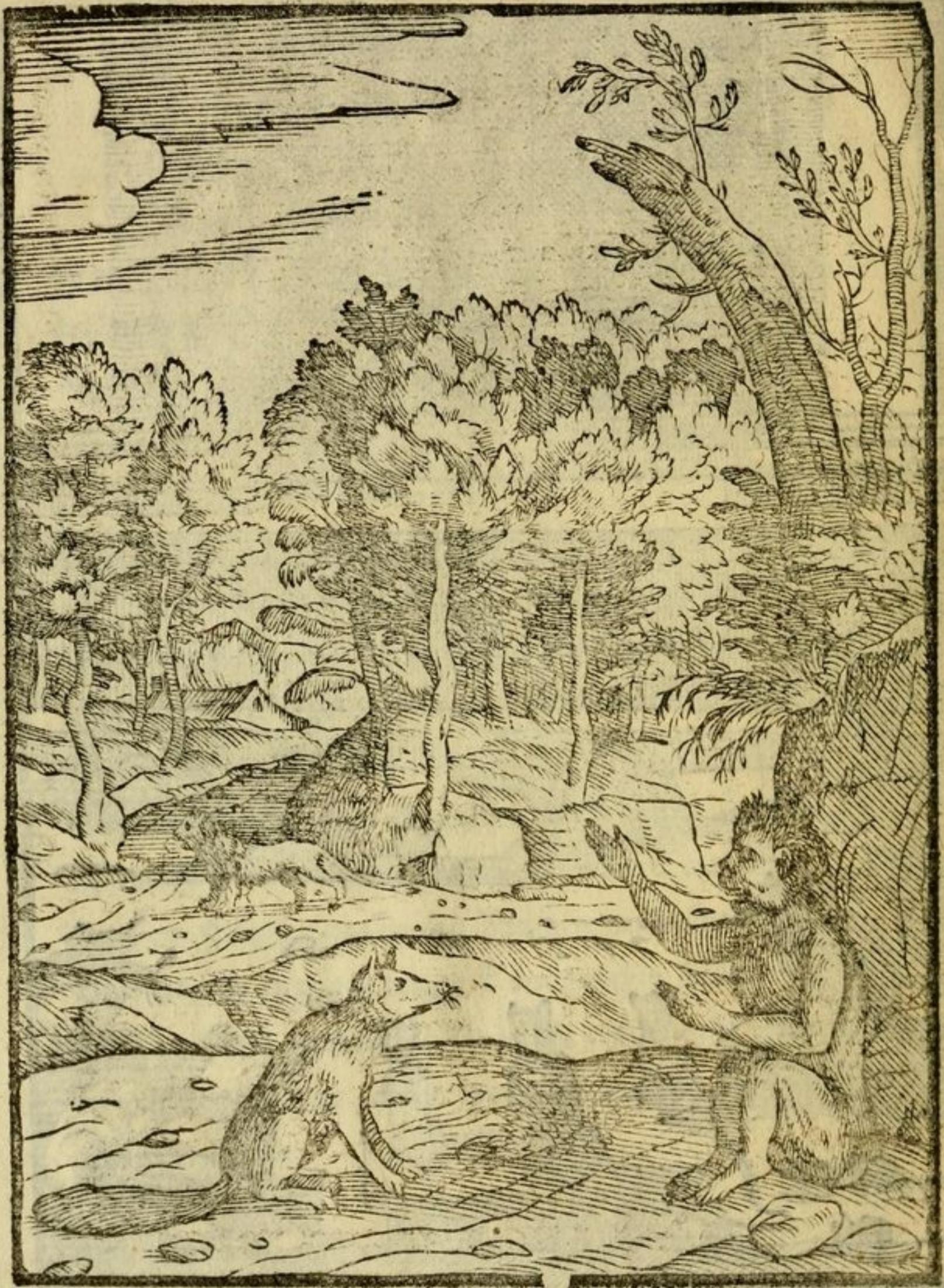
ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει . ὅτι πολλοὶ ἀνθρώποι δὲν φροντίζουσι τὴν βλάβην τοῖς ὅταν θεωροῦσι καὶ τοὺς ἐχθροὺς τοῖς πῶς βλάπτονται , ἐμφορτίτερον δὲ ἀπὸ λόγου τοῖς .

Ποντικοὶ , καὶ Γάτα :

Εἰς ἓνα σπήτι ἦσαν πολλοὶ ποντικοὶ , καὶ μία Γάτα διέβη ἐκεῖ ἑκάστ' ἡμέραν ἐκωήθη . οἱ ἄλλοι ποντικοὶ ἐπειδὴ ὠλιγὸς ὄντων εἶπον ἀνάμεσόν τοις . πλέον μὲν κατέβωμεν . ὅτι ὅλοι θέλωμεν χαθῆ . Ἐπειδὴ ἡ Γάτα ἐδῶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνέβη . ἐμεῖς θέλωμεν γλυτώσῃ , ἢ ἡ γάτα ἐβελήθη νὰ τοὺς ὄξεπατήσῃ ἔτι ζῆ ἐκρεμάθη ἀπὸ ἓνα παλούκι , καὶ ἔκαμώθη πῶν ἓνα νεκρά ἔσκοτωμένη . καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς Ποντικούς σκύπτει ἔλέγει τις . ὁ κυρὰ Γάτα ἂν καλλὰ ἔγῃης . ὡσαν ἀσκοτύμπανον , δὲν ἐρχομαι σιμά σου .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος λέγει . ὅτι καὶ οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι .
ὅταν δοκιμάσῃσιν ἐκείνους ὅπου τοὺς γελοῦσιν , ὅτι
τοὺς ἐργάζονται πλεον δὲν τοὺς πιδύουσι . ἂν καλ-
λὰ καὶ δείχουσι . ἄλλο δι' ἄλλο .

Αλεπού , καὶ Μαῖμου .

ΕΙς μίαν μάζωξιν τῆς ἀλόγων ζώων . ἐχόρεψεν ἡ
Μαῖμου . Καὶ τὸσον ἄρεσε τῆς ζώων ὅτι τὴν
ἐψήφισαν βασιλέα . ἡ Αλεπέ τὸν ἐφθόνησε , καὶ
πέρνητῶν κρυφὰ καὶ δειχνητῆς κομὰτι κρέας εἰς μίαν
παγίδα , καὶ λέγει . ὅτι τὸτο ἦν ἔρα καὶ δὲν ἐτόλμησα
να τὸ πάρω ἂν ᾤωμαι δὲν τὸ δείξω ἐσὲν ὅπου ἦ-
σαν βασιλεῖς . τὸ λοιπὸν ἐπαρτο . Καὶ ἡ Μαῖμου ὄρ-
μησε να τὸ πάρη , ἔβπίαση εἰς τὴν παγίδα . τότε
ἐμέμφετο τὴν Αλεπέ . ἔ ἡ Αλεπέ τῆς λέγει , ὡ
κυρά Μαῖμου τέτοιαν ξελάδαν ἴχης , καὶ θέλεις να
γῆης βασιλεῖς τῆς ζώων .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο μῦθος λέγει. ὅτι ὅσοι ὀπιχρῆσιν πράγμα-
τα χωεῖς βουλήν καὶ πρῶβλεψιν, εἰς δυσυχίας
μεγάλας πίπτουσιν.

Δέλφινας, καὶ Φάει.

Δ Ελφινας ἐδίωχεν φαεινὸν μέγαλον, καὶ ἐπεί-
δὴ ἔφευχαν πολλὰ ἀπὸ τῆς δίωξις ὅπως ἔ-
μαρμεν ὁ Δέλφινας τοῦ φαείν, ἐζῆκον ὁμοῦ εἰς
ἓνα νησοπούλον, τόσον τὸ φαεινὸν ὡς ἂν καὶ ὁ Δέλφινας.
καὶ τὸ φαεινὸν ἐγύμεισε καὶ εἶδεν τὸν Δέλφιναν ὅπου
ἐλειπόσυμα νὰ ξεψυχήσῃ. Καί λέγει δὲν λυ-
πούμαι πῶς ἀποθάνω, διότι βλέπω ἐμῆνον ὅπου
εἶναι αἰτία τῆς θανάτου μου, πῶς ἀποθνήσκει αὐτὸς.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο μῦθος λέγει. ὅτι ἐνκολεῖ ὑπορρίου ταῖς
συφοραῖς οἱ ἄνθρωποι, ὅταν βλέπουν ἐμῆνους
ἔπου εἶναι αἱ ποὶ ἐ δυσυχῆσιν ὡς ἂν καὶ αὐτὸν.

Ἰαξὸς,

Ιατρος, καὶ ἄρρωστος.

Ιατρος ἐμάχουεν ἄρρωστον. καὶ ἐπειδὴ ὁ ἄρρωστος ἀπέθανεν. ὁ Ιατρος ἔλεγεν. ὅτι ἂν ἕτος ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐπνεκερσι καὶ ἔκαμνε καὶ ἐκλυση-
 ρια, δὲν ἦθελε ἀποθανῆ. καὶ ἕνας ἀπ' ἐκείνους,
 τὸ λέγει ὡ καλὸν ἄνθρωπον. δὲν κάμνῃ χρεῖα τῶρα
 νὰ λέγεις τοιοῦτα πράγματα, ὅπου δὲν ἔναι ἐδὲνα
 ὄφελος. ἀμὴ ἔωρεπενὰ τὰ λέγεις, ὅταν ἦταν δυ-
 νατὸν νὰ γήουη ἢ βοήθειαις.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο μῦθος λέγει. ὅτι κάμνῃ χρεῖα οἱ φίλοι νὰ
 βοηθοῦν τῷ φίλωντος ὅταν ἔχουη ἀνάγκη. ἀμὴ
 ὄχι ὅταν ἀπογνωσοῦν, καὶ δὲν ἔναι πλέον τροπος νὰ
 τῷ βοηθήσοιεν, τότε νὰ μιτριάζων) καὶ νὰ λέ-
 γουη ἄλλα δι' ἄλλα.

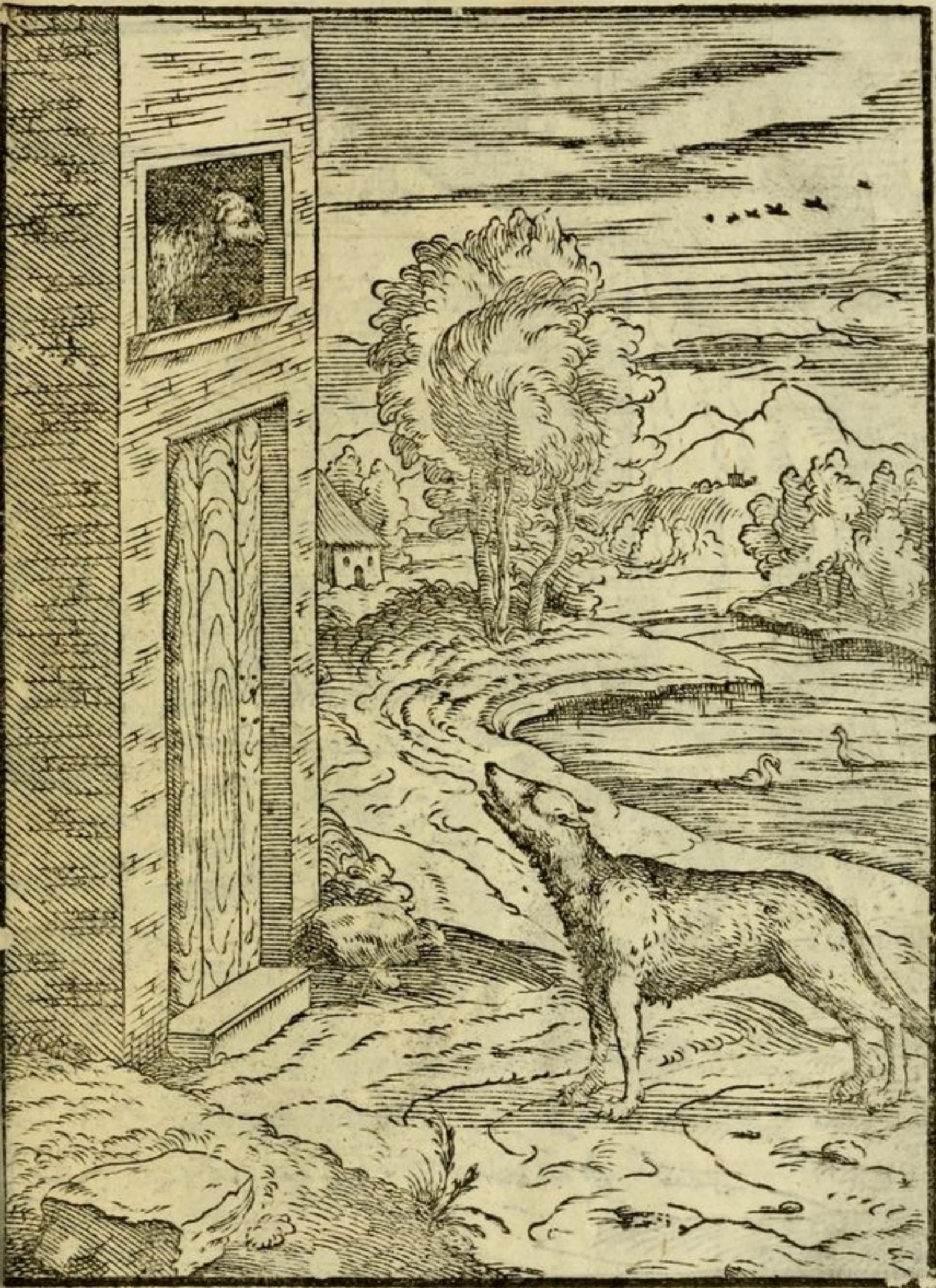
Σκῦλος, ἢ Λῦκος.

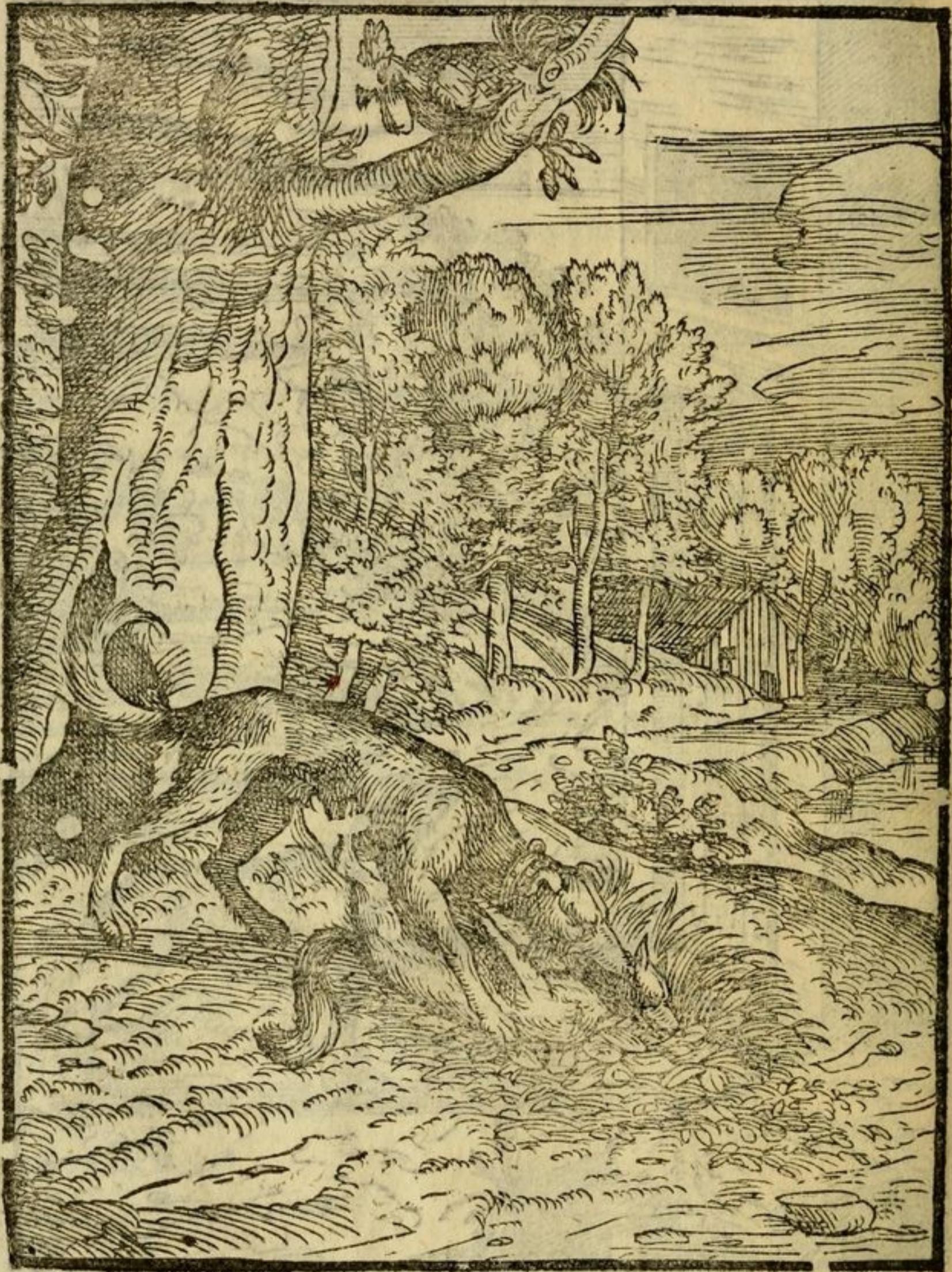
ΣΚῦλος ἐποιμάτον ἔξω ἀπὸ τὸ σπήτι. Καὶ εἰς
 λύκος τὸν ἦυρε καὶ ἠθέλησε νὰ τὸν φάγη. καὶ
 ὁ σκῦλος ἐπαύσατο καὶ ἔλεγε. πῶρα εἶμαι λι-
 γνός καὶ πτωχός, ἀμὴ ἂν ἀναμύνης ἐλίγον μέλι-
 σιν οἱ αὐθέντες μου νὰ κάμνοιν γάμον. καὶ ἐγὼ τό-
 τε θέλω φάγη πολλά καὶ θέλω σου φανῆ νοσημώτε-
 ρός, καὶ ὁ Λῦκος τῷ ὅπισθε ψε καὶ ἀφισέτον, Ἐ μὴ ἡ-
 μέρας ὀλίγας ἦλθεν πάλιν ὁ λύκος καὶ ἦυρε τὸν
 Σκῦλον ἀπάνω εἰς τὸ ἀνώγειον ἔ τὸν ἐκραζεκά-
 τω, Ἐ ἔλεγε του νὰ θυμηθῆ τὸ πὶ τῷ ἔταξεν. καὶ ὁ
 Σκῦλος λέγει. ὦ Λύκε, ἂν ἀπὸ πῶρα ἐμπαρὸς με
 ἴδοις νὰ κοιμῶμαι κάτω, μηδὲν ἀκαρτερήσης
 τὸν γάμον.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει, ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος ὅταν
 γλύσῃ ἀπὸ ἕναν κίνδυνον, τότε προσέχεται νὰ μὴ
 πέσῃ εἰς ἄλλον.

Σκῦ-

Σκῦλλος, καὶ Αλέκτορας.

Σκῦλλος καὶ Αλέκτορας ἔβαλαν συνζοφίαν
 καὶ ἐπειπατῆσαν ὁμοῦ. Καὶ ὅταν ἐβράδισα-
 σε, ὁ Αλέκτορας ἀνέβη εἰς δένδρον καὶ ὁ Σκῦλλος
 ἐσάθη εἰς τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου ὅπου εἶχε κερφο-
 μάδα. καὶ τὴν αὐγὴν ὁ Αλέκτορας ἔκραξε καὶ
 τὴν συνήθειάν του. Καὶ μία Αλεπῆ ἀκούζον-
 τας τὴν φωνὴν ἔτρεξεν ἐκεῖ. Καὶ λέγει τε. ὅτι
 ὡς καλῶ σε νὰ ἔλθης κάτω, ὅτι τόσο μ' ἀρέσει ἢ
 φωνήσου, καὶ ἐπεθυμῶ νὰ σὲ φιλήσω, ὁ δὲ Αλέ-
 κτορας τῆς λέγει. ἀν' θέλης νὰ κατέβω ἐξύπνισε
 τὸν πορτάρη, ὅστις εἶναι εἰς τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου.
 καὶ ἡ Αλεπού γυρῶντας τὸν πορτάρην ὁ Σκῦλλος
 τὴν ἐγείκισε. καὶ δὴνικε καὶ τὴν ἐπατάφαγεν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος ὅ-
 σταν δὲν ἢ μπορεῖ αὐτός τε νὰ βλάψῃ τὸν ἐχθρὸν του,
 τὸν γελᾷ καὶ πᾶμπειτον εἰς ἐχθρὸν μεγαλίτερον.

Λεονταίει & Βάθρακος.

ΤΟ Λεονταίει ἤκασε ἓνα Βαθρακα & ἐκράζε
 μεγάλη, καὶ ἐπράφη πρὸς τὴν φωνὴν ἐλ-
 πίζοντας ὅτι νὰ εἶναι μέγα ζῶον ὅπερ φωνάζει, &
 μετ' ὀλίγον ἐγῆκεν ἀπὸ τὴν λίμνῃ ὁ Βαθρακός,
 καὶ τὸ Λεονταίει ἐπῆγεν καὶ τὸν ἐκαταπάτησεν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲν κάμνει χρεία νὰ φο-
 βουῖμεθεν μόνον ὅταν ἀκούομεν, ἀν πρῶτον δὲν ἰ-
 δῶμεν.

Μάγειρος & Σκύλος.

ΕΙς ἓνα Μαγειρεῖον ἐσέβη Σκύλος. & ἐπειδὴ
 ὁ Μάγειρος εἶχε νὰ κάμη, ὁ Σκύλος ἤυρε
 μίαν καρδίαν & τὴν ἄρπαξε & ἔφυγεν, & ὁ Μάγει-
 ρος ὅταν εἶδε τὸν Σκύλον ὅπου ἔφυγε, εἶπεν ὦ κα-
 λὲ σὺ ὅπου & ἂν σὲ ἰδῶ θέλωσε φυλαίγωμαι. ὅτι
 καρδία δὲν μοῦ ἐπῆρες, ἀμὴ καρδίαν μου ἔδωσες.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ πῶς τὰ παθήματα εἶ) μαθήματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Λεοντάει καὶ Γαΐδαρος καὶ Αλεπού.

Λεοντάει, καὶ Γαΐδαρος καὶ Αλεπού ἐπάμασι σωτηρίαν λοιπὸν διγῆσαι νὰ κυνηγήσω, ἔδρπιασαν πολὺ κυνήγι. εἶπεν τὸ Λεοντάει πρὸς τὸν Γαΐδαρον νὰ μοιράσῃ τὸ κυνήγι καὶ αὐτὸς τὸ ἐμοίρασεν εἰς τρία μερτικὰ ἴσα. ἔλεγεν ὅτι ὁ καθ' εἰς νὰ δαλέξῃ νὰ πάρῃ. τὸ δὲ Λεοντάει τόσον ἐθυμώθη, ὅτι ἐσκώτσεν τὸν Γαΐδαρον. Καὶ λέγει τῆς Αλεπούς μοίρασέ τα σύ. ἡ ἢ Αλεπέ τὰ κάμνῃ ὅλα ἓνα μερτικὸν, καὶ δὲ λόγουτις ἐμεράτησε ὀλίγον τίποτα. καὶ τὸ Λεοντάει λέγει, ὦ Κυθαλουπού τίς σε ἐρμιλώδισε νὰ μοιράζῃς τόσον καλά; καὶ αὐτὴ λέγει ἡ συμφορὰ τῆ Γαϊδάρου.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι οἱ ἄνθρωποι σωφρονίζονται ὅταν οἱ σωξόφοιτους κακοπύττω.

Λεονταίει η̄ Αρκούδη.

Λεονταίει ἔ Αρκούδη ἦσαν ἓνα λαφομόχη
 ἔ ἐμάχονταν ποῖος νὰ τὸ πάρη . καὶ ὑπὸ
 τῷ πολλῷ μάχῳ ἀγανάκτησαν ἔ ἔπεσον κα-
 τῶ . καὶ μία Αλέπεῖ η̄ τύχῳ διαβαίνοντας , ἔ
 ἐβλέποντας πῶς δὲν διώον) νὰ σῖκωθοῦν ἔτε τὸ
 Λεονταίει οὔτε τὸ Αρκουδη , καὶ τὸ λαφομόχη σκο-
 τομῶν εἰς τὴ μέσῳ τῆς . ἐπῆγαν ἔ τὸ ἀσύκωσε καὶ
 ἐφύγε . Καὶ αὐτοὶ θεωρῶντας τῷ , καὶ μὴ διωά-
 μνοι νὰ τῷ διώξουσ , εἶπον . ὦ κακότυχοι ἡμεῖς
 ἔπι δὲ τῷ Αλεποῦ ἐκοπάζαμεν .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει , ὅτι πολλοὶ ἀνθρώποι κοπι-
 ζουσιν η̄ κακοπαθοῦσιν , ἔ ἄλλοι ἔχῃ τὰ κέρδη.

Μάντις .

Εἰς Μάντις ἐκέθετον εἰς τὸ παζάει ἔ ὀμνῶντες
 ἐτούτων ἔ ἐμείνον . Καὶ εἰς ὄξαιφνης ἔρχε)
 ἔ λέ-

Ἐ λέγειται, ὅτι αἰθύραις ἔτι τὰ πρῶτα αἰθρία τῆ
 σπητίου εἶναι ἀνοικταῖς, Ἐ λέπτου ὅτι ἔτι ἀνέξ
 μέτα. Καὶ ὁ Μάντις ἀναπήδησε στυάζοντας, Ἐ
 ἔξεγεν, εἰς ἣ τὸν εἶδεν ὅπου ἔξεγεν Ἐ λίγει του. ὦ
 χαλὲ σύ. ὅπου τὰ ἕνα πράγματα ἐμάντδεις, πῶς
 δὲν ἐπερέβλεπες τὰ ἐδικάσου.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος εἶναι πρὸς ἐκείνους ὅπερ δὲν βλέ-
 πουν τὰ κακῆτους ἔργα Ἐ τὴν κακίους ζωὴν,
 ἀμῆτοις ἄλλοις διδάσκουν Ἐ ἐρμηνεύουν.

Μύρμηγκας Ἐ Πεισερά.

Μ Τρμηγκας ἐδίψα. λοιπὸν ἐμπήκεν εἰς πο-
 τάμι νὰ πῆ νερόν, Ἐ ἔσυρέτον τὸ ρεῦμα
 Ἐ ἔπνιγε τὸν, Ἐ μία πεισερά τὸν ἴδε, Ἐ ρήκτε-
 του κλονάρη δένδρε, Ἐ ὁ Μύρμηγκας ὅπιας η Ἐ
 ἔγλυσε τὴν ζωίτου. ἔλαχε ἣ εἰς κνηγὸς ὅπου
 ἔσλωε ξόβεργα Ἐ βρόχα νὰ πιάση τὴν πεισεράν,
 καὶ ὁ Μύρμηγκας δαγκάνει τὸν κνηγὸν εἰς τὸ πό-
 δι. Ἐ ἀπὸ τὸν πόνον ρήκτε τὰ ξόβεργα Ἐ ἡ Πει-
 σερά βλέποντας τῆτο ἔφυγεν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι κάμνην χρεία ὅσπιν σὲ δὲρ-
γητήσῃ, νὰ τῆ ἀντιμείψῃς τὴν χάριν.

Ἰατρὸς καὶ Ἀρρώστος.

ΑΝΘρωπος Ἀρρώσθησε, καὶ ὁ Ἰατρὸς τὸν ἐρώ-
τα πῶς ἀπέρασε, ἔειπεν ὅτι ὕδρωσε πολ-
λὰ, ἔὸ Ἰατρὸς λέγει καλὸν εἶναι. ἔπαλιν τὸν ἐρώ-
τησεν, πῶς ἀπέρασε; ἔειπεν εἶχα ρίγος πολὺ. ἔ-
ὁ Ἰατρὸς λέγει, καλὸν ἔτῃτο. ἔτείτον τὸν ἐρώ-
τησε, πῶς πάλιν ἀπέρασεν; ἔαυτὸς εἶπεν, ὅτι ἔπε-
σα εἰς ὕδροπικείαν. ἔὸ Ἰατρὸς λέγει, ὅτι ἔαυτὸ
καλὸν εἶναι. ἔπειτα ἕνας τοῦ φίλος τὸν ἐρώτησεν πῶς
σέκει; αὐτὸς ἀποκρινθεὶς εἶπε. ἀπὸ τὰ καλὰ ὅπου
μου λέγει ὁ Ἰατρὸς ὅπου ἔχω, κινδυνεύω νὰ χαθῶ.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι ἄρεπει νὰ μεμφομένηται
ἐκείνους ὅπῃ πάντοτε μᾶς λέγουσιν ὅσα μᾶς ἀρέσῃν:

Κηπουρός κὶ Γαίδαρος.

Γαίδαρος ἐδούλωσε Κηπουρόν. καὶ ἐπόπιαζεν
πολλὰ ἔξωγεν ὀλίγα. λοιπὸν ἐπῶσανά-
λεσε τὸν Θεὸν νὰ τὸν λυτρώσῃ ὑπὸ τὸν Κηπουρόν
ἔνὰ ἀλλάξῃ ἄλλον ἀυθέντιον. ἡ σηκούθη, ἡ
δέησις τε ὁ Κηπουρός τὸν ἐπούλησεν ἐνὸς ὀποῦ ἔκα-
μινεν κεραμίδρα. ἔ ὄλλω τὴν ἡμέραν ἐφόρτονέτον,
τὸν πηλὸν ἔ τὰ κεραμίδρα. ἔ πάλιν ἐπῶσανάλιε
νὰ ἀλλάξῃ ἀυθέντιον. καὶ πάλιν ἐπούληθη, καὶ
ἀγοράζθη εἰς ὀποῦ ἔργαζε τὰ δερμάτια. καὶ βλέ-
ποντας ὁ Γαίδαρος ὅτι ὑπάγει ὑπὸ κακὸν εἰς χρο-
τερον, εἶπε ὡ κακότυχος ἐγὼ κἀλλιον νὰ ἔσεκα με τοὺς
περὶ τοὺς ἀυθέντες, ἐπειδὴ τοῦτος ἔργασι θέλει
ἔ τὸ δέσμα τὸ ἐδικόν μου.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι τότε μάλιστ' οἱ δούλοι ἐν-
θυμουῦνται τοὺς περὶ τοὺς ἀυθέντες, ὅταν δοκιμά-
σῃεν τοὺς δούτερος.

Κωνσ-

Κυνηγός.

Κυνηγός εις τὰ πέλαγια ἔσενε τὴν παγίδα. Ἐ
 ἓνα πελάκι τὸν ἐρώτησε τὸ τι κἀμνη, καὶ
 εἶπεν. ὅτι κἀσθρον κτίζω. Ἐ ὁ κυνηγός ἀναχώρησεν.
 Ἐ τότε λάκι ὄπισθεν Ἐ ἐπῆγεν Ἐ ὄπασεν εἰς τὴν
 παγίδα, Ἐ ὅταν ἴδῃ τὸν κυνηγὸν λέγειτου. ὦ καλὲ
 σὺ, τέτοιον κἀσθρον κτίζεις, ὀλίγους θέλης ἄρηνά
 κατοικήσουσιν εἰς αὐτό.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι τότε μάλιστ' ἀλοῦσι, Ἐ
 κἀσθροι Ἐ ἀσῆπα, ὅταν οἱ οἰκοκύριδες εἶναι τύρα-
 νοι καὶ βαρετοὶ εἰς τοὺς ἄλλους.

Στρατοκόπος :

Στρατοκόπος ἐπερπάτη, Ἐ ἐὼς ἀγάλεσε τὸν
 Θεόν, ὅτι καὶ ἂν ἄρῃ, τὸ ἡμῖσι νὰ δώσῃ δὲ
 τὴν ψυχὴν του. Ἐ καὶ τύχῃ ἤρε μίαν κοφινίδα
 γεμά-

γεμάτην φοινίκια & ἀμύγδαλα καὶ ἔφαγεν τὰ ἕξω
τῆς φοινικίων καὶ τὰ ἔσω τῆς ἀμυγδαλῶν. καὶ τὰ
τσακίσματα τὰ ἔδωσεν, εἰς τὸ τάξιμόν του λέγον-
τας, ὅτι ἄπο τῆς ἡμετέρας ἔδωσα τὰ ἡμῶσι, ἤγαγον τὰ ἕξω,
καὶ τὰ ἄπο μέσα.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος εἶναι πρὸς ἐκείνους ὅπου εἶναι φυ-
λάργυροι & ἀκραιβοὶ, ὅτι & εἰς τὸ τάξιμόν τους πρῶ-
τειργάζονται τὸν Θεὸν πῶς νὰ τὸν γελάσωσι.

Παιδὶ καὶ Μάννα.

Παιδὶ ἔκλεψεν βιβλίον ἄπο τὸ σκολίον του,
καὶ δίδετο τῆς Μάννας του, νὰ τὸ φυλάξῃ.
καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸ ἀναχλύτισε νὰ τὸ μαλώσῃ, τὸ
παιδὶ ἤρχισε νὰ κλύτῃ μεγαλίτερα πρῶτα.
εἰς τὸσον ὅτι ἡ δικαιοσύνη τὸν ὄπιασε, νὰ τὸν φουρ-
κῆσῃ. & ἡ Μάννα του ἔσκεν & ἔκλεγεν. λοιπὸν ἐμεί-
νος πλὴν ἔκραζε λέγοντας νὰ τῆς σωτύχῃ κρυφὰ,
καὶ ἐκείνη βάνε τὸ αὐτὴ τῆς εἰς τὸ σῶμα τοῦ παιδίου της

εἰς τὴν θάλασσαν . καὶ μετὰ βίας ἔγλυσεν . καὶ εἰς
 ὀλίγας ἡμέρας ὁ βοσκὸς ἐπεριπάτησε μὲ πνῆας ἄλ-
 λους εἰς τὴν ᾠθαθαλασσίαν , καὶ ἔλαχε πάλιν γα-
 λήνην , καὶ ἐδάμαζεν πολλὰ , καὶ ὁ βοσκὸς
 εἶπεν . ὡς φαίνει ἢ ἡ θάλασσα πεδυμῆνὰ φάγη φοι-
 νίκια , καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται ὅτι ἀναπέβεται .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι ὅσα καὶ ἀνπαθένη ὁ ἄνθρωπος
 πρὸς ὅλα τὰ μαθήματα .

Ροϊδία καὶ Μηλέα .

Ροϊδία ἔΜηλέα ἐφιλονεικῆσαν διὰ ὁμορ-
 φίαν . ἔεκαμναν πολλὰ λόγια ἀναμεσαν-
 τοις . καὶ ἡ βῆτος ἀπὸ τῆς φράκτι λέγει . ἄς παύ-
 σομεν ἀδελφαὶ μου καὶ μὴ μαλόνωμεν .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος δηλοῖ πῶς εἰς ταῖς φιλονικίαις τῶν
 μεγάλων .

Παρόνη ἔ Νυκπκόραξ .

ΤΑ ὄρνεα ἐβέλοντα νὰ ποιήσου βασιλέα. ἔ
 τὸ Παρόνη ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄξιος διὰ
 τὴν εὐμορφίαν . ἔ σχεδὸν ὀλκνῶν ἄρεσε. ἔ ὁ Νυκπ-
 κόρακας εἶπεν. ἀλλὰ αἰετὸν βασιλεύσης ἔ Αετὸς
 μᾶς θέλει καταδεάμη πῶς ἔχεις νὰ μᾶς φύ-
 λαξῆς .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος λέγει , ὅτι δὲν ᾠρέπει νὰ διελέ-
 γομη ἄρχοντες νὰ μᾶς οἰζου ὅπῃ νὰ εἶναι μό-
 νον εὐμορφοι ἀμὴ νὰ ἔχου ἀκόμη φρόνεσιν ἔ γῶ-
 σιν , ἔ δυνάμιν .

Αγριόχοιρος, & Αλεπέ:

ΕΙΣ Αγριόχοιρος ἔσκε εἰς ἕνα δένδρον κάτωθεν, & ἐτέρχατὰ δόντια του & οἱ Αλεπέ τὸν εἶδε & λέγει του. Δραπὲ τερχᾶς τὰ δόντιά σου; ἐπειδὴ καμίαν ἀνάγκην τᾶρα δὲν ἔχεις. & ὁ Αγριόχοιρος λέγει ὅτι δὲν τὸ κάμνη ἔυκερα. ὅτι ἂν μοῦλαχὶ κίνδυνος νὰ μὴ κάθομαι τότε νὰ τὰ τερχῶ μάλισα νὰ τὰ ἔχω παρέτοιμα.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι πρέπει νὰ ὀρδινιαζόμεσθαι πρὶν νὰ μᾶς πλακόσῃ ὁ κίνδυνος.

Σφαλάγκι.

ΤΟ Σφαλάγκι εἶναι ζῶον τυφλόν. καὶ εἶπεν τῆς μάνας του. μάνα βλέπω μίαν συκαμινέαν καὶ πάλιν λέγει ὅτι μου μυρίζῃ ἀπὸ θυμίαμα. καὶ πάλιν τρίτον λέγει ὅτι ἀκούω ὅπου κτηπουῶ σίδερα. Καὶ ἡ μάνα του λέγει, ὦ παιδί μου, καθὼς θωροῦ, δὲν ἦσαι μόνον τυφλόν, ἀμὴ καὶ κωφόν & χρεὶς ὀσφρησιν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος ἔναι εἰς ἐπένης ὅπῃ λέγουσιν οἱ δυ-
νικται νὰ κάμνῃ μεγάλα πράγματα, καὶ ἐπειρο-
ξακείγονται ἐπὶ οὐδὲ γὰ μικρὰ εἶναι ἄξιοι.

Λαφομόχη καὶ Λάφι.

ΤΟ Λαφομόχη εἶπε πρὸς τὸ Λάφι, ὦ Πά-
τερ, ἐσὺ εἶσε μέγας ἔ γοργότερος ἀπὸ τοὺς
σκύλλους. καὶ ἔχεις καὶ κέρατα μεγάλα νὰ τοὺς πο-
λεμῆς, δεῖ πὶ ἀφορμὴν τόσον τοὺς φοβάσαι; καὶ τὸ
Λάφι γελῶντας εἶπεν, ὦ παιδίμου ἀλήθειαν λέ-
γεις, ἀμὴ ἢ ξύδωρ, ὅτι μόνον νὰ ἀκούσω σκῦλλον
νὰ βαβίση, δὲν ἢ ξύδωρ πῶς παρδύθης φοβῆμαι
καὶ φύγω.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι εἶναι φυσικὰ δειλοὶ καὶ
μία παρηγορία δὲν τοὺς δίδῃ ὠφέλειαν.

Χελιδώνα & Κουρούνα.

Χελιδώνα καὶ Κουρούνα ἐφιλονεικοῦσαν ποῖα
 ἔναί εὐμορφότερη ; καὶ ἡ Κουρούνα λέγει.
 ἔσένα ἢ εὐμορφία σου ἔναί μόνον τὸ καλοκαίρι. ἀμὴ
 ἢ ἐδικήμου μάλισα τὸν χειμῶνα εἶ) πλειότερη.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι μάλισα ἡ υἰγία τῆ σώ-
 ματος εἶ) καλιωτέρα ὡρᾷ τῆ εὐμορφίαν.

Πελάκι μικρόν.

ΕΝα Πελάκι ἐπιάσῃ εἰς τῆ παγίδα, καὶ κλαί-
 ροντας ἔλεγε, αἰλή ἀπὸ ἐμὴ τὸ κακότυ-
 χον καὶ ταπεινὸν πουλί οὐδενὸς ἐκλεψα χρυσίφῃ,
 ἔτε ἀσίμη, εἰδὲ ἄλλο πίπτορας. καὶ μόνον ἔνα σπιρῆ
 σιτάρη μὲ κἀμνει καὶ ἀποθένω.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος, ἔναί εἰς ἐκένας ὅπῃ δὲ ὀλίγον κάρ-
 δος ἀπερνοῦσι μέγαν κίνδυνον.

Σφήκες καὶ Πέρδικες .

Σ Φῆκες ἢ Πέρδικες ἐδιψῆσαν καὶ ἐζήτην
 ἑνὸς γεωργοῦ νερὸν, καὶ ἀπὸ τοῦ νεροῦ, ἐτά-
 ξασιν οἱ Πέρδικες νὰ σκάψουν τὰ ἀμπέλια, καὶ οἱ
 Σφήκες νὰ κεντρώουν τοὺς κλέπτας νὰ μὴ τὰ κλέ-
 ψουσιν . καὶ ὁ γεωργὸς λέγει . ἀλλὰ ἐγὼ ἔχω δύο
 βοῖδας ὅπου χωρὶς νὰ τοὺς εἰπῶ τίποτα κἀμνου-
 σιν αὐτὰ ὅπου λέγετε .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ .

Ο Μῦθος ἔναί εἰς κακοὺς ἀνθρώπους ὅπου πά-
 ρου νὰ ὠφελήσουσιν ἄλλους, καὶ ἐκείνοι τοὺς βλά-
 πουσιν .

Λαγοὶ ἢ Βαθράκοι .

Ο Λαγοὶ ἐσυνάχθησαν ὁμῶς ἢ ἐκλαιγαν τὴν
 ζωλεύτοις . πῶς ἔναί ὀπικίνδυνος ἔ πάντοτε
 εἰκομὴ μὲ φόβον, ἐπειδὴ ἔ ἀπὸ ἀνθρώποις, καὶ
 ἀπὸ

ἄπο Αετοῖς, ἔῤῥπο Σκύλλοις ἔῤῥπο ἄλλα πολλα ζῶα
 φθείρονται . ὅμως εἶπον κάλλιον ἔναγ να ἄποθά-
 νομῃ ὅλοι μία βολάν, ὡδῥα εἰς ὅλην μας τὸν ζωλῶ
 να ἔχωμῃ φόβον . Καὶ πάντες ἐκίνησαν να ὑπά-
 σιν εἰς τλῶ λίμνῶ να πνιγοῦσιν . καὶ οἱ Βαθερα-
 κοὶ ὅποῦ ἦσαν εἰς τὸ χεῖλος τῆς λίμνης, ὅταν ἐ-
 γροίκησαν τὸ περπάτημα τῆς Λαγῶν . παρδῦθῖς
 ἀπηδῆσαν εἰς τλῶ λίμνῶ . καὶ ἔνας ἐκτοῖς λαγοῖς
 ὁ φρονιμώτερος λέγει ὡφιλοι σαθῆτε , καὶ μῶ
 κάμετε κακὸν τοῦ λόγουσας , ἐπειδῆ θωρεῖτε ἔ
 ἄλλα ζῶα δειλότερα ἄπο ἡμῶς .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι ἐκείνοι ὅποῦ δυσυχοῦσι ,
 παρηγορευῶνται ἄπο ἄλλοις ὅποῦ πάχου χει-
 ερότερα .

Αλογος καὶ Γαΐδαρος.

Γαΐδαρος ἐπαίνα τὸ ἄλογον ἐπειδὴ ἔτρωγε
πολλὰ φαγία καὶ τὸ ἐπάσρεβαν, ἔ αὐτὸς ἔ δὲ
κὰν ἄχυρα δὲν ἐχόρτεκε. ἔ μάλιστὰ δὲ γὰρ ἐκόπια-
ζε πολλά. λοιπὸν ἔλαχε καιρὸς πολέμου, ἔ εἶ-
δε τὸν στρατιώτῳ ἀρματωμένῳ ἀπάνω εἰς τὸ ἄλο-
γον, ἔ ἔξεγεν μέσα εἰς τοὺς πολεμίους. τόσον ὅτι
τὸ ἄλογον ἐπλυγώθη ἔ ἐκείτερον κακῶς. Καὶ Γαΐ-
δαρος ἰδόντας τῆς, ἐκατηγόρησεν τότε τὸ ἄλογον
πολλά.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος δηλοῖ ὅτι δὲν ὀρέπει νὰ ζηλώσωμεν
τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς πλουσίους. ἀμὴ νὰ λογιζώ-
μεσθαι τὸν κίνδυνον ἔ τὸν φθόνον ὅπου ἔχου, καὶ
ἡμεῖς νὰ δὲ χαρισθῶμεσθαι εἰς τὴν πενίαν.

Χελώνη καὶ Αετός.

Χελώνη ἐπαρεκάλει τὸν Αετὸν νὰ τὴν μάθῃ νὰ ἀπετάξῃ. Καὶ αὐτὸς τῆς ἔλεγε ὅτι δὲν ἔναε τρόπος, ἐπειδὴ ἡ φύσις τῆς δὲν τὸ εἶχεν. αὐτὴ δὲ μᾶλλον τὸν ἐπαρεκάλει, τόσον ὅτι τὴν πᾶνει εἰς τὰ νύχτα καὶ ἀνεβάζει τὴν εἰς τὸ ὕψος, ἔπειτα τὴν ἀφῆσε. καὶ αὐτὴ ἦλθε κάτω καὶ ἔδωκεν εἰς πέτραν. καὶ ἐσωτείθη.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος ἔναε εἰς ἐκείνοις ὅτι φιλονικοῦν καὶ ἀντιλέγουσιν τῷ φρονιμότερον, ἔβλάπτουσι τὸν ἑαυτὸν αὐτοῦ.

Ανθρωπος Φυλάργυρος.

Φυλάργυρος Ἀνθρωπος εἶπε ἔτι ἔτι εἶχε τὰ ἐπούλησε, καὶ ἔκαμει ἕνα κομμάτι χρυσάφι, ἔτι ἔχουσα εἰς τὴν γλῶσσαν, ἔτι καθ' ἡμέραν

ἐπὶ

ἐπήγαμε ἔ τὸ ἔβλεπε . καὶ εἰς ὑπὸ τοὺς ἐργάτας
 τὸν εἶδε , καὶ μὲ τέρπον ἔπιπύδειον ἐπῆρε τὸ χρυ-
 σάφι . Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Φιλάργυρος . καὶ ἦυρον
 τὸν τόπον σκαμνύον καὶ τὸ χρυσάφι παρμύον .
 ἄρχησε νὰ κλαίγει καὶ νὰ μαδῆ τὰ γένια του . καὶ
 εἰς τὸν ἐρώτησε τί τὴν αἰτίαν ἔ τὸ αὐτὸς τῆ τί τὴν λέγει ,
 ἔ εἶπε του , μὴ λυπεῖται , ἐπειδὴ ὅταν εἶχες τὸ
 χρυσάφι δὲν τὸ ὄριζες βάλει ἓνα λιθάρι εἰς τὸν
 τόπον ἐκείνον ὅπου εἶχες τὸ χρυσάφι , καὶ νόμιζε ὅτι
 εἶναι αὐτὸ ἐκείνο . καὶ τόσον θέλεισε ἀξίζει . ἐπει-
 δὴ καὶ ὅταν τὸ εἶχες δὲν τὸ ἐχρειάζου εἰς καμίαν
 σου χρείαν .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι ἂν ἔχωμεν πολλὰ σά-
 μνα , καὶ δὲν ἐξοδηάζομεν εἰς πράγματα ἀναγ-
 καῖα , τόσον μᾶς ἀξίζει ὡσαν νὰ μὴ τὰ ἔχωμεν .

Χίῳες καὶ Γερανοί.

ΧΗνες καὶ Γερανοὶ ὁμῶς ἔβοσκον εἰς ἓνα τόπον.
 Ἐΐδασι τοὺς κυνηγοὺς ἀπὸ μακρῆα. καὶ
 οἱ γερανοὶ ἐπειδὴ ἦσαν ἀλαφροί. ἔυκολα ἀπέτα-
 ξαν, οἱ δὲ Χίῳες διὰ τὸ βάρος τὸ πάχος ὅπου εἶχαν
 καὶ ἔμειναν καὶ ἐπιάσθησαν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅταν ἐπαρθῆ μία χώρα ἀπὸ
 τοὺς ἐχθροὺς, ὅσοι εἶη πτωχοὶ καὶ ἔχουσι ὀλίγα
 πράγματα ἔυκολα φύγουσιν. ἀμὴ ὅσοι εἶη πλού-
 σιοι στανιότοις σέκουσι. Καὶ πίπτουσιν εἰς τὰ χεῖρα
 τοῦ ἐχθροῦ.

Ψύλλος καὶ Ανθρώπος.

ΨΥλλος ἐκάθησεν εἰς Ανθρώπου ποδᾶρη.
 Καὶ αὐτὸς ἔκραξε τὸν Θεὸν νὰ τῷ βοηθή-
 σι. διὰ νὰ τὸν πιάσῃ ὁ δὲ Ψύλλας ἔφυγε ἀπὸ ἐκεῖ
 ὅπου ἐκάθητον. ὁ δὲ Ανθρώπος ἐσάναξε καὶ εἶπεν·
 ὦ Θεέ μου ἂν εἰς τῷ τὸ ὀλίγον δὲν μὲ ἐβοήθησες,
 πῶς μου θέλης βοηθήσῃς εἰς ἄλλο πειραστότερον;

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος θέλει νὰ εἰπῆ, ὅτι δὲν ὠρέπεται νὰ
κεράζωμεν τὸν Θεὸν εἰς ὑλάματα μικρὰ, ἀλλὰ
εἰς μεγάλα καὶ ἀναγκαῖα.

Ἀνθρώποι καὶ Λάφι.

ΕΝα Λάφι εἶχε τὸ ἕνα τοῦ μάτι βλαμμήριον,
λοιπὸν ἔβρισκεν εἰς τὴν ᾠθεῖα θαλασσίαν.
καὶ τὸ μάτι τὸ γερὸν τὸ εἶχεν πρὸς τὴν γῆν, καὶ τὸ
βλαμμήριον πρὸς τὴν θάλασσαν, μὴ ὑποπίδουοντα
ὑπὸ τὴν θάλασσαν τίποτε. ὅμως τινὲς ἔτυχαν καὶ
ἐδράβον μὲ μόνόξυλον, ἔβλεποντας τὸ Λάφι,
παρῶσθους τὸ ἐδόξεσαν θρηνῶντας τὸ λοιπὸν ἔλε-
γε κακὸν τυχρὸν ἐγὼ ὑπὸ ἐκεί ὅπου ἐφοβούμην νὰ πά-
θω κακὸν, δὲν ἔπαθα καὶ ὑπὸ ἐκεί ὅπου δὲν ἤλπι-
ζα μεῦ ἤλθε ἢ βλάβη.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλαῖς βολαῖς, τὰ μᾶλλον
φαίνον) βλαβερά, εἶ) ὠφέλιμα, καὶ τὰ ὠφελι-
μα βλαβερά.

Λάφι καὶ Ἀμπέλιον.

Τὸ Λάφι ἄπο τοῖς κυνηγοῖς ἔφθην. καὶ ἐκρύ-
πτη εἰς ἀμπέλι, καὶ ὅταν ἀπέρασαν οἱ κυ-
νηγοί, τὸ Λάφι λογάζοντας πῶς νὰ ἔγλυσεν, ἄρ-
χισε νὰ τρώγῃ ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς Ἀμπέλου. Καὶ
ἐπειδὴ ἀναγκάτωνε τὰ φύλλα, ἐσράφησαν οἱ κυνη-
γοὶ καὶ ἶδασιν τὸ Λάφι καὶ τὸ ἐδόξεψαν. λοιπὸν ἀποθνή-
σκοντας ἔλεγον, ὅτι δίκαια ἔπαθα. διότι δὲν ἔωρε-
πε νὰ ἀδικήσω ἐκείνῳ ὅπου μὲ ἐφύλαγεν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ὁ Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι ἀδικοῦσιν ἐκείνοις ὅ-
που τοὺς ἀεργετῶσιν, ὁ Θεὸς τοὺς κολάζει.

Λεοντάριον καὶ Λάφι.

Τὸ Λάφι ἔφθην ἄπο τοῖς κυνηγοῖς, καὶ ἐμ-
πῆκεν εἰς ἓνα σπηλαιον, καὶ μέσα ἔλαχεν
ἓνα Λεοντάρι καὶ ἐπειδὴ ὄπιαθη, ἀποθνήσκοντας

ἔλεγεν, ὡ τὸ ἄθλιον ἐγὼ φύγοντας τοὺς Ἀνθρώ-
πους ἐκατάντησα εἰς νύχτα λέον-τος.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ Ἀνθρώποι φύ-
γουσι ἀπὸ μικροῦ κινδύνου, καὶ πίπτουσι εἰς με-
γαλίτερος.

Λεονταίριον καὶ Γαῖδαρος καὶ Αλέκτορας.

Ο Αλέκτορας καὶ Γαῖδαρος ἐβόσκασιν ὁμοῦ.
Καὶ κατὰ τύχην ἔξεξεν ἓνα Λεονταίρι εἰς τὸν
Γαῖδαρον. Καὶ ὁ Αλέκτορας ἐφώναξε. καὶ τὸ
Λεονταίρι ἐσράφη, λέγουσι δὲ πνές, ὅτι τὸ Λεον-
ταίρι φοβεῖται) πολλὰ πλὴν φωνῶν τῆς Αλέκτορας.
Καὶ δι' αὐτὸ ἐφύγεν. ὁ δὲ γαῖδαρος ἐνόμισεν ὅτι
διὰ ὄνομα του φύγει. καὶ ὤρμησεν ὀπίσω τοῦ Λεον-
ταρίου καὶ κυνήγα. ὅταν ἐμακρυύασιν ὁποῦ δὲν
ἀκούγεται πλεον τοῦ Αλέκτορας ἢ φωνῆ, ἐσράφη
τὸ Λεονταίρι εἰς τὸν γαῖδαρον. ὅτε ἐθανάτωσέτον. ὁ δὲ
ἔλεγεν. ὡ κακότυχος. ὅτι ἄγνωστος ἐγὼ, οἱ γονεῖς μου
πούει

πούει δὲν ἦσαν πολεμίσαδες, Ἐγὼ δὲ διὰ ἀφορ-
μὴν νὰ ἔυζω νὰ πολεμήσω.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ γελοῦσι τοὺς ἐχ-
θροὺς τοὺς μὲ τὴν ταπεινώσιν ἀμὴ ὅταν τοὺς φέρω
εἰς τρόπον ὅπου νὰ ἠμποροῦν, τότε γρίζου κα-
ταπάνω τοὺς καὶ χαλοῦσι τοὺς.

Κηπουρὸς ἔ Σκυλλος.

Κ Η Πουρὸς Σκυλλος ἔπεσεν εἰς πηγάδι ἔ ὁ Κη-
πουρὸς ἐκατέβη νὰ βοηθήσῃ τῷ Σκύλλου.
ἔ ὁ Σκυλλος φοβούμενος ὁ μήπως καὶ Κηπουρὸς
ἐκατέβη διὰ νὰ τὴν ἀποπνίξῃ, ἐσάφη καὶ ἐδάγ-
κασε τὸν Κηπουρὸν. ὁ ὅ μὲ μέγαν πόνον ἀνέβη
ἔ ἔλεγεν. ὅτι δίκαια ἔπαθα. τί εἶχα ἐγὼ νὰ βοη-
θήσω ἐνὸς ὅπου ἀτός του θέλει τὸν θάνατόν τε.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

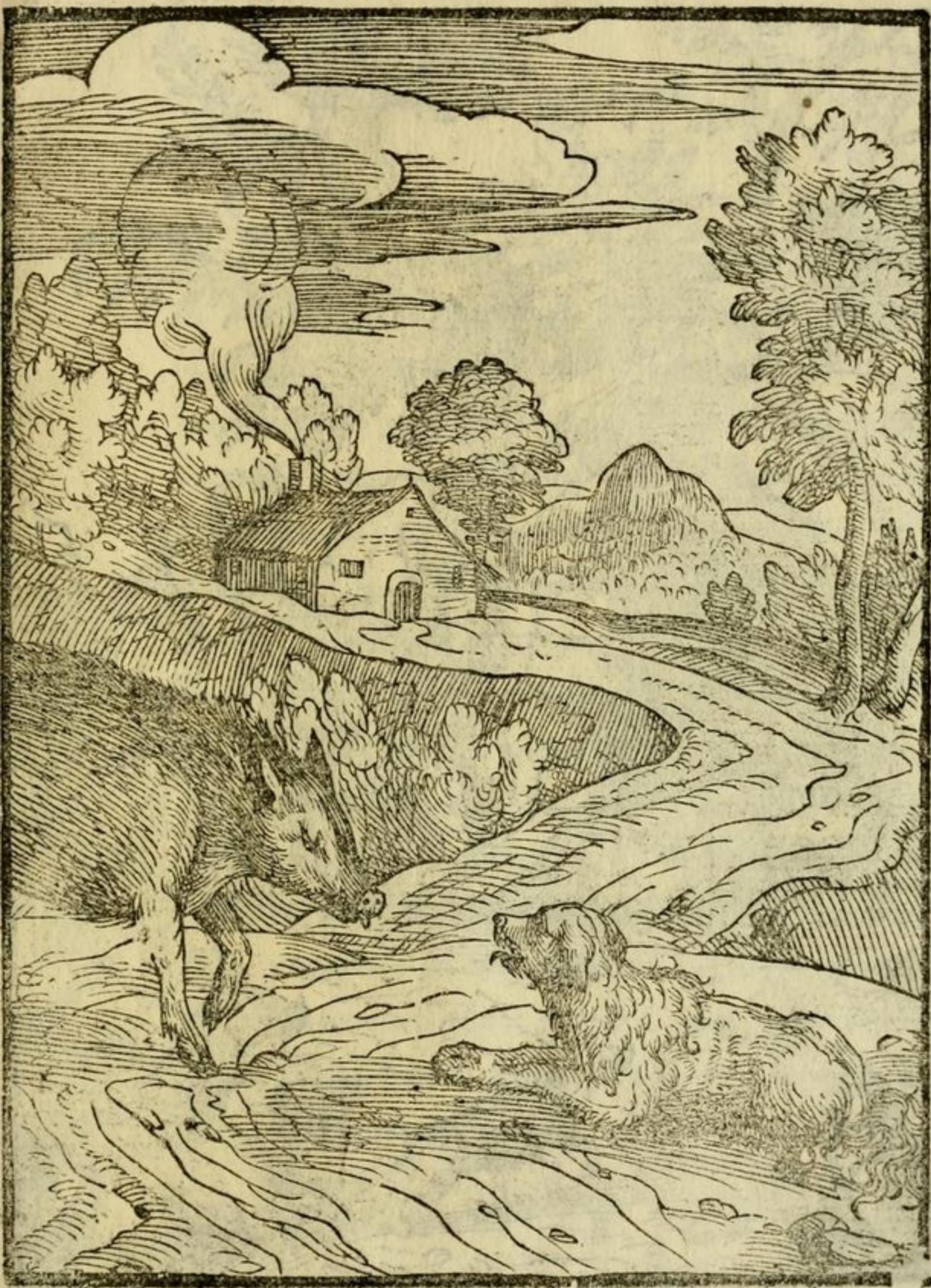
Ο Μῦθος εἶναι πρὸς ἀνθρώπους ἀχαρείσους, ὅ-
που ἂν τοὺς κάμης καλὸν σου κάμινεν κακόν.

Σκέρφα ἢ Σκύλλα.

Σκέρφα ἢ Σκύλλα ἐφιλονικοῦσαν ποῖα εἶναι
καλογεννῆτεια. ἔλεγε ἢ ἡ Σκύλλα πῶς
εἶναι πλέον καλογεννῆτεια ἀπὸ ὅλλα τὰ τετράποδα
ζῶα. Καὶ ἡ Σκέρφα τῆς λέγει, ἀλλὰ ἢ ξύδρε
πῶς ἀπὸ τῆς ὀγλιγορομάδασε γυνῆς ἢ τὰ κου-
λουκιάσου τυφλά.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπαινοῦ-
μεν τὰ πράγματα ὅπου γίνονται γλύγορα, ἀμὴ ὅ-
σα γίνονται καλὰ, ἔτέλεια.

Λεοντάριον καὶ Λῦκος.

Λεοντάριον ἐγήρασε, καὶ ἀρρώσθησε μέσα εἰς ἓνα σπήλαιον, καὶ ὅλα τὰ ζῶα ἐπήγαγον αὐτὸν τὸν ἰδοῦν ὡς βασιλέα. μόνη ἡ Αλεπού ἔλειψεν. ὁ δὲ Λῦκος ἐκατηγόρησε τῷ Αλεπτῷ καὶ ἔλεγεν. πῶς δὲν χρήζει τὸν βασιλέα οὐδὲ κἂν ἦλθεν αὐτὸν ἰδεῖν εἰς τὴν ἀσθένειαν σου. καὶ ὁ Αἰετὸς ἔσωσεν ἡ Αλεπού καὶ ἤκουσε τὰ λόγια τῆς γύκου. Καὶ τὸ Λεοντάριον ἐθυμώθη κατὰ τῆς Αλεπούς. καὶ αὐτὴ ἐθύρεψε καιρὸν αὐτῆς, καὶ εἶπεν ἐδένας ἀπὸ ὅσους ἦλθαν εἰς βασιλέα ὠφέλησε ὡσάν ἐγὼ, ὅπῃ ἐθύρεψα σχεδὸν ὅλους τοὺς ἰατροὺς, καὶ ἔμαθα καὶ τὴν ἰαξίαν σου. Καὶ τὸ Λεοντάριον τῷ Αἰετῷ εἶπε να εἰπῇ τῷ ἰαξίαν. καὶ ἡ Αλεπού εἶπεν. ὅτι ἂν γδάρης λύκον ζωντάνον ἐνδυσθῆς τὸ δέρματι ζεσθὸν, παρὰ τοῦ θύου θέλεις γίανης. Καὶ ἐπειδὴ οὕτως ἐγένετο, ἐκείτετον ὁ Λῦκος νεκρὸς. καὶ ἡ Αλεπού γελοῦσα εἶπεν, ὅτι δὲν ἄρειται εἰς να ἀναγκάζη τὸν ἀσθέντην εἰς κακοσύνην. μόνον εἰς ἀγαθοσύνην.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκείνος ὅπῃ πάχει νὰ
 διαβάλλῃ ἄλλον εἰς ἀυθεντὸς καὶ δυνατῆ χεῖρα, ἔυ-
 κολα γυρίζει τὸ κακὸν ἀπάνωτου.

Κάβουρας καὶ Οφίδιον.

Ο Φις ἔ Κάβουρας ἔκαμαν φωλέαν. Καὶ ὁ
 μὲν Κάβουρας ἦτον ἀπλοῖς ἔ ἀκακος καὶ ἐ-
 παρεκάλειε καὶ τὸν Οφιν νὰ γρήη καὶ αὐτὸς ἀπλοῖς
 καὶ ἀκακος, ὁ δὲ Οφίς δὲν ἐπείθετον. τόσον ὅτι
 ὁ Κάβουρας ἐπίτυχεν τὸν Οφιν ὅπου ἐκοιμάταν, καὶ
 τόσον ἔκαμην ὅτι τὸν ἐσκότωσεν. καὶ ὅταν ἐσκοτόθη
 τότες ἀπλωσε καὶ ἐτανύθη. καὶ ὁ Κάβουρας λέ-
 γει ἐμπαρὸς ἔωρεπε νὰ ἦσαι ἀπλοῖς καὶ ἀκακος,
 καὶ δὲν ἦθελες πάθῃ αὐτὸ ὅπου ἔ-παθες.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι περιεργάζονται τὸν
 φίλον

φίλοντοίς με δόλον καὶ κακίαν, βλάπτουσι μάλα
 λίσσιν αὐτὸν ἑαυτὸν τοῖς.

Βοσκὸν καὶ Λύκος.

Βοσκὸς ἦυρε Λυκόπουλον, καὶ ἐθρεψέ το ὄμῃ
 με τοῖς Σκύλλοις. Ἐὐὐταν ἐμεγάλωσεν αὐν ἐ-
 λάσανε καὶ ἄλλος Λύκος ἄρπαζε φρόβατον, αὐ-
 τὸς ἐδίωχνε ὄμοῦ με τῆς Σκύλλοις. καὶ ὅταν τα
 Σκυλία ἐγύειζαν, αὐτὸς ἐπήγενεν ὀπίσω τῆ Λύ-
 κου, καὶ ἔτρωγεν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ κυνήγι. καὶ
 πολλαῖς βολαῖς ἐσκώτονε καὶ αὐτὸς φρόβατον, καὶ
 τὸ ἔτρωγεν κρυφῶς με τοῖς Σκύλλοις. ἕως ὅπῃ
 ὁ Βοσκὸς τὸν ἐξάνοιξε. λοιπὸν ἐκρέμασε τὸν εἰς
 δένδρον καὶ τὸν ἀπέκτεινε.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

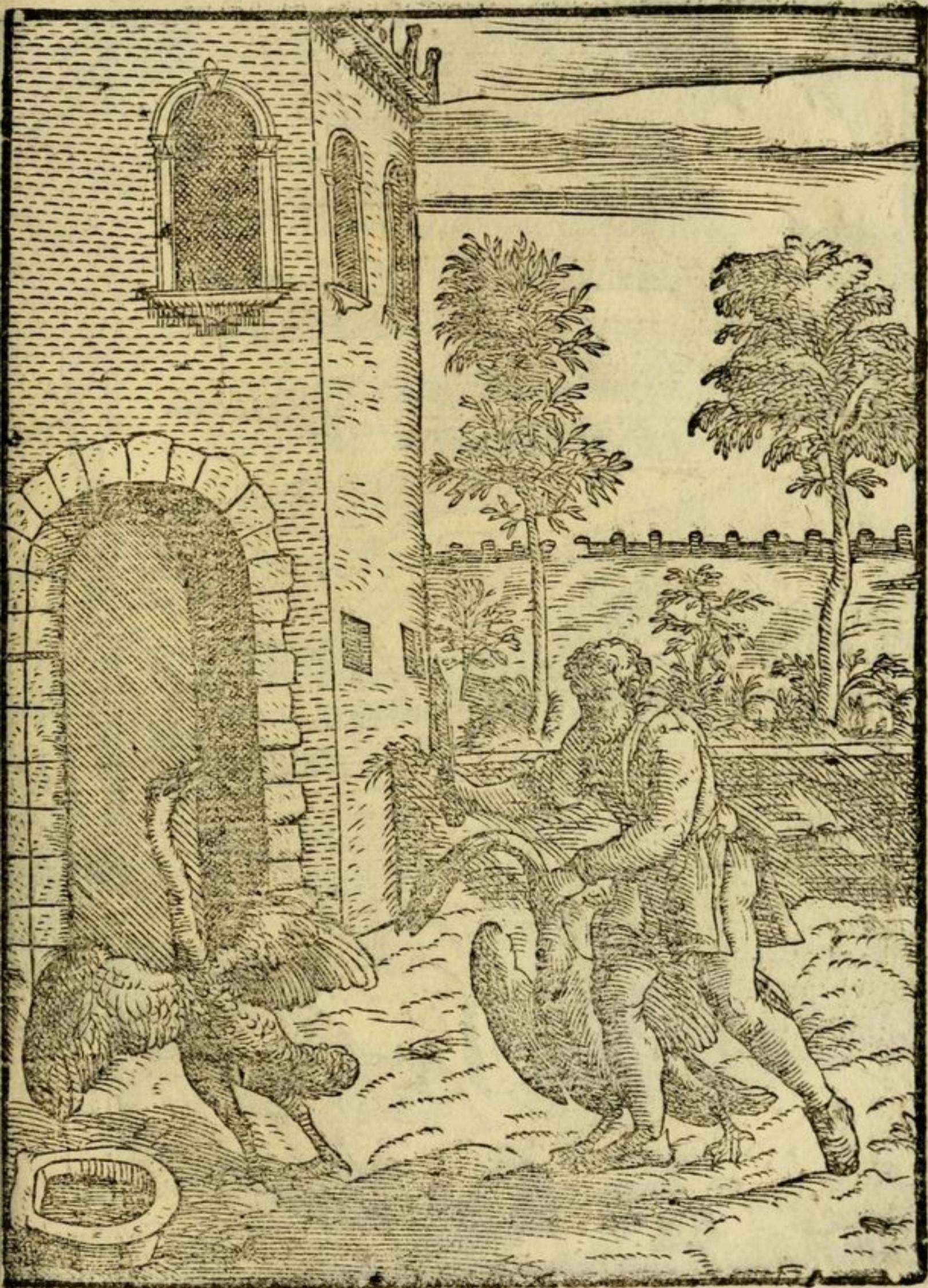
Ο Μῦθος δηλοῖ ὅστις τὸ ἔχει φυσικῶς νὰ κάμνη
 κακὰ, ποτέ τε δὲν κάμνει καλὰ.

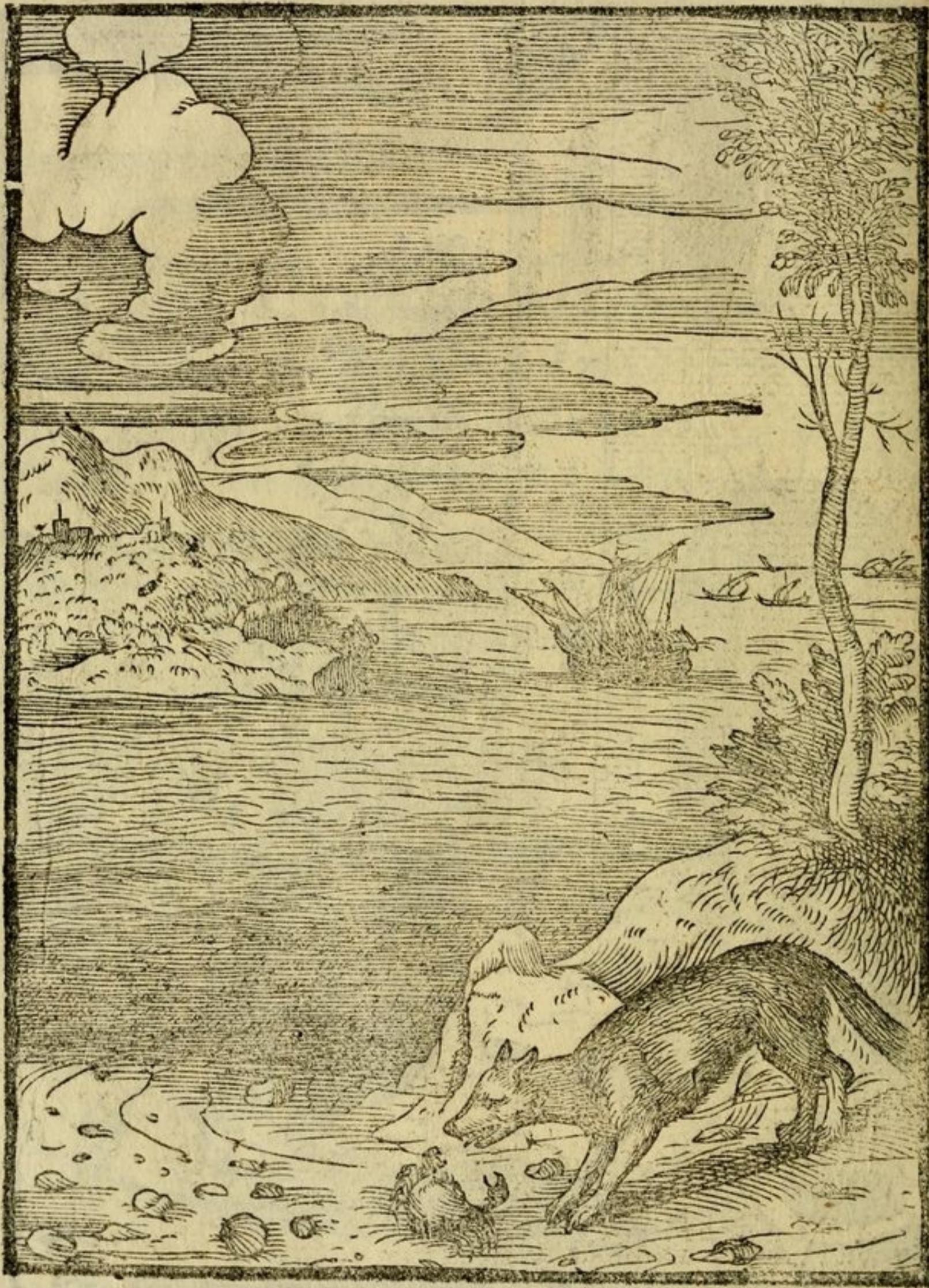
Κύκνος ἢ Χλιῶα .

ΕΙς ἄνθρωπος πλάσιος ἔφερε ὄμῃ Κύκνον ἢ Χλιῶα . τὸν μὲν Κύκνον δεῖνὰ κελადῆ τινὲ δὲ Χλιῶα δεῖνὰ τινὲ φάγη . ἢ ὅταν ἠθέλησε νὰ σφάξῃ τινὲ Χλιῶα ἐλαχενύκτα, ἢ ἀπὲ τῆ Χλιῶος ἐπιασε τὸν Κύκνον . Καὶ ἐπειδὴ ἐμελλε ὁ Κύκνος νὰ σφαγῇ, ἄρχισε ἢ κελάδειε, ἢ ὁ αὐθέντης του γινώσκοντα τὸν πῶς εἶ) Κύκνος τὸν ἄφησε καὶ μὲ τῆτον τὸν τρόπον ἐγλίτυσεν ὁ Κύκνος τινὲ ζωῶ του . ἢ ἀφήθη καὶ ἐγλυσε τὸν θάνατον .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλαῖς φοραῖς μὲ τὲ νὰ λέγη πινὲς τὸ δίκαιον του φύγει τὸν ἄδικον θάνατον .

Κάβρας κὴ Αλεπού.

ΚΑβραας ἀνέβη ἀπὸ τῆς θάλασσαν εἰς τὸ ὄρος .
 κὴ ἡ Αλεπὴ ζητόντας τροφὴν ἠύρε τὸν Κά-
 βρα κὴ ὀπίασέν τον . κὴ ἐπειδὴ ἔμελλενὰ τὸν φά-
 γη , εἶπεν . καλὰ ἔπαθα , ἐπεὶ δὴ ἔσοντας νὰ εἶμαι
 θαλάσσιος , ἠθέλησα νὰ γενῶ γεωργός .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι ὅσοι ἀφήνοιν τῆς τάξεως
 τοῦ κὴ γυροῦν ἀλλῶν , μὲ πᾶσα δίκαιον δυ-
 συχοῦσιν .

Γυναικα καὶ Ἄνδρας .

Μια Γυναικα εἶχε μεθυθεὴν Ἄνδρα . Καὶ ἐβελήθη νὰ τὸν σωφρονήσῃ καὶ ὅταν τὸν εἶδε κρασοσυμῦρον , τὸν ἐσύκωσε εἰς τοὺς ὤμους τῆς καὶ τὸν ἐπῆγε καὶ τὸν ἀπόθεσε εἰς ἓνα μνήμα καὶ ἐκλείσε τὴν θύρα . καὶ ὅταν ἐσωῆρθεν ἐκ τῆς μέθης , ἐκρουσεν ἡ Γυναικα τὴν θύρα τῆ μνήματος . καὶ τοῦτος λέγει τίς εἶσαι , καὶ ἡ Γυναικα εἶπεν ὅτι φέρνω νὰ φάγωσιν οἱ νεκροὶ καὶ αὐτὸς εἶπεν . μή μου φέρης νὰ φάγω ἀμὴ μάλιστα νὰ πῶ . ἐπειδὴ ὅταν μου θυμῶς φαγὴ λυποῦμαι , ἀμὴ δεῖ νὰ πῶ χαίρομαι . καὶ ἐμείνη εἶπεν , ὦ κακότυχη ἐγὼ , ὅτι ἔυκερα ἐκόπιασα ἐπειδὴ ἐσὺ ὄχι μόνον δὲν ἐπαιδέυθης . ἀμὴ καὶ χειρότερος ἐγίνης .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ :

Ο Μῦθος δηλοῖ πῶς δὲν ὀρέπεται ὁ ἄνθρωπος νὰ ζήκῃ πολὺ καιρὸν εἰς ταῖς κακαῖς πράξεσιν .

δεῖ

ὅταν ὑποκτίσῃ τὴν ἕξιν τοῦ κακῆ, εἶ) πλέον
ἀδιώατον νὰ διωρθωθῇ.

Σαρακλῶος.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἀγόρασεν ἕνα μῶρον. καὶ ὀνό-
μιζεν ὅτι δὴ τὴν ἀπλησίαν ὁποῦ δὲν τῷ ἔ-
καμνει ὁ θεῶτος του ἀυθέντης ἦτον μῶρος. λοι-
πὸν ἀρχίζει νὰ τὸν πλύνῃ καὶ νὰ τὸν τρύβῃ εἰς λουτρα
ὄλιω τὴν ἡμέραν νὰ ἀπεισῇ. ὁ μῶρος ἔχει μόνον
δὲν ἀλλάξε τὸ χεῶμα του ἀμὴ ἀπὸ τὸ πολὺ τρύ-
ψμον ἀρρώσῃσε.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι μένουσιν τὰ φυσικὰ ὡσαύ-
τῃσαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν.

Γνωαῖκα Μάντισα.

Γγνωαῖκα Μάντισα ἐμάντβε. καὶ ἔλεγον ὅτι
 δυῖα) νὰ πάυση ἐ τὴν κακίῳ τύχῳ καὶ
 τὴν ὀργῳ ὀλουῶν καὶ μ' αὐτὰ ἐκέρδιζε. τινὲς ὅ
 τὴν ἐκατάδωσαν εἰς τὸν κακίῳ τῆς χῶρας ὡς ἀ-
 σεβήτειαν. καὶ ἀποφάσισάντῳ εἰς θάνατον. εἰς ὅ
 τὴν εἶδε ὅπου τὴν ἔσυρναν, καὶ εἶπε. ὦ καλή σὺ ὅ-
 πῃ ἔλεγες νὰ πάυσης τὴν ὀργῳ καὶ τὴν κακίῳ
 τύχῳ, πῶς τὴν ὀργῳ τῆ κατὰ πειρῆς;

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἀνθρώποι, λέ-
 γουσιν ὅτι νὰ κάμω μεγάλα πράγματα. καὶ ὅ
 μικρὰ δὲν διύονται νὰ κάτῃσῃ.

Γυναῖκα χήρα εἶχε δελοῦσαις.

Γυναῖκα χήρα εἶχε δελοῦσαις, καὶ πᾶσα νύκ-
 τα, ταῖς ἀσύκονε εἰς δουλείαν, ὅταν ἔκρα-
 ζεν ὁ Αλέκτορας. τὸ λοιπὸν αἱ δελοῦσαις ἐβου-
 λούθησαν νὰ σκοτώσεν τὸν Αλέκτορα, διότι ἐξύ-
 πνιζε τὴν κυρά τοις, καὶ ὅταν ἐπνίξαν τὸν Αλέκ-
 τορα, ἐσωέβη καὶ ἐπαθαν χειρότερα, ἐπειδὴ ἡ
 κυρά τοις δὲν ἐγρύκα τὴν ὥραν, καὶ ταῖς ἀσύκονε
 πλέον ἀργότερα τῆς νυκτός.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσα βουλεύματα δὲν γί-
 νονται καλὰ, γίνονται αἴτια τῆς κακῆς.

Τειτζόνι.

Α Πομίαν θυεῖδα ἐκρέματον ἓνα Τειτζόνι ἡ-
 ρουω γρύλλος, καὶ ἑτραγούδιε. καὶ ἡ νυκτε-
 εῖδα τὸ ἐρέθησε, δεῖ πὶ αἴτια τὴν ἡμέρα ἡσυχα-

Ζή, τίω δὲν νύκτα τραγεδῆ; καὶ αὐτὸ εἶπεν. ὅτι
δὲν τὸ κἀμνει ἔυκερα, ἐπειδὴ τίω ἡμέραν ἐτρα-
γούδιε καὶ ἐπάση. Καὶ ἀπὸ ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐ-
σωφρονίσθηκε. ἢ ἡ νυκτείδα εἶπεν, ἀλλὰ πάρα δὲν
σοῦ κἀμνει χρεία νὰ φυλάγῃτε, ἀμὴ ἔωρεπε πρὶν
νὰ σε πιάσω.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ ὑστερινὰ μετανιόματα
ποσῶς δὲν ὠφελοῦσιν.

Κοχλίας.

Γεωργουῦ παιδὶ ἐψαυε Κοχλαίους. καὶ ἐπει-
δὴ ἐξυζαν εἶπεν. ὦ κἀκίσα ζῶα. τὰ σπή-
πιά σας κέρον, καὶ ἐσεῖς τραγεδῆτε;

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσα πράγματα δὲν γίνονται
μὲ τὸν καιρὸν ὄλα εἰς ὄνειδισμὸν.

Γάτα

Γάτα.

Η Γάτα ἐμπήκεν εἰς ἐργαστήριον χαλκῆως, καὶ ἤυρε τὸ ἐνάει, καὶ ἄρχισε νὰ τὸ γλύφῃ. Καὶ ἐπειδὴ ἔξυε τὴν γλῶσσαν της, ἔρριπεν αἷμα πολὺ, ἔπειτα ἐνόμιζε ὅτι κρέας ἔλειχε. ἕως ὅτε πᾶσαν τὴν γλῶσσαν τὴν ἐχάλασεν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος εἶπεν πρὸς ἐκείνους ὅτι δὴ νὰ φιλοφρονεῖσθε, ἔπειτα νὰ ἀντιλέγουσθε, βλάπτουσθε τὸν ἑαυτὸν τοῖς.

Γεωργός.

Γεωργός ἔσκαπτε ἔπειτα κατὰ τύχην ἤυρε χρυσάφι, καὶ πᾶσαν ἡμέραν ἐτίμα καὶ ἐπροσκύα τὸν τόπον ὅπου ἤυρε τὸ χρυσάφι. ἡ δὲ τύχη ἐσάθη καὶ εἶπεν. ὦ καλὲ σὺ δὴ τί ταῖς πημαῖς ὅπου φρέπουσθε ἐμένα ταῖς δίδυς ἀλλωνῶν; ἡξώρε ὅτι ἐγὼ σὲ ἐπέλαψα ἐπειδὴ ἂν καρὸς ἔλθῃ ἔπειτα τὸ χρυσάφι ὅπου ἤυρες ὑπάγει εἰς ἄλλον, ἡξώρε ὅτι τότε ἐμὴν τὴν τύχην θέλης κατηγορήσῃ.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

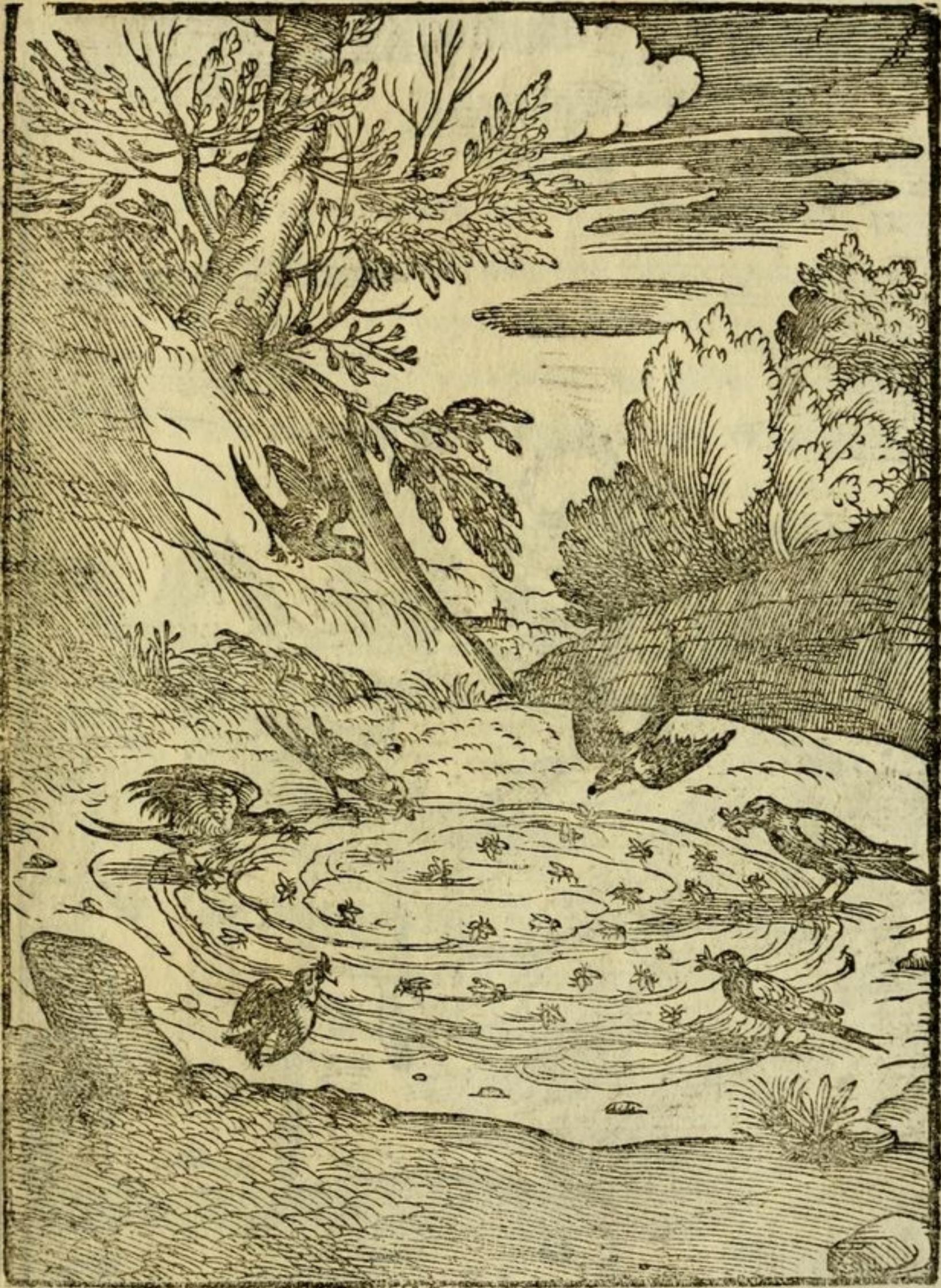
Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὠρέπεινὰ γωεῖζωμδν
 ἐκείνον ὅποῦ μὰς δεργετῆι, ἔ ἐκείνου νὰ δίδα-
 μδν πμλὺ ἔ νὰ ἔχωμδν χάειν.

Μύγες καὶ Μέλι.

ΕΙς ἓνα ἀνώγειον ἐχύθη Μέλι. καὶ αἱ Μύγες
 κἀθόντας ἀπάνω νὰ φάγωσιν τὸ Μέλι. ἐκώ-
 λυσαν τὰ πόδῶ τοις, ἔ δὲν ἠμπόρεσαν πλέον νὰ
 ἀπετάξου. καὶ ἐπειδὴ ἐπνίγονταν ἔλεγον. ὦ κα-
 κότυχοι ἡμεῖς. ὅτι δὲ ὀλίγῳ τροφίῳ ἄπο-
 θνήσκομδν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὺς ἀνθρώποισ ἡ λαί-
 μῆργια ἔ ἡ λειχουδία τοις ἐχάλασε, καὶ ἀπώ-
 λησαν.

Τεάγος καὶ Λύκος .

Τεάγος ἔμεινεν ἀπὸ τῆς σωτηρίας του, καὶ εἰς Λύκος τὸν ἐκκωήσα . Καὶ ἐπειδὴ ἐσύμωσεν, ἐγράφη ὁ Τεάγος καὶ εἶπε τῷ Λύκου . ὦ Λύκε ἐγὼ μέλλω νὰ γενῶ φαγῆσου, καὶ δὴ νὰ μὴ ἀπεδάνω πικραμύος, τραγέδισαι μου νὰ χορέψω . καὶ ὁ Λύκος ἐτραγούδιε, καὶ ὁ Τεάγος ἐχόρδευε . τόσον, ὅτι ἤκουσαν οἱ Σκῦλοι καὶ ἔδραμαν καὶ ἐδίωξαν τὸν Λύκον . ὁ δὲ Λύκος ἐγράφη εἰς τὸν Τεάγον καὶ λέγει . δίκαια ἐπαθα, ὅτι ἔσοντας νὰ εἶμαι μάγιστρος, δὲν ἔπαρεπε νὰ γενῶ Τραγέδιστής .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ . ὅτι ὅσοι δὲν κάμνουσι τῆς τέχνης τοῖς ἀμὴ μετὰ χειρίζον ἄλλω ὅπου δὲν κατέχουσι, πίπτουσι εἰς δυστυχίαν .

Ανθρωποι δύο.

Δύο πνές ἐπειπαύσαν εἰς μίαν στρατὰ ἃ ὁ εἷς ἤυρεν ἕνα τζεκούρι. καὶ ὁ ἕτερος τὸν ἐπειπαύσανε νὰ μὴ λέγῃ ὅτι ἔυρηκα, ἀμὴν ἔυρηκα. Καὶ μετ' ὀλίγον ἐπειπαύσαντας, ἔχασαν τὸν τζεκούρι. Καὶ ἐκεῖνος ὅπου τὸ εἶχεν ἔυρηκα, ἔλεγε ὅτι ἔχασαμε τὸ τζεκούρι. αὐτὸς λέγει. μὴ λέγε ἔχασαμεν, ἀμὴν ἔχασα. ἐπειδὴ ὅταν τὸ ἤυρες δὲν ἔλεγες ἔυρηκαμεν, ἀμὴν ἔυρηκα.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι ὅσοι δὲ μεταλαμβάνουσι εἰς τὰ ἄτυχήματα ἔδὲ εἰς ταῖς δυστυχίαις εἰς βέβαιοι φίλοι.

Ἀνθρωπος ἃ Σκύλοι.

Ανθρώπος τις εἶχεν σκύλους δύο. ἃ τὸν ἕνα ἔμαθε νὰ κυνηγᾷ, καὶ τὸν ἄλλον νὰ φυλάγῃ τὸ σπήτι, καὶ ὅταν ὁ κυνηγὸς σκύλος ἔφερνε κυνήγι, ἔτρωγε ἃ ὁ σπητικὸς τὰ μερπικόντου. καὶ ὁ κυνηγὸς σκύλος ἐμάνιζε, ἃ ἔλεγαν. ὅτι ἐγὼ κυνηγῶ.

κοπιάζω, η̄ κινδυνόω, η̄ αυτος̄ κἀδεταῑ εις̄ το̄
 απήπ, η̄ τρώγεῑ ἀπο̄ τοις̄ κόποις̄ μου, καὶ δὲν κἀ-
 μνεῑ ε̄ ἡ̄ ἴπποτα. Καὶ ὁ Σκυλῆς ὁ απηπικὸς λέγει·
 μὴ̄ μέμφουσαῑ ἐμὲ. ἀμὴ̄ τ̄̄ ἀυδέντημας. ὅποῡ δὲν
 μὲ̄ ἔμαθε̄ νὰ̄ κωπηγῶ, ἀμὴ̄ νὰ̄ ξεφωμαῑ ἀπο̄ τοις̄
 κόποις̄ τῆς̄ ἄλλων.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ οἱ νέοι ὅποῡ δὲν ἠξού-
 ρουω̄ καμίᾱ τέχνη ε̄ δὲ̄ περικοπιῶ̄ γραμμάτων
 δὲν̄ ὀρέπεῑ νὰ̄ τοις̄ μεμφόμεθεν, μόνον̄ τοις̄ γονεῖς
 τοις̄ ὅποῡ δὲν̄ ὀπιμελουῦνταῑ νὰ̄ τοις̄ μάθουω.

Τραγῆδισίς.

Τραγῆδισίς κακόφωνος ἐξάγεται συχνὰ εἰς
 ἓνα απήπ θολοσκέπασον, ἔ κενεργουᾱ
 βεσομύρον. ἀντιλαλόντας̄ τὸ̄ λοιπὸν̄ ἡ̄ φωνή̄ του, τῆ̄
 ἐφάνη̄ πολλὰ̄ καλὴ, η̄ νόσιμη. Διὰ̄ τῆ̄το̄ ἐδάρεῑ
 ἔ̄ ἐπῆγε̄ ἔ̄ εἰς̄ τὸ̄ θεᾶξον̄ νὰ̄ τραγωδήσῃ. ὅποῡ τρα-
 γωδόντας̄ κακὰ̄ ἔ̄ ἀδέξια, ἐδιώχθη̄ ἀπο̄ τὸν̄ λαὸν̄
 μὲ̄ ραυδαῖς̄ η̄ ὑβρισίαις.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶπεν ἑναντίον εἰς ἐκείνοις ὅπου μιλόν-
 τας μοναχίταις, τοὺς φαίνετο νὰ ξέδρωεν νὰ σωτυ-
 χάινουεν ἔυμορφα ἀμὴ ὅταν λάχουσι νὰ μιλήσουεν
 ἐμπερὸς ἀ εἰς ἄλλοις φαίνεται ἢ ἀμάθεια τοις, ἔ
 ἔττι κατὰ φρονουῶν).

Κόρακας.

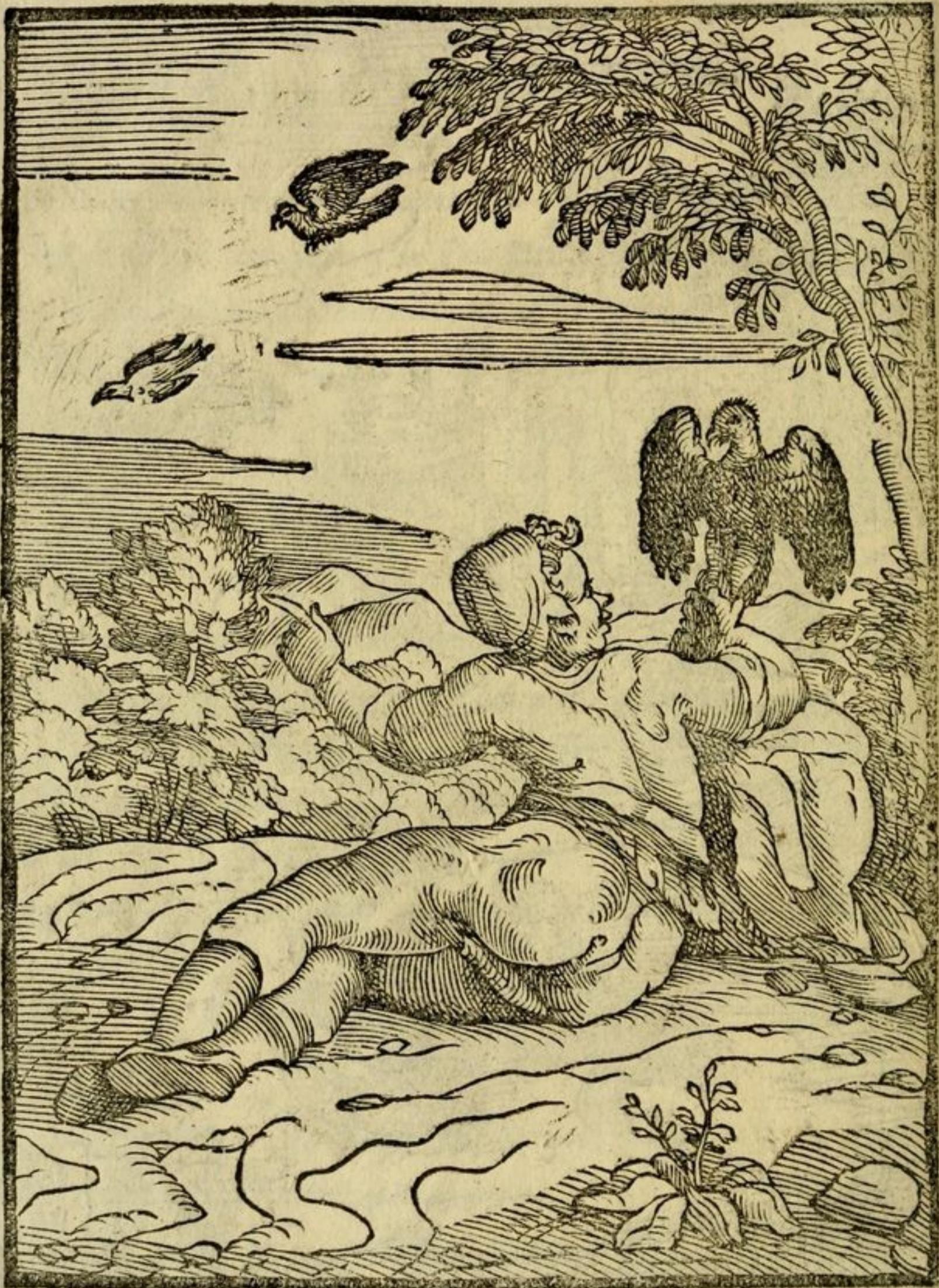
Κ Ορακας ἐπέειπε. Καὶ βλέποντας εἰς τὸ περ-
 σήλιον ὄφιδι ὅπου ἐκοιμάτο, τὸ ἄρπαξεν
 τὸ ὃ φίδι ἐσπράφη ἔ ἐδάγκασε τὸν κόρακα. καὶ
 ἐπειδὴ ὁ Κόρακας ἀπέθνησκε, εἶπεν, ὦ κακότη-
 χος ἐγὼ, ὅπου τέτοιον ἔβρεμα μὲ ἔλαχον, ὅτι ἀπὸ
 τῆς ἀποθνήσκω.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ πῶς κάποιοι τυχένοισι εἰς κέρ-
 δη ὅπερ τοὺς περξενῶσι τὸν χαλασμόν τοις.

Κουεῦνα.

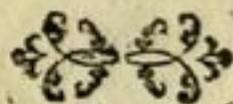

Κουρούνα.

ΕΙς ὄψιασεν μίαν Κερούνα, ἢ ἔδωσέ της εἰς τὸν πόδα κομάτι χοινίου ἃ ἔδωσέ τω τῷ παιδίστου νὰ πέζη. ἃ ἐπειδὴ ἡ Κουρούνα δὲν ἀγαθασεῖτο νὰ σέκεται μὲ τοὺς ἀνθρώπους, ἦυρον ἄδειαν καὶ ἔφυγεν, καὶ πηρόνοντας εἰς τὰ δένδρα, κατὰ τύχην ὄψιασεν τὸ χοινίου ὅπερ ἦτον εἰς τὴν πόδι της, ἀπὸ τοὺς κλάδοις τῷ δένδρου, λοιπὸν ἔμελε νὰ ἀποθάνη, καὶ εἶπεν. ὦ κακότυχη ἐγὼ, ὅτι δὲ νὰ μὴ ὑπομῶ νὰ δουλεύω ἀνθρώποις, ἔλαθάσηκα, καὶ πάρα χάνω τὴν ζωὴν μου.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πνὲς θέλουν νὰ λυξωθῶσιν ἀπὸ μικρὰς κινδύους, λοιπὸν λαμβάνον τὴν πίπτειν εἰς μεγαλύτερας.

Νυκτερίδα ἔ Γάτα.

Νυκτερίδα ἐπιάση ὑπὸ Γάτα, λοιπὸν ἐπαρε-
 κάλει τὴν Γάτα νὰ τὴν ἀφήσῃ. καὶ ἡ Γάτα
 εἶπεν ὅτι ἀδιαιτόν ἐστι, ἐπειδὴ φυσικὰ ἐχθρεύεται
 τὰ πετόμυρα. καὶ ἡ Νυκτερίδα εἶπεν, ὅτι δὲν ἐστὶ πε-
 τούμυρον, ἀμὴ ποντικός, καὶ ἔτιως ἀφήθῃ. Καὶ πάλιν
 ἐμέταπιάση, ὑπὸ τῆς Γάτας, καὶ ἐπῶδα κάλει
 νὰ τὴν ἀφήσῃ. Ἐ ἡ Γάτα λέγει ὅτι φυσικὰ εἶναι
 ἐχθρὸς τῷ ποντικῶν, καὶ ἐκείνη λέγει ὅτι δὲν ἐστὶ
 ποντικός, ἀμὴ Νυκτερίδα. Ἐ πάλιν ἀφήθῃ ἐλυ-
 τήθη τὸ λοιπὸν. Ἐ ταῖς δύο βολαῖς δὲ νὰ ἀλλά-
 ξῃ τὸ ὄνομά της καὶ ἐκέρδησε τὴν ζωὴν της.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅταν ἐστὶ καιρὸς καὶ κιν-
 δυνόδω πρὸς νὰ ἀλλάξῃ καὶ σχῆμα καὶ ὄνομα ἐστὶ
 ἀρμόδιον, πλεὺ μὲ τὸν καιρὸν.

Ανθρωπος & Σάτυρος.

Σάτυρος καὶ Ἀνθρωπος ἐφιλιώθησαν, καὶ ἔτρωγαν ὁμῶς. ἦτον ἡ καὶ εὖ χειμῶνος, καὶ ὁ Ἀνθρωπος ὑπὸ τῷ ψύχρα ἔβανε τὰς χεῖρας του εἰς τὸ σῶμα καὶ ἐζέσενε. & ὁ Σάτυρος τὸν ἠρώτα διὰ τί ποιεῖ ἕτως. & αὐτὸς εἶπεν ὅτι δορμαίνω τὰς χεῖρας μου. μετ' ὀλίγον ἤφεραν φαγιζέσῳ, καὶ ὁ Ἀνθρωπος τὸ ἐφύσα νὰ τὸ ψυχράνη. & πάλιν ὁ Σάτυρος ἠρώτα διὰ τί τὸ κάμνει. Καὶ εἶπεν ὅτι ψυχρένω τὸ φαγι. & ὁ Σάτυρος εἶπεν ὅτι ἀπ' ἐδῶ & ἐμπαρὸς δὲν θέλω τῷ φιλίαν σου, ἐπειδὴ ὑπὸ τὸ σῶμά σου ὄγανης & τὸ θερμὸ & τὸ ψυχρό.

ΑΛΛΗΛΟΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὥρεπει νὰ φύγωμεν ἐκείνους τοὺς φίλους ὅπου δὲν ἔχου ὅμοια τὰ καμμάτα μετὰ λόγια.

Ζεύς καὶ Ἑρμῆς.

Ο Ζεύς ἀπέσειλε τὸν Ἑρμῆν, εἰς τὴν γυνὴν ἀδύσῃ εἰς ὅλους τοὺς τεχνίτας ἓνα μέτρον ἀπὸ τὰ ψύματα. καὶ νὰ μετρήσῃ πᾶσα ἐνὸς μίαν οὐγγίαν ψύματα. Καὶ ἔδωκεν πάντων τῶν τεχνιτῶν, μόνον ὁ τζαγκάρης δὲν ἔσωσε νὰ πάρῃ, καὶ ἦλθεν ὕστερον. λοιπὸν ὅσον ψεῦμα καὶ ἂν ἔμεινε ὅλον τὸ ἐσωάξε καὶ τὸ ἔδωκε τῷ τζαγκάρῃ. Καὶ εὐχάσθητο ἐσωέβη ὅτι ὅλοι οἱ τεχνίταις εἶναι ψύσαις, καὶ πλεότερον οἱ τζαγκαράδες.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶναι περὶ ψευδολόγους τεχνίτας.

Λῦκος καὶ Πέριβατον.

Λ γκος ἀπὸ σκύλοις ἐδαγκάθη, καὶ ἔπαχε κακῶς, λοιπὸν ἐπέινα καὶ ἐπὶ δαγκάλει ἓνα πέριβατον, λέγοντας νὰ τὸ φέρῃ νερόν νὰ πῖν. καὶ

ἐλεγχῆ

ἔλεγεν, ὅτι ἂν σὺ μοῦ δώσης νὰ πῶ, ἐγὼ θέλω ἔυρη
νὰ φάγω. τὸ ἧ πρόβατον ἀπεκρίθη ἄλλα ἔαν ἐγώ
σου δώσω ποτὸν, θέλεις κάμη φαγὴ ἐμδύα.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος εἶπεν πρὸς ἄνδρα κακοῦργον, ὅπου μὲ
ὑπόκεισιν πάχει νὰ γελάσῃ τοὺς ἄλλοις.

Κλέπτες Ἐ Αλέκτορας.

Τινὲς κλέπται ἦλθασιν εἰς ἓνα σπήτι καὶ δέν ἦ-
ραν ἄλλο νὰ πάροιν μόνον ἓνα Αλέκτορα.
Καὶ ἐπῆραν τὸν καὶ ἐδάβησαν. Καὶ ἐπειδὴ ἐμελλεν
ὁ Αλέκτορας νὰ σφαγῆ, ἐπῆρα κάλιε τοὺς κλέπτας
νὰ τὸν ἀφήσῃν, ἔλεγε ἧ πῶς ἓναί χρησίμος εἰς τοὺς
ἀνθρώπους. Διότι τοὺς ἀσύκωνε τὴν νύκτα εἰς τὴν
δουλείαν. Καὶ οἱ κλέπται εἶπον. ὅτι μάλιστὰ δὲ
τῆτο ὠρέπει νὰ σὲ σφάξωμεν, ἐπειδὴ ἂν ἐκείνοις
ἀσυκόνῃς, ἐμᾶς δὲν ἀφλύῃς νὰ κλέπτωμεν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσα εἶναι εἰς ὠφέλειαν τῆς
καλῆς ἀνθρώπων, αὐτὰ εἶπεν εἰς ζημίαν τῆς κακῆς.

Λαγοί.

ΟΙ Λαγοί ένα καιρόν έπολεμούσαν με τοις Αετοις. Καί έπαρεκάλεν ταίς Αλεμπέδες να τοις βοηθήσου. καί αυται είπον, βοηθήση σας ή θελάμδυν αν δέν ήξόραμε ποίοι είσε καί τίνας πολεμάτε.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μύθος δηλοϊ, όπ όσοι πάνονται με μεγαλίτεροις, οί τοιοῦτοι κατ'αφρονοῦσι τλω ζωύτοις.

Μύρμηγκας.

ΛΕγχοιν όπ ό Μύρμηγκας τώ παλαιόν ήτον άνθροπος γεωργός. καί δέν άχαρειείτον άπό τοις κόποις του, άμή καί τήν γήτόνων τοις καρποις έκλεπτε κρυφα. καί έπειδή ό Θεός έβαρέθη την πλεονεξίαν του, τόν έμετεμόρφωσεν εις τώτο τώ ζωόν. Καί αυτός τλω μορφλω άλλαξεν, άμή τλω γνώ-

μλω

μῶν δὲν τῶ ἄλλαξεν. ὅπ' ἕως τῶ σήμερον εἰς τὰ
χωράφια τὰ ξένα, περιπατεῖ καὶ μεζώνει τοὺς καρ-
ποὺς διὰ λόγου.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι ὅσοι εἴη πονηροὶ φυσικῶς,
ἂν πολλάκις καὶ ἀλλάξωσι τῶ μορφῶν, ἀλλὰ τὴν
γνώμην καὶ τὸν τρόπον δὲν ἀλλάσσωσι.

Κουρούνα καὶ Πεισερα.

Κουρούνα ἐδάβη εἰς Πεισεραῶνα, ἃ ἴδε τὰς
Πεισεραὰς πῶς ἐξεφόντα καλὰ, ἐλόβηκε
τὸν ἑαυτὸν τῆς ἐβοσκε ὁμῶς μετὰ ταύτας. αἰ δὲ Πει-
σεραὶ ἐσιωπῆσαν, νομίζοντας ὅτι εἶναι καὶ αὐτὴ Πει-
σερα. Καὶ μίαν ἡμέραν ἐπεραξε σάν Κουρούνα,
καὶ αἰ Πεισεραὶ τῶ ὀξάνοιζαν ὅτι δὲν ἦτον Πει-
σερα, καὶ τ' ἐδηραν ἃ ἐδιώξαν τῶ, καὶ αὐτὴ ἐσρά-
φη εἰς ταῖς ἄλλαις Κουρούναις, καὶ πάλιν αὐταῖς
ὅταν τῶ ἴδασιν ἀσπειρομένῶν τῶ ἐδιώξαν. καὶ
ἐπειδὴ ἐπεθύμησε νὰ ἀλλάξῃ ζωὴν, ὑπότυχε ἃ
ὑπὸ ταῖς δύο.

ριή ΑΙΣΩΠΟΥ.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ . ὅτι πολλαῖς βολαῖς ἢ πλεονεξία μᾶς κἀμνει Ἐ χάνωμεν ἢ ἐκείνα ὅπου ἔχομεν εἰς χείρας .

Γαῖδαρος καὶ Αλουποῦ .

Γαῖδαρος ἐνδύθη δέρμα Λιονταρίου , καὶ ἐφόβιζε τὰ ἄλλα ζῶα . Καὶ ἠθέλησε νὰ φοβήσῃ καὶ τὸν Αλουποῦ . καὶ αὐτὴ εἶπεν , ἀλλὰ καὶ ἐγὼ φοβηθῆ σὲ ἠθέλα ἂν δὲν ἠθέλα σὲ ἀκέρση νὰ ἀγαείζης .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ . ὅτι πνὲς τῆς ἀπαυδύτων εἰς ἐκείνοις ὅπου δὲν τοὺς ἠξέδρου φαίνον) ὅτι ἠξέδρου . πλὴν ἀπὸ τὰ λόγια τοὺς γνωρίζον) .

Γεωρ-

Γαΐδαρος καὶ Κόρακας.

Γαΐδαρος ἦτον πληρωμένος εἰς τὴν ῥάχιν καὶ ἔβοσκε, καὶ εἰς Κόρακας ἐπάθισεν ἀπάνωτου καὶ τῆ ἔτρωγε τὴν πληγὴν. Καὶ ὁ Γαΐδαρος ἐφώναζε καὶ ἐπήδα. ὁ δὲ γαϊδουεῖαρος ἐθώριεν ἐκ μακροῦ καὶ ἐγέλα. καὶ εἰς Λῦκος εἶδε καὶ εἶπεν. ὦ κακόντυχοι ἡμεῖς, ἐμῶς μόνον τὰ μᾶς ἰδοῦσι μᾶς θιάχνουσι καὶ τούτοις σέκουσι καὶ τοὺς χαίρονται.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ὁ Μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ κακοὶ ἄνθρωποι μόνον φανοῦσι γνωρίζονται.

Γαΐδαρος Ἀγέριος.

Γαΐδαρος Ἀγέριος εἶδεν ἄλλον Γαΐδαρον ἠμερον εἰς τὸ παροσῆλιον καὶ ἔβοσκε. λοιπὸν ἦλθε καὶ τὸν ἐπαθῆσεν εἰς τὴν παχύτητα καὶ εἰς τὴν λαμπερότητα τῆς χειρὸς, εἰς τὴν πολλὴν τροφίαν ὅπου εἶχε. Καὶ μετ' ὀλίγον τὸν εἶδε φορτωμένον, ὃ τὸν Γαϊδουεῖαρον ἐξόπισθεν μὲ τὸ ῥαυδὸν τύπτοντάς τον συχνά. καὶ εἶπεν, ἀλλὰ ἐγὼ πλέον

ρκβ' ΑΙΣΩΠΟΥ

δὲν σὲ ἐπαινεῖ. Διότι τὴν καλὴν τύχην καὶ τὴν
τρυφὴν δὲν τὴν ἔχεις χωρὶς μεγάλων κακῶν καὶ
κινδύνων.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲν εἶναι ζηλωτὰ ὅσα κέρ-
δη εἶναι μὲ κινδύνους καὶ φόβους.

Ορνιθα ἐ Χελιδῶνα.

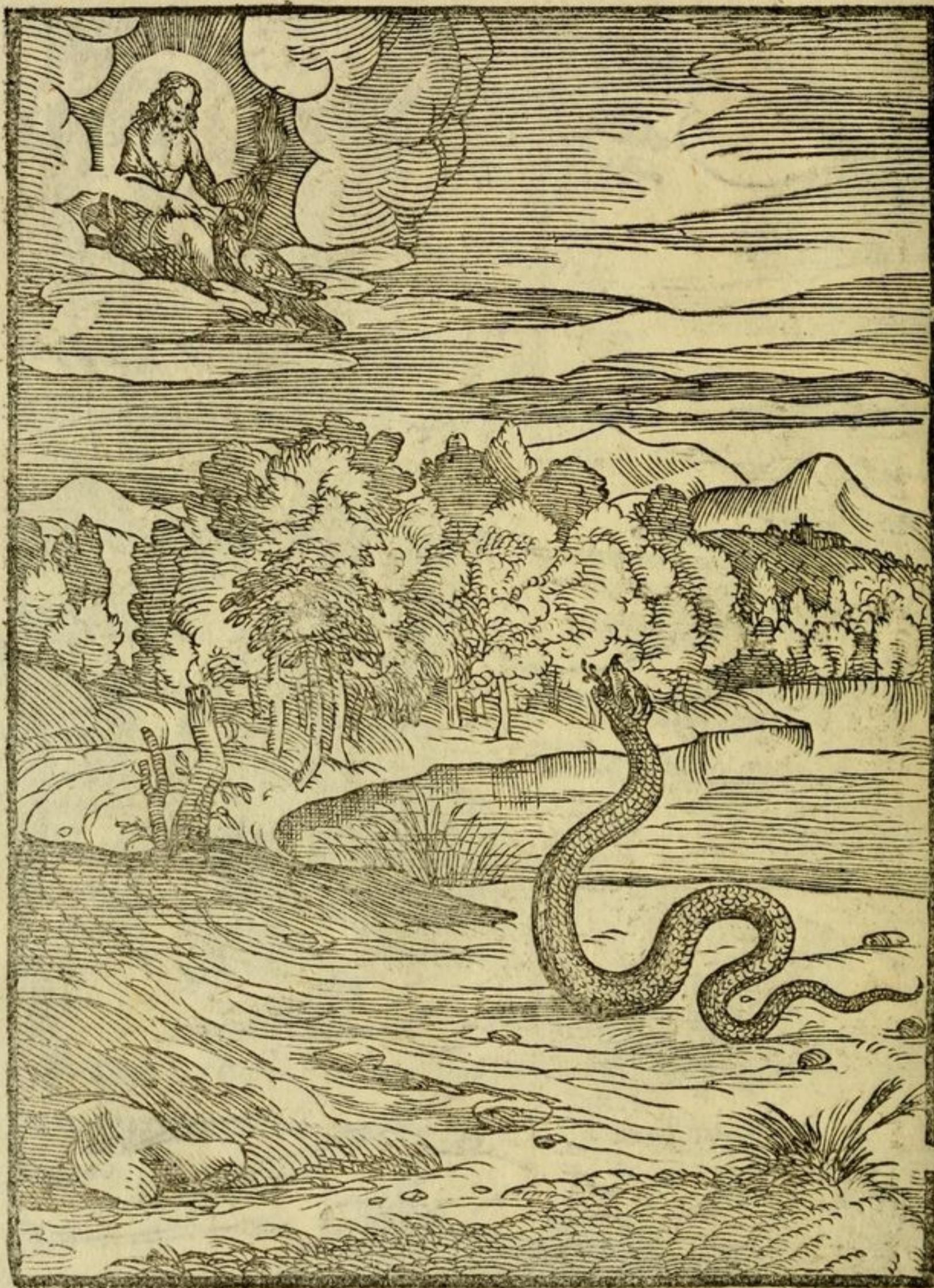
Ορνιθα πῦρρον αὐτὰ τοῦ ὄφιδιου, ἐ μὲ ἐπι-
μέλειαν ἐθέρμαινε καὶ τὰ ἐκλώσα. μία
Χελιδῶνα τὴν ἴδεν καὶ λέγει τῆς ὦ πελελή, δεῖ
τί τὰ ἀναξέφης; ὅπου ἂν ἀξήσουεν ἐσένα ποσὸν
θελούσι βλάψει;

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ κακία ἐ ἡ πονηρία, δὲν
ἔχει ἡμέροτητα, μὲ ὅσα καλὰ καὶ δειργασίας τῆς
κρήνης.

Οφίδιον

Οφίδιον .

ΤΟ Οφίδι τὸ ἐπατῆσαν οἱ ἄνθρωποι , ἔπα-
ραπνέθηκε πρὸς τὸν Δία . καὶ ὁ Ζεὺς τῷ εἶ-
πεν ἂν τὸν πρῶτον ὅπῃ σε ἐπάτησε ἢ ἤθελες διαγ-
κᾶσι , ὁ δεύτερος δὲν ἤθελῃσε πατήσι .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅσοι ἀντιπέκου εἰς τὸ πρῶ-
τον , γίνοντ' φοβεροὶ ἔ μετα ταῦτα .

Πεισερά .

Πεισερά ἐδίψα . ἔ ὡς ἴδεν εἰς ἕνα τοῖχον
ζωγραφισμῶνον εἰς ἕνα ἀγλεῖον νερὸν , ἐνόμι-
σεν ὅτι εἶν' νερὸν κατὰ ἀλήθειαν . ἔ ἦλθεν εἰς αὐτό με-
βίαν πολλὴν , καὶ ὑπὸ τῷ μεγάλῃ βίαν ἐσώτε-
ψε τὰ πτεράτης , ἔ ἐπίσε κάτωθεν . Καὶ πνὲς ἐδρα-
βησαν ἔ τὴν ἐπήρασαν .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι μεταχειρίζονται
 πράγματα μὲ μεγάλην βίαν, & ἐν συλλογίζοντι,
 βάνουσι τον ἑαυτὸν τοῖς εἰς κίνδυνον & σπόλειαν.

Αλογον & Γαῖδαρος.

ΑΝθρωπος τις εἶχεν ἄλογον & Γαῖδαρον φορ-
 παμῆα. & εἰς τὸν δρόμον εἶπεν ὁ Γαῖδαρος
 τῷ ἀλόγῳ. ἔκαρε ὀλίγον ἀπὸ τὸ φόρτομά μου ἂν
 θέλῃς νὰ εἶμαι ζωντανὸς ὅμως. τὸ ἄλογον δὲν ἠ-
 θέλησε. ὁ ἧ Γαῖδαρος ἀπὸ τὸν πολὺν κόπον, ἔπε-
 σε, καὶ ἐξέπνυσε. Καὶ ὁ ἠυθένης του. ὅσα & ἂν
 ἐβάσταζεν ὁ Γαῖδαρος, ὅλα τὰ ἔβαλεν εἰς τὸ ἄλο-
 γον. ὁμοίως ἔγδαρε & τὸν Γαῖδαρον & ἔβαλε καὶ
 τὸ δέρμα ἀπάνω εἰς τὸ ἄλογον. Καὶ τὸ ἄλογον
 κλαίγοντας ἔλεγεν, ὦ κακότευχον, ἐγὼ τί με ἐσιώε-
 βη τῷ Ταλαπώρῳ δὲ νὰ μὴ θελήσω νὰ πάρω ὀλί-
 γον ἐκ τὸ φόρτομα τῷ γαϊδάρου. τῶρα βασάζω
 ὅλα, & αὐτὸ τὸ δέρμα.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πρέπει οἱ μεγάλοι νὰ βοηθῶσιν τοὺς μικροὺς. ἂν θέλουσιν νὰ σέκον) εἰς τὸν κόσμον καλὰ. ἤγουν οἱ πλείοσι νὰ βοηθῶσιν τὰς πένητας.

Κόρακας.

ΚΟρακας ἀρρώσησε, Ἐἵ μάννα τε ἔκλαιγε.
Καὶ ὁ Κόρακας τῆς ἔλεγε. μάννα μου μὴ δὲν
κλαίγῃς, ἀμὴ ᾤσα κάλῃ τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἁγίους.
Καὶ ἡ μάννα του εἶπεν. ὦ παιδί μου, καὶ ποῖος ὑπὸ
τοὺς ἁγίους σὲ θέλῃ βοηθήσει; τίνος ἀπ' αὐτοὺς δὲν
ἔκλεψες τὸ κρέας;

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι ὅσοι ἔχουσιν εἰς τὸν κόσμον πολλὰς ἐχθροὺς, εἰς τιμὴν ἀνάγκη τες δὲν δύνανται κρύψαι φίλον.

Γαΐδαροι.

Ο Γαΐδαροι ἕνα καιρὸν ἐβαρέθησαν τὴν ζωὴν τοῖς ἀπὸ τοῖς κόποις ἢ δαρμοῖς ὅπου ἐπάθεναν. ἔσειλαν γοῦν ἀπόκρισασίους εἰς τὸν Δία, ζητοῦντες ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν, ὃ ἃ Ζεὺς θέλοντας γὰρ τοῖς δείξει ὅτι ἀδιώατα ζητῶσιν τοῖς εἶπεν, ὅτι τότε θέλῃν ἐλεύθερα θοῦσιν ἀπὸ τῆς κακοπάθειας, ὅταν κατουροῦντας θέλουσιν καὶ μὴ πᾶσα μὲν. ἢ ἀπὸ τότε ἕως πᾶσα, ὅπου ἰδοῦσιν ἄλλου Γαϊδάρου κατουροῦν ὅλοι κατουροῦσιν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶσα εἰς εἰς ὅτι μέλλει γὰρ τῷ ἔλγει, δὲν ἔχει καμίαν θεραπείαν.

Γαΐδαρος καὶ Βαθράκοι.

Γαΐδαρος ἐβάσαζε ξύλα, καὶ ἐδέβονε μίαν λίμνῃ, καὶ ἐπειδὴ ἐσκόταψε, ἔπεσε, καὶ δὲν

δὲν ἠμπούει νὰ ἀσυκοφῆ, ἀνασέναζε καὶ ἐκλαιγεν οἱ
 ὁ Βαθρακοὶ ὅπου ἦσαν εἰς τὴν λίμνῳ ἤκουσαν
 καὶ εἶπον, ὦ καλὲ σὺ, τί ἤθελες ποιήσῃ ἂν ἤθελες
 σαθῆ τὸσον, καὶ ἐρὸν ἐδὼ ὡς ἂν καὶ ἡμεῖς, ἔπει δὲ
 ὀλίγον καὶ ἐρὸν ὅπου ἔπεσες κλαιγεις Ἐ ὀδύρεσθαι.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῆτον τὸν λόγον ἠμπορῆ-
 μῃ νὰ εἰποῦμῃ, εἰς ἄνδρα ἀνυπόμῃνον, ὅπου δὲ
 ὀλίγον πόνον ὅπου νὰ τῆ λάχη δὲν ὑπομῃνει. καὶ εἰς
 μεγάλοις καὶ πολλοῖς κόποις δὲν λέγη ἔ δέν.

Στρατοκόποι.

Σ Τρατοκόποι τινὲς ἐδίεβαιναν τὴν πῶδαθα-
 λασίαν, λοιπὸν ἐβλέπασιν φρύγανα ὅπου
 ἔρχονταν ἀπὸ τὴν θάλασσαν πρὸς τὴν γλῶ, καὶ
 ἐλόγισαν ὅτι εἶναι μέγα καράβι, καὶ ἀνέμῃναν νὰ
 ἔλθῃ. καὶ ἐπειδὴ ἐσύμῃναν τὰ φρύγανα εἶπον ὅτι
 εἶναι καραβόπολο. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ ἄνεμος ἤφε-
 ρε τὰ φρύγανα εἰς τὴν γλῶ εἶπον εἰς ἀλλήλοῖς,

ὅτι ἔυκρεα ἐκδεχόμεθεν ἐμείνο ὅπου δὲν ἦτον .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι, ὅταν τοὺς ἰδοῦμεν ἀπὸ μακρᾶ μῆς φαίνεται ὅτι εἶ) φοβεροὶ καὶ μεγάλοι καὶ ὅταν τοὺς σιμύσωμεν γωεῖζωμεν τὴν ἐτιδωρότητα τοὺς .

Γαῖδαρος ἢ Αλεπού.

Γ Αἶδαρος καὶ Αλεπὸ ἔκαμαν σωξοφίαν, καὶ ἠῦραν κατὰ τύχην ἓνα Λεοντάρι, ἢ Αλεπού θωρόντας τὸν κίνδυνον, ἠπῆγαν εἰς τὸ Λεοντάρι καὶ ἔταξεν ὅτι νὰ τοῦ ὠρδαδῶση τὸν Γαῖδαρον ἂν τῆς τάξει νὰ μὴ τὴν βλάβη. Καὶ τὸ Λεοντάρι τῆς ἔταξε. λοιπὸν ἔκαμε τὸν Γαῖδαρον ἔπιᾶση εἰς παγίδα. Καὶ ὅταν τὸ Λεοντάρι ἴδεν ὅτι ὁ Γαῖδαρος πλέον δὲν ἔφουγε, πρῶτον ἔφαγε τὴν Αλεπού ἔπειτα ἐδῶβη εἰς τὸν Γαῖδαρον.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅς τις ὀπιβελδῶει τὸν σωτέροφόν

φόν του, πολλαῖς βολαῖς λανθάνεται καὶ ᾠροτον
ἀπολεῖ τὸν ἑαυτὸν του.

Καμήλι.

Οταν οἱ ἄνθρωποι τὸ ᾠροτον ἴδασιν τὸ Κα-
μήλι, ἐφοβήθησαν, ἔθαύμαζαν τὴν με-
γαλότητά τε πολλὰ καὶ ἐφόβησαν. ἔπειτα ἴδασιν τὴν
ἡμερότητα ὅπου εἶχεν τόσον ὅτι ἐθάρεψαν καὶ τὸ ἐσή-
μιοναν. μετὰ ταῦτα ἴδασι ὅτι τὸ ζῶον ἐτέτε δὲν εἶχε
χολὴν διατέτε τὸ ἐκαταφρόνησαν τόσον. ὅτι τε ἔβα-
λαν χαλινάερα καὶ τὸ ἔδωσαν εἰς παιδίων να τὸ
σύρνουσιν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α :

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερά ᾠράγματα,
ἡ σιμῆθεια μᾶς κάμνει ἔτε κατὰφρονῆμην.

Πεισερα ἔτε Κερένα.

Πεισερα ἔτεφρον εἰς Πεισεριῶνα. ἔτε καυ-
χᾶτον εἰς πολυτεκνίαν, ἔτε πῶς κάμνει πολ-
λά παιδια. ἔτε ἡ Κερένα τὴν ἠκασε ἔτε λέγει. ὡ κα-

λήσῃ, πᾶσαι. ὅσα πικρῶτερα γυνῆς, τόσας
λύπας καὶ πικρίας κάμνεις τοῦ λόγου σου.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶπεν πρὸς δούλους καὶ σκλάβους, ὅτι
ὅσα παιδιά πλεότερον κάμνουσιν, τόσον εἶπεν πάλιν
δούλοι.

Πλούσιος.

ΑΝθρώπος Πλούσιος εἶχεν δύο θυγατέρας,
ἢ ἡ μία ἀπέθανε, λοιπὸν ἐπλήρωσε γυ-
ναῖκας τὰ τὴν κλαίγειν. Ἐτέρα εἶπεν, ὡ κακό-
τυχαις. ἡμεῖς ἔχμεν τὴν λύπην, ἔδεν ἡξέμεν
μεν τόσον τὰ κλαίγωμεν ὡς περ ταῖς ξέναις. καὶ ἡ
μητέρα τῆς λέγει, μὴ θαυμάζεις παιδίμου. ὅτι
ὅσα σάμνα τὸ κάμνουσιν, καὶ κλαίγουσιν καὶ κό-
πον τὸν τόσον.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι τινὲς δὲν ὀκνοῦσιν ὅσα σά-
μνα ἐπληρωμὴν τὰ κλαίγουσιν ἢ τὰ λυποῦνται
τῶν ἄλλων ταῖς λύπαις, καὶ συμφοραῖς.

Βοσκός.

Βοσκός.

ΕΙς Βοσκός ἔβαλε τὰ προβάτα καὶ ἐβόσκασιν ὑπὸ κρατῶθεν ἑνὸς δένδρου, λοιπὸν αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὸ δένδρον καὶ ἐτλιάζε τὸν καρπὸν τῆς δένδρου ναὶ πείσῃ διὰ τὰ προβάτα, ἃ ἔειχεν ἀφήσει τὰ φορέματα του εἰς τὴν ῥίζαν τῆς δένδρου. καὶ τὰ προβάτα τρέχοντες τὸν καρπὸν, ἐλαθαθήκοσι ἃ ἔφαγαν ἃ τὰ ἱμάτια τῆς Βοσκῆς. καὶ ὁ Βοσκός ὅταν ἴδῃ τὸ πῆγνον, εἶπεν, ὦ χάρις ζωῶν ἐσεῖς ἢ ἄλλων τὰς διδέτε τὰ μάλισα ἃ ἐν δυνόνῃ, ἃ ἐγὼ ὅπῃ σὰς ζέφω, μου ἐφάγεῃ τὰ ρούχα μου.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι ὑπὸ ἀνεγνωσίας των ὠφελοῦν ἐκείνοις ὅπῃ ἐν τοῖς εἰρηπύτοις, ἃ τὰς ἐδικοὺς βλάπτουσιν.

Αετός .

Αετός ἐκάθετον εἰς πέτραν γυρδύοντας κωμήτη, καὶ κάποιος τὸν ἐδόξεψε . Ἐπὶ τὸ μὲν ξυφάρη ἐμπήκε μέσα εἰς τὸ σῶμα . ἡ δὲ σαγίτα μετὰ πτερά ἔσεκεν ἔξω ὁμοῦ εἰς τὰς ὀφθαλμούς τε . λοιπὸν ἐγύρισεν ὁ Αετός καὶ εἶπε . Ἐτῆτο ἄλλη μία λύπη . εἶ), ὅτι μετὰ πτερά μου νὰ σφάζωμαι καὶ νὰ ἀποθνήσκω .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ .

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι διπλὸν κακὸν εἶ), ὅταν κινδυνώωμεν ἀπὸ τοὺς ἐδικὰς μας καὶ φίλους μας .

Αλιεύς ἔ Μαρίδα .

Αλιεύς ἔβαλε τὸ δῦκπον εἰς τὴν θάλασσον , Ἐόπιασε μία Μαρίδα ὅμως ἐωδύκαλειε ἡ Μαρίδα νὰ τὴν ἀφήσῃ , ἐπειδὴ ἦτον μικρά . Καὶ ἔλεγεν ὅτι ὡσαναυξήσω θέλεις με πιάσῃ , καὶ θέλεις ἔχει πλεον ὀφάφορον . Ἐ ὁ Αλιεύς εἶπεν . ἀλλὰ πελελὸς ἤθελα ἦσαι , ἂν τὸ κέρδος ὅπερ ἔχω εἰς τὰς χείρας μου ἀφήσω , ἂν καλὰ εἶ) ἔ μικρὸν , Ἐ νὰ ἐλπίζω ἄλλο μέγα ὅπερ δὲν ἐβλέπω .

ΑΛ-

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πελελὸς ἐστὶ ἐκείνος ὅπῃ
 δεξιὰ ἐλπίδα πεισοτέρου κέρδους ἀφωκὲς ἐκείνο ὅ-
 ποῦ ἔχει εἰς χεῖρας του, καλὰ ἔστι ἔολίγων.

Λεοντάει καὶ Αλεπεῖ.

Λεοντάει ἐγήρασε, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠμπόρειε νὰ
 κωηγήσει, ἐβελύθη τὴ νὰ ποιήσῃ. λοιπὸν
 ἐμπήκεν εἰς ἕνα σπήλαιον, καὶ ἔλεγεν ὅτι ἦτον ἀρ-
 ρῶσον καὶ ἐπήρσαν τὰ ζῶα νὰ τὸ ἰδοῦσιν, καὶ αὐτὸς
 τὰ ἔπιανε καὶ τὰ ἔτρωγεν. ἡ δὲ Κυραλεποῦ ἐσκό-
 δη τὴν ἐπιβουλήν. Καὶ ἠπήγε καὶ αὐτὴ. ἔσταθη
 ἔξω ἀπὸ τὸ σπήλαιον καὶ ἐροῦσα τὸ πῶς ἔχει τὸ δὲ Λεον-
 τάει, λέγει ὅτι ἦτον πολλὰ κακὰ, ἀμὴ δεξιὰ τὴ αἰτίαν
 δὲν ὑπάγει μέσα, ἔ ἡ Αλεπεῖ εἶπεν, ὅτι δὲν ἔρχο-
 μαί ἐπεὶ δὲ θεωροῦ πολλὰν πατήματα ὅπῃ ἐμπήκα-
 σιν ἀμὴ ὀλίγων ὅποῦ βύγησιν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ἀνθρώποι ἀπὸ
 τὰ σημεῖα γνωρίζουν τοὺς κινδύνους ἔ φέρουσιν.

Αλου-

Αλεπεῖς ἔ Κιωνοί.

Αλεπεῖς ἔφθην ἀπὸ Κιωνοῖς, ἔ εἰς τὴν ἔ-
ρημον ἴδεν ἓνα ξυλοκόπον, καὶ ἐπαρεκά-
λει τὴν κρυψήν. Καὶ ἐκεῖνος τῆς ἔδειξεν τὸ κα-
λύβητου, λοιπὸν ἐμπήκε ἔ ἐκρύφθη εἰς μίαν γωνίαν.
οἱ ἔ Κιωνοί ἔσωσαν ἔ ἐρώτησαν τὸν ξυλοκόπον
διὰ τὴν Αλεπεῖν. ἔ αὐτὸς μὲ τὸν λόγον ἀρνήθη,
ὅτι δὲν τὴν ἴδε. καὶ μὲ τὴν χεῖρα ἔδειξε τὸν τό-
πον ὅπερ ἔ ἦτον ἢ Αλεπεῖς. οἱ ἔ Κιωνοί δὲν ἐσκέφ-
τησαν τὸ σημεῖον τῆς χειρὸς, ἔ ἐδέχθησαν. καὶ ὅ-
ταν ἢ Αλεπεῖς ἔδύγηκεν, ὁ ξυλοκόπος ἔλεγεν, ὅτι ἔχε
μου χάριν ὅπερ δὲν σε ὠμολόγησα τῆς Κιωνοῖν. ἔ
ἢ Αλεπεῖς ἔειπεν. ἢ θελα σὲ ἔχει χάριν, ἂν τὰ κα-
μώματα τῆς χειρὸς σου, εἶχες ὅμοια μὲ τοὺς λό-
γους σου.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει ἐκεῖνους ὅπου ἄλλα λέγουσιν
μὲ τῶν λόγους, ἔ ἄλλα κάγουσι μετὰ ἔργα.

Ανθερο-

Ανθρωπος ἔ Θεός Ξύλινος.

Α Νθρωπος τις εἶχεν ξύλινον Θεόν, ἔ τὸν ἐ-
 ᾤσατο κάλειν αὐτὸν πλουτήσῃ. καὶ ἐπειδὴ δὲν
 τὸν ἤκουε, ὁ Ἄνθρωπος ἐθυμώθη, ἔ πάνητον ἐκ
 τοῦ πόδας ἔ ρίπτητον εἰς τὴν γῆν καὶ ὅταν ἐσω-
 τείσῃ, κεράλλω ἀπὸ τοῦ ἔρδύσε χρυσάφη. τὸ ὅποιον
 ἔλαβεν ὁ Ἄνθρωπος ἔ ἔλεγεν. κατὰ πολλὰ μοῦ
 φαίνε) να εἶσαμ ζελοῦς ἔ ἄγνωστος. ἐπειδὴ ὅταν σὲ
 ἐπίμου δὲν μὲ ᾠφέλησες. ἔ ὅταν σὲ ἐκτύπησα ἔ
 ἐσωτέρψα, μοῦ ἔκαμες καλὸ πολὺ καὶ ᾠφέλειαν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

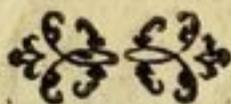
Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἕναν πονηρὸν ἔ κακὸν Ἄν-
 θροπον να τὸν πρᾶς καλὸ δὲν σοῦ κάμνει ἀμὴ να
 τὸν ἀτιμάζεις καὶ να τὸν δέρινης πλέον σὲ ᾠφελεῖ.

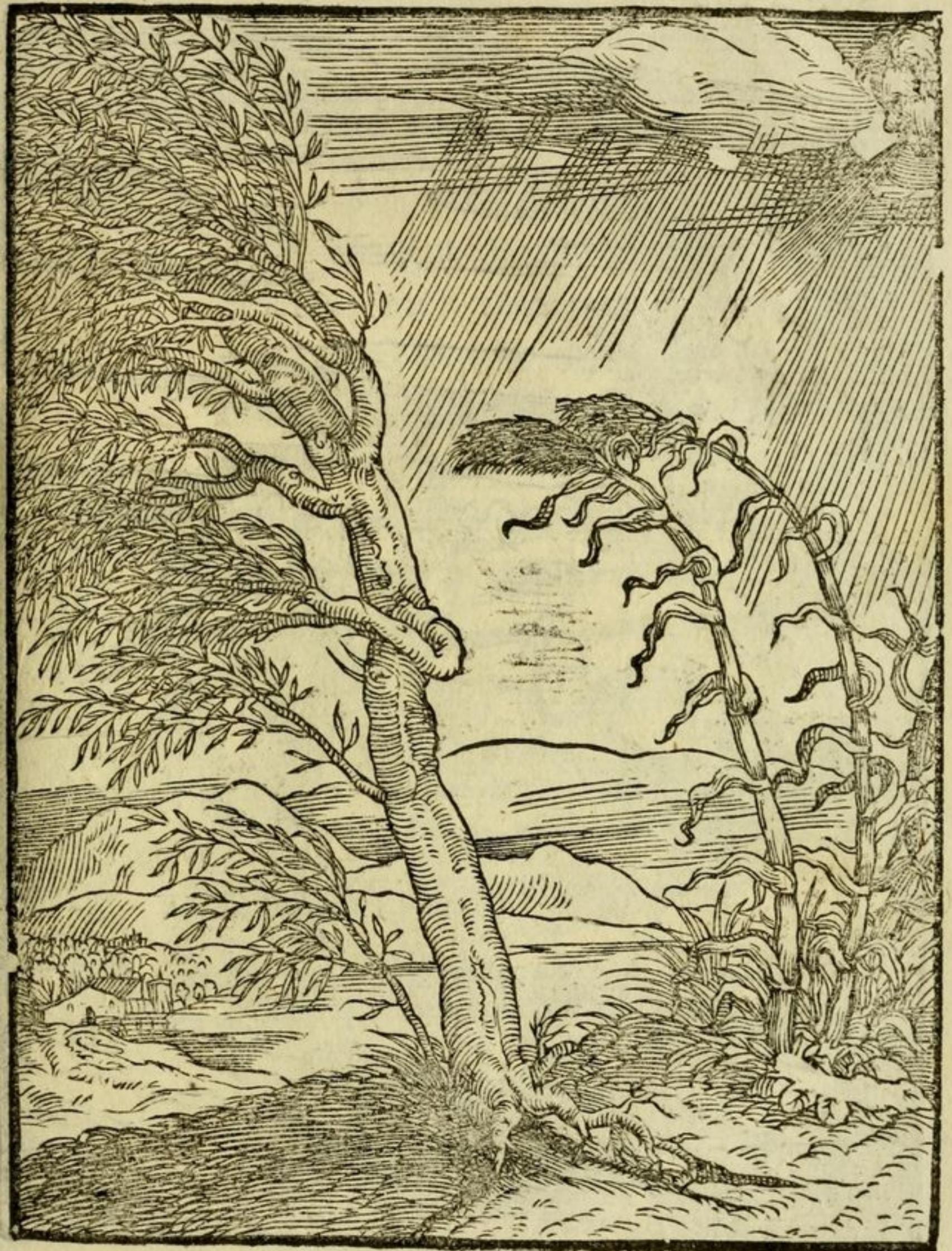
Ελαία καὶ Καλάμη.

Ελαία καὶ Καλάμη ἐφιλονεικοῦσαν, διὰ δυνά-
μιν καὶ ἡσυχίαν. ἡ δὲ Ελαία ὠνείδιζε τὸ Κα-
λάμη, ὡς ἀδύνατον, καὶ πῶς πᾶς ἄνεμος τὸ ἔκαμνε
καὶ ἐπιπέσει. τὸ δὲ Καλάμη ἐσιώπα, ἕως ὅπου ἔπνυ-
σεν ἄνεμος δυνατός. καὶ ἐπειδὴ τὸ Καλάμη ἐκλίνε-
τον εἰς τὸν ἄνεμον, ἔυκολα ἔγλυσεν. ἡ δὲ Ελαία ἀν-
τέσεικεν ἐναντίον τῆ ἀνέμου τὸσον, ὅτι ἐκάλυπτεται
φθῆ.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι μὲ μεγαλίτερόν σου νὰ
μὴ φιλονεικῆς ἐπειδὴ πάντα βλάπτει σε. ἀμὴ
νὰ ὑποφέρνῃς μὲ ὑπομονὴν, ἀπὸ θέλῃς νὰ σώζεσαι.

ρμδ

ΑΙΣΩΠΟΥ

Λύκος καὶ Γερανός .

Λύκου ἔντεσεν εἰς τὸν λαίμῳ κόκαλον . Καὶ εἶπεν τῷ Γερανοῦ ὅτι ἂν ἐσὺ μου δὴγάλῃς τὸ κοκφάλον ἀπὸ τὸν λαίμῳ, νὰ σὲ δώσω πληρομίῳ . καὶ ὁ Γερανὸς ἔβαλε τὸ κεφάλι του εἰς τὸν λαίμῳ τῆ Λύκου καὶ μὲ τὴν μήτῳ τῆ ἔυγαλε τὸ κόκαλον . εἶτα ἐζήτα τὴν πληρομίῳ . καὶ ὁ Λύκος ἐγάλασε καὶ εἶπε . σώνεισου δὴὰ πληρομίῳ ὅτι ἔυγαλες τὸ κεφάλι σου Γερόν , ἀπὸ σῶμα Λύκου , καὶ δόντια καὶ δὲν ἔπαδες κακόν .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος εἶδ' ὡρὸς ἀνθρώποις ὅπου πληρόνουσιν μὲ παρ' ὁμοίαν πληρομίῳ ἐκείνοις ὅπου ταῖς γλυτώνουσιν ἀπὸ κινδύοις .

Ἀνθρώπος καὶ Σκύλλος φίλοι .

Εἰς Ἀνθρώπος ἐτοίμαζε δεῖπνον δὴὰ νὰ καλέσῃ φίλον τῆ . ὁ δὲ Σκύλλος τέτα ἄλλον Σκύλλον ἐκάλε , λέγοντας ὡ φίλε μου , κάμε νὰ ἔλθῃς

Κ

νὰ

να δειπνήσωμεν ὁμῶς. λοιπὸν ἀπήλθασιν. ἔλεγεν ὁ
 ὁ Σκυῖλος, ὅτι πόσι χαρὰ ἔαγαλλίασις μὲ ἦλθεν
 ἑξαιφνης. θέλω φάγει κὴ χορτασθὴ τῶσον, ὅπῃ ἄνθρωπον
 πλέον δὲν θέλω πίνασθὴ καθόλου. ταῦτα ἔλεγεν ὁ
 Σκυῖλος, ἔσειε, τὴν οὐρανὸν, θαρρῶντας εἰς
 τὸν φίλον τε. ὁ ὃ μὲν γὰρ βλέπετον, καὶ πᾶν
 τὸν ἐκ τὴν ἔραν κὴ ρίπτειτον ἔξω ἀπὸ τὸ πῶραθύρι.
 τότε ὁ Σκυῖλος ἔξεγεν φωνάζοντας. οἱ ὃ ἄλλοι
 Σκυῖλοι ἐρωτήσασι πῶς ἐδείπνησας φίλε, ὁ ὃ ἔλε-
 γεν, ἀπὸ τόσα ὅπου ἔπα, ἔφαγα, ἐμάθυσας τό-
 σον ὅπῃ δὲν ἴδα πόθεν ἔρχηται.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲν ᾤρεπε εἶδεις ναὶ θαρ-
 ρῆ εἰς ἐκείνας ὅπου μὲ ξένα πράγματα τάσσει
 ναὶ σοῦ κάμουσι καλόν.

Αλιεύς.

Αλιεύς δὲν ἤξυρε ναὶ Αλιεύη. ὅμως ἔλαβεν
 αὐλὰς ἔ δύνκα, ἔ ἐσάθη εἰς μίαν πέτραν εἰς
 τὴν

τὴν ᾠδα θαλασσίαν. Καὶ εἰς τὸ πρῶτον ἐλάλει τὰς
 αὐλὰς. νομίζοντας ὅτι διὰ τὴν γλυκότητα τῶν αὐ-
 λῶν, ναὶ ἔλθουσιν ἔξω τὰ ψάρια. Καὶ ἐπεὶ δὴ ἐκό-
 παζε πολλὰ ἔκ καρπὸν δὲν ἔβλεπε, ἔβαλε κάρπυ
 τὰς αὐλοῖς, καὶ ἔπασσε τὰ δύκπια ἔκ τὸ ἀγκιστρον,
 καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν ἔπασσε ψάρια πολ-
 λά. καὶ ὅταν τὰ ὄνυχα ἔξω τὰ ψάρια ἀπηδῶσαν
 ἄνω καὶ κάτω καὶ αὐτὸς εἶπεν. ὦ κάρπισα ζῶα, ὅταν
 ἐλάλην δὲν ἐχορδύετε, καὶ τῶρα ὅπου ἔπαυσα αὐτὸ
 ποιεῖτε.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶπεν πρὸς ἐκείνους ὅτι ᾠδα καιρεῖν ἔκ
 ᾠδα λόγον κάρπισον τὰ πρῶτα ἀκαιορα.

Βουκόλος, ἔκ Λεονταίει.

Βουκόλος ἔχασε μοχάριον, ἔκ ἐγύρῳ το εἰς
 τὴν ἔρημον. ἔκ ἐπειδὴ δὲν τὸ ἄρρε, ἐπρῶτα-
 κάλεσε τὸν Θεὸν ὅτι ἂν τῶ δείξει τὸν κλέπτην, να
 κάρπει θυσία ἕναν τεράζον. ἔκ ἐρχόμενος ἴδε εἰς ἕνα

ρμη'

ΑΙΣΩΠΟΥ

τόπον ἕνα λεοντάει ὅπῃ ἔτρωγε τὸ μοχάει. λοι-
πὸν ὑπὸ τὸν μέγαν φόβον ὅπου ἔλαβε, ἀσύνεσε
τὰς χεῖρας εἰς τὸν ἕρανόν & εἶπεν, ὦ θεέμα, ἔταξε
ἕναν τραχὺν δὲ θυσίαν ἀν' ὄνομα τὸν κλέπτειν. τῶ-
ρα ἢ ἀν' φύγω & γλύσω ἐκ τὰς χεῖρας τε νὰ κάμω
θυσία ἕνα τ' αὐθον.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶναι περὶ ἀνθρώπου δυσχεῖς. οἱ ὅ-
ποιοι χάνουσιν πράγματα, & ἔλχον ἢ πῶρα καλῶν
νὰ, ἔλθουσι τὸ κλέπτειν. Καὶ ὅταν τύχουσι & τὸ ἔλθου-
σι, τότε ζητῶσιν ἀφύγασιν.

Αλεπεῖ & Σκελύκιον.

Σκελύκιον ὄνομα ἔστι τινὸς γῆν ἢ ἔλεγε τῆς
ζώων, ὅπῃ εἶναι ἰατροῦ, καὶ ἰατροῦ ὅλαις
ταῖς ἀδύναται. & ἡ Αλεπεῖ λέγει, ἢ πῶς λέγει ὅτι
νὰ ἰατροῦ ἄλλοις ὅπῃ ἐσὺ εἶσαι κρατημένος καὶ
πῶρα ἄλλοις, καὶ δὲν ἰατροῦ εἶσαι;

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶ) πρὸς ἐκείνας ὅπῃ δὲν βλέπεν τιῶ
ἀδένφαν ὅπῃ ἔχουσι ἑταῖ κατὰ ἀπάνωτας, ἀμὴ
τάσσου ναῖ ἰαξόσου ἀλλοις.

Ανθρωπος πὶς εἶχε ὄρνιθα :

ΑΝθρωπος πὶς εἶχε ὄρνιθα, καὶ τῆ ἐγγύνα αὐγὰ
χρυσά. καὶ αὐτὸς ἐνόμισεν ὅτι μέσα της
θέλει ἔχει πολὺ χρυσάφι. λοιπὸν τιῶ ἐπιξέ καὶ
ἀπόκτενε. καὶ ἦρε τιῶ ὅμοιαν μὲ τοὺς ἀλλοις. ὁ
ἀθλιος λογιάζοντας, ὅτι θέλει ὄρη πλοῦτον πο-
λὺν, ἐσερδύθη καὶ τῆ ὀλίγου ἐκείνου.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

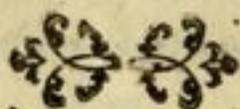
Ο Μῦθος εἶ) πρὸς πῖνας ὅπου δὲν ἀχρυσῶν-
ται εἰς ἐκείνο ὅπου εὐείσκον), ἀμὴ γυρέυεν πε-
ριασότερα. λοιπὸν χάνουσι πολλαῖς βολαῖς καὶ τὸ
ὀλίγον ὅπῃ ἔχουσιν.

Τζήτζηκας καὶ Μύρμηγκας :

Ωρα χειμῶνος ἐβράχνησαν τὰ σιτάεια τῶν Μυρμηγκῶν, καὶ τὰ ἐσεργάσαν. ὁ δὲ Τζήτζηκας ἐλίμαζε καὶ ὄπνια, καὶ ἐζήτατων, νὰ τῷ δώσωσιν νὰ φάγη. αὐτοὶ δὲ τῷ ἔλεγαν, διὰ τὸ καλοκαίρι δὲν ἐμάζωνες τροφίμους; ὁ δὲ Τζήτζηκας εἶπεν. ὅτι δὲν εἶχα ἄδειαν, ἀμὴ ἐτραγέδην καὶ ἄξεφαντονα. Καὶ οἱ Μύρμηγκαις ἐγέλασαν καὶ εἶπασιν ἂν τὸ καλοκαίρι ἐτραγέδεις καὶ ἄξεφαντονες, πᾶσα τὸν χειμῶνα, καὶ δε χόρδεις.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅταν ἔχῃ καιρὸν ὁ κάθεις νὰ κοπάζῃ νὰ κερδίζῃ, διότι ἔρχεται καιρὸς ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ δουλεύῃ, ἔνα μετανοῇ δὲν τὸν ἀξείζει.

Τράγος & Λύκος.

Τράγος ἔσεκεν ἄνω εἰς ἀνώγειον & ἶδε Λύκον
 ὅπου ἐδράβαινε, καὶ ἀρχισεν αὐτὸν ὑβρίζειν, καὶ
 καὶ αὐτὸν γελαῖ, ὃ ὃ Λύκος ἐσεράφη καὶ λέγει τε.
 Δὲν μὲ ὑβείζης ἐσὺ, ἀμὴν ὁ τόπος ὅπου σέκεις.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλὰς βολαῖς καὶ ὁ και-
 ρὸς καὶ ὁ τόπος δίδουσι τὸ θάρρος τῆς μικροτέρου
 αὐτὸν λέγουσι & αὐτὸν ὑβείζουσιν τοῖς μεγαλιτέροις.

Γεωργὸς καὶ Οφίδιον.

Εἰς Γεωργεῖ πρὸς θυρα ἐφόλθε φίδι, & ἐδάγ-
 ησε τὸ παιδί τῆ Γεωργεῖ, καὶ ἀπέθανε. ἐλυ-
 πήθησαν γοῦν πολλὰ οἱ γονεῖς τε, & ὁ πατέρας τῆ
 παιδὸς ἐκκεράτη τζεκούρη & ἀνάμεινε τὸ φίδι αὐτὸ
 κτυπήσει. καὶ ὅταν τὸ ἶδεν ὁ παῖς ἄλγος εἰσε τὸ τζε-
 κούρη, λοιπὸν ἔλαχε καὶ δὲν ἠμπόρεσε αὐτὸν κρούσει τὸ
 φίδι

Φίδι ἀμὴ ἐκρουσε τὴν πέτραν . καὶ μετὰ ἡμέρας ἐνόμισεν ὁ Γεωργὸς νὰ κἀμῃ ἀγάπην μὲ τὸ Φίδι καὶ ἐπῆρε ψωμί καὶ ἄλας καὶ τὸ ἐκάλει ἔξω ἀπὸ τὴν ξύπα . τὸ ἧ Φίδι λέγει . ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐμπροσθὲς εἰς ἡμᾶς δὲν εἶ) φιλία κ' δὲ πίστις . ὅσον ἐγὼ θεωρῶ τὴν πέτρα πληρωμένη . καὶ σὺ τὸν τάφον τοῦ παιδιοῦ σου .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος φυλάγει) πάντοτε ἀπὸ τ' ἐχθροῦ του , καὶ μάλις α νὰ ἐνθυμά) ἂν τοῦ ἔκαμε κακὸν φανερόν , ὅπου νὰ φαίνε) .

Λῦκος καὶ Γεαῖα .

Λῦκος ἐπείνα καὶ γυρδύοντας βοφίω , ἔτυχε εἰς ἓνα τόπον καὶ ἤκουσε παιδί) ἐκλαιγε , καὶ μία γεαῖα τῆ ἔλεγε παῦσαι μὴ κλαίγης , ὅτι τούτῳ τὴν ὄραν σε δίδω τῆ Λύκου , καὶ ὁ Λῦκος παντέχοντας ὅτι ἡ γεαῖα ἔλεγε αλήθειαν , ἐσάθη πολλὴ ὄραν . Καὶ ὅταν ἐβράδυσσε , καὶ πάλιν ἤκουσε

ἤκουσε τὴν γαίαν ὅτι ἐκόλαζε τὸ παιδίον καὶ ἔλεγε παιδάκιμον, ἀνέλθι ὁ λύκος ἐδῶ νὰ τὸν πιάσωμεν ἕνα τὸν ραυδίωμεν. καὶ ὁ λύκος εἰς ἤκουσε τέτοιον ἀπαγγεῖλον, ἔφυγε καὶ ἔλεγε, εἰς ἐτέτην τὴν γαίαν, ἀλλὰ λέγεις, καὶ ἄλλα κάμνεις.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ὁ Μῦθος εἶπεν ὅτι ἀλλὰ λέγεις καὶ ἄλλα κάμνεις.

Τρυμπεταίεις.

Τρυμπεταίεις ἐμάζωνε τὸ φοβότατον καὶ ἐπιέση ὑπὸ τοῖς ἐχθροῖς, ἔλεγε ἡ, ὦ ἄνδρες μὴ μὲ φονεύσετε, ἐπειδή ἐγὼ ἐγὼ ἄλλον δὲν ἐφρονόσα, μόνον αὐτὴν τὴν Τρυμπεταίαν λαλῶ. καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπασιν. ὅτι δι' αὐτὸ νὰ ἀποθανῆς, ὅτι ἐσὺ δὲν δύασαι νὰ πολεμῆς, ἕνα ἀνακατῶν καὶ ἐγερῶς τὴς ἄλλης νὰ φονεύον.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ὁ Μῦθος λέγει, ὅτι πλέον πηλείουσι ἐκεῖνοι ὅτι ἀναγ-

ἀναγκάζουσι καὶ ὡδραβάουσι τοὺς ἄλλους νὰ μα-
λῶνουν καὶ νὰ φονεύοντα, ὡδρὰ ἐκεῖνοι ὅπῃ τὸ
κἀμνεσιν :

Μουλάει .

ΕΝα Μελάει τρώγοντας τὸ κειθάει ἐπί-
χυνε τόσον, ὅπῃ ὑπερήφανον ὁ μόνον ἔλεγε
ἀπὸ δὲν εἶ) πατέρας μου ὁ γαῖδαρος ἀμὴ τὸ ἀλογον
τὸ γοργόν, ἐπειδὴ ὅλον τῆ παρομοιάζω. Καὶ ἐπει-
δὴ ἦτον ἀνάγκη νὰ βάλουσι τὸ Μελάει νὰ ζέξη, ὅ-
ταν ἔπαυσε ἀπὸ τὸν δρόμον, τότε ἐθυμήθη Ἐλέ-
γεν ὅτι πατέρας του εἶ) ὁ γαῖδαρος .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἂν ὁ χρόνος φέρῃ πινὰ εἰς
δόξαν καὶ πλετον, ἄς μὴ ἀλησμονήσῃ πόθεν κα-
τάγε) καὶ πῶς ἦτον . ὅτι ὁ κόσμος οὗτος δὲν ἔχῃ κα-
μίαν βεβαιοσιώλω :

Ποντικός

Ποντικός ἔ Βάθρακος .

Ποντικός ἐφιλιώθη μὲ Βάθρακον, ἔ ἐπά-
 λεσέ τον εἰς δεῖπνον, εἰς αὐτῆ ἐνὸς πλου-
 σίου. ἔ λέγει του, φάγε χαίρου φίλε βάθραχε ἔ
 ὅταν ἀπόφαγαν λέγει ὁ Βάθρακος, ὅτι ἔρχου κῆ
 σὺνὰ σεφιλέψω. ἔ δὲ νὰ μὴ ἀγανακτήσης κο-
 λυμπόντας νὰ σεδέσω μὲ κομάτι σκίωι ἀπὸ τὸ πό-
 δι, ἔ νὰ τὸ δέσω εἰς τὸ ἐδικό μου τότε ἐμπῆκαν εἰς
 τὴν λίμνῃ, κῆ ἄρχησεν ὁ Βάθρακος νὰ τὸν σύρνη
 κῆ τὸ νὰ πνιγῆ. Καὶ ὁ Ποντικός ἔλεγει, ὅτι ἐγὼ πνί-
 γωμαι, ἀμὴ δέλω ἐκδικηθῆ ἀπὸ μεγαλίτερον.
 ἔ παρὸ θυς ἐκατέβη ἕνας αἰετὸς. ἔ ἄρπαξε τὸν Πον-
 τικὸν, καὶ ἀνάβασεν ὁμοῦ καὶ τὸν Βάθρακὸν, καὶ
 ἔφαγῃ ὁμοίως καὶ τοὺς δύο.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι ὅσοι ἐργάζοντῃ νὰ γελά-
 σουν τὸν φίλον τους, ὁ Θεὸς τοὺς παιδύει κῆ αὐτοὺς.

Γαΐδαρος.

ΕΙς Γαΐδαρος ἐνδύθη δέρμα Λεονταρίου, καὶ ἐφόβιζε τοὺς ἀνθρώπους ἔτι τὰ ζῶα ἔφευγαν, ὅτι ἐνόμιζαν πῶς εἶναι Λεονταίη. Καὶ ὅταν ὁ ἄνεμος ἐπνέουσε, τὸ ἐρρίψε τὸ δερμάτι, καὶ ἐξεσηπάση. τότες ὅλοι ἐπίασαν καὶ τὸν ἐδέρνασι μὲ ῥάπαλλα ἔτι μὲ ξύλα.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἂν εἶσαι πτωχὸς μὴ κέρως ἐκείνα ὅπερ κέρωσιν οἱ πλούσιοι. μήπως γελασθῆς καὶ κινδυνώσης πολλά.

Γυνᾶικα ἔτι Ἄνδρας.

ΜΙΑ Γυνᾶικα ἔχασε τὸν Ἄνδρα της, καθ' ἡμέραν ἐπλαιγεν εἰς τὸν τάφον του. καὶ εἰς γεωργὸς ἐλάξουε πτωχὸν. Καὶ ἴδε πτωχὸν γυνᾶικα καὶ ὀρέχθη πτωχὸν. λοιπὸν ἄφησε τὰ βοΐδια μοναχὰ

χὰ Ἐ ἐπῆγε σημάτης καὶ ἐπλαιγεν καὶ αὐτός. Καὶ
 ἐκένη τὸν ἐρότισε, δεὰ τί καὶ αὐτός κλαίγῃ; ὃ ἢ εἶ-
 πεν ὅτι ἔχασα τὴν γυναῖκα μου καὶ ὅταν κλάυσω
 παρηγοροῦμαι. καὶ αὐτὴ εἶπεν, ὅτι αὐτὸ παθόνω
 καὶ ἐγώ. Καὶ ἐκέινος λέγῃ. ὅτι ἐπειδὴ Ἐ οἱ δύο
 ἐπέταμην εἰς τέτοιαν συμφορὰν, δεὰ τί ἐσὺ δὲν μὲ πέρ-
 νης ὡσάν τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐγὼ ἐσένα ὡσάν τὴν
 γυναῖκα μου. Καὶ νὰ ἀγαπηθοῦμεν ὁμοῦ, καὶ ἄρσσε
 τῆς γυναικός. λοιπὸν ἐσμίχτησαν. καὶ σέκοντας
 αὐτοὶ εἰς τοῦτο, ἦλθε κλέπτης καὶ ἐκλεψεν τὰ βοί-
 δία, ὅταν ἢ ὁ γεωργὸς ἐγύρισε Ἐ δὲν ἦρε τὰ βοί-
 δία, ἄρχισε νὰ κλαίγῃ. καὶ ἡ γυναῖκα λέγει πάλιν
 κλαίγεις; καὶ ἐκέινος εἶπεν, τώρα ἐπ' ἀληθείας
 κλαίγω, ἀμὴ τὰ ἐμπεραθεν δὲν ἦσαν ἀληθινὰ
 κλάματα.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος εἶ) εἰς ἐκεῖνους ὅπου μεταχηματί-
 ζον) νὰ γελάσωμεν τινὰς, τότε τοὺς ἔρχε) κατὰ ἀλή-
 θειαν θλίψις, Ἐ τότε λυποῦ) , ἀληθινά.

Γεωργός η Γαϊδούρια.

ΕΙς γεωργός ἐγήρασεν, καὶ ποτέτου δὲν ἦλθε εἰς τὸ κᾶσρον, λοιπὸν ἐπερεκάλεσε τοὺς ἐδικοὺς του νὰ τὸν σείλωσι εἰς τὸ κᾶσρον νὰ ἰδῆ καὶ τὰ ἔξωξαν ἀμάξι μὲ δύο γαϊδούρια. ἡ παχράμυρος ἔλαχεν καὶ τοὺς ἡῦρε χιμῶνας καιρός, καὶ τὰ γαϊδούρια ἐπλανήθησαν ἀπὸ τὸν δρόμον καὶ ἔυγαλαν τὸν γέροντα ἀπὸ τὸν δρόμον, καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς ἓνα κρημνόν. ἡ ἐπειδὴ ἔμελλε νὰ κατακρημνησῆ. εἶπει ὦ θεέμου, καὶ τί ἀδίκησα, καὶ μέλλει νὰ χαθῶ; ἡ ἔχι ἀπὸ μουλάρια καλλὰ, εἶδε ἀπὸ ἄλογα ἔυμορφα, ἀμὴ ἀποκάκισα ἡ πενιχρὰ γαϊδούρια.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι μεγάλη πικρία εἶναι νὰ κινδυνεύῃ τις νὰ χαθῆ, ἀπὸ βαρβάρους καὶ χοντεροὺς ἀνθρώπους.

Ανθρωπος Ἐθουγατέρατου.

ΕΙς Ανθρωπος ἐπεθύμησε νὰ σμίξη μὲ τὴν
 Ἐθουγατέρα του λοιπὸν ἔσειλε τὴν γυναῖκα
 εἰς τὸ χοράφι καὶ ἄρχισε νὰ βιάζη τὴν κοπέλα.
 καὶ ἐκείνη τὴν εἶπεν ὦ πάτερ κακὰ κάμνεις καὶ ἀνό-
 σια, ἐπεὶ δὴ ἤμουν πλέον δυχαισημένη ὅτι ἄλλοι
 ξένοι νὰ μὲ ἐβίαζαν καὶ ἐχὶ σὺ. ὅπου εἶσαι πατέ-
 ρας μου.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι μέγα κακὸν εἶ) ὅταν πῶς
 πάθῃ κακὸν ἀπὸ ἐδικόντου, ἢ νὰ λογα) φίλος τε.

Λάφι καὶ Λεοντάειον.

ΛΑΦΙ ἴδε κοιμώμενον τὸ Λεοντάει, καὶ εἶπε) ὦ
 κακότυχα ζῶα ὅπου βεισκόμεσθε, ἂν ὅ-
 ταν εἶ) κοιμισμένη τὸ Λεοντάει ὅλοι τὸ φοβούμε-
 σθε, πῶς νὰ κάμωμεν ὅταν αὐτὸ θυμῶνε).

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

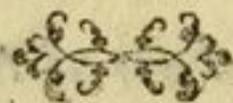
Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι ἔχεν ἐξουσία δὲν ᾤρε-
πιδὲ νὰ θυμῶνιουται.

Λεοντάει καὶ Αἰγιόχοιρος.

Λεοντάει ἐμάχετον μετ' Αἰγιόχοιρον, καὶ τὰ λυ-
κόρνια ἔσεκαν καὶ ἔθωροῦσαν τὴν μάχην
ποῖος δέλη πέσιδ, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸ τέλος ἔγε-
ναν φίλοι, αὐτὰ ἐμέμφθησαν τὸν ἑαυτὸν τοῖς.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲν ᾤρεπιδὲ νὰ χαιρόμεθιν
τῆς ἄλλων ταῖς μάχαις.

Λεοντά-

Λεονταίη ή Ποντικός.

ΤΟ Λεονταίη κοιμάτον. Καί εις Ποντικός ε-
 δάβη από πάνουτου. τὸ ἦ Λεονταίη εξαφνί-
 ση. ηὗ ή Αλεπῆ ἐγάλα. καὶ τὸ Λεονταίη εἶπε. δὲν
 κάμνει χρῆια νὰ καταφρονοῦμεν εἰ δὲ τὸν Ποντικόν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὗ ἦ τὰ μικρά δὲν ἀφεί-
 πεινὰ καταφρονοῦμεν.

Παιδάριον καὶ Μάννα.

ΠΑιδὶ ἔφαγε σπλάγχνα βοϊδίου, καὶ ἐπειδὴ
 τὰ ἐξέρασαν, ἔλεγεν, ὦ Μάννα μου ἐξέρα-
 σα ὅλα μου τὰ σπλάγχνα. ηὗ ἐκένη εἶπεν, ὦ παι-
 δίμου δὲν ἐξέρασες τὰ ἐδικά σου. ἀμὴ τὰ ξένα.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

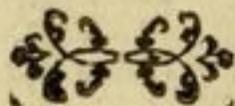
Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὠρέπεινὰ δίδωμεν τὰ
χρεωσοῦμεν καὶ νὰ μὴ γογγίζομεν.

Αλεπού καὶ Βάτος.

Αλεπὸν ἀνέβαινε μίαν φράκτιν καὶ ἐπειδὴ
ἐπίπτεν, ἔλαβεν βοήθειαν τὴν Βάτον. καὶ
ἐπληρώθη τὸν πόδα. λοιπὸν ἐμέμφετον τὴν Βάτον.
καὶ ἡ Βάτος λέγει. μὴ μέμφεσαι ἐμέ, μάλλον ὅ
τὸν ἑαυτὸν σου.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶπὲς πρὸς ἐκείνους ὅπου κατηγοροῦν
τοὺς ἄλλους καὶ δὲν θεωροῦν τὸν ἑαυτὸν τους.

Κόρακας κὺ Αλεπού.

Κόρακας εἶχε εἰς τὸ σῶμα κομάτι τυρῆ, κὺ ἡ
 Αλεπὲ τὸν εἶδε κὺ εἶπεν ὅτι ἄπο θυμῶ νὰ ἀκού-
 σω τὴν φωνίῶ σου κὺ ὁ Κόρακας ἀνοιξε τὸ σῶμα
 του νὰ φωνάξῃ. λοιπὸν τὸ τυρὴ ἔπεσεν. κὺ ἡ Αλε-
 ποῦ τὸ ἔφαγεν κὺ εἶπεν. ὅτι εἰς ὅλα εἶσαμ Κόρακας
 ἕμορφος, ἀμὴ δὲν ἔχῃς γνάσιν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶ) εἰς ἐκείνοισ, ὅπου χαίρονται εἰς
 ταῖς κολακίαις.

Αλιάδες.

Αλιάδες έσρναν δύκπιον, και έπειδή ήτον βαρυ' έχαιρον, έλπίζοντας όπι έχαμιν καλον κυνήγι. Καί όταν έβγαλαν, έξω το' δύκπιον τα' ψάδια δυρον πολλα' ολίγα, και μέσα εις το' δύκπιον ένα λιθάρι μέγα. λοιπόν όπικράνθησαν πολλα. ουχι μόνον δια τω' ολιγότητι τῶν ψαδίων, αμη' όπι έσρναν και το' λιθάρι. Καί εις απ' αυτους ο γεροντότερος ειπεν, μη' πεικένεσθε ω' αδελφοί μου. διόπι ηξόυρετε, όπι τῆς χαράς ει' αδελφή ή λύπη, και έπειδή ήμεις τόσον έχάρημεν, ανάγκη ήτον και να λυπηθοῦμεν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, όπι οι φρόνιμοι ανθρωποι, δεν λυποῦν' περὶ α' εις ταῖς κακοτυχίαις.

Αλκιωνίδα.

Η Αλκιωνίδα εἶδ' ὄρνεον φιλέρημον κὴ πάντοτε
 ζεφετα εἰς τὴν ᾠθεα θαλασσίαν, ὁμοίως ἔ-
 χουᾶ εἰς τὸ ᾠμεγάλη, καὶ ὅταν ἐχρησέ, πηχρον-
 τας νὰ βοσκήσῃ, ἔλαχεν καὶ ἀνέβη ἡ θαλάσσα κὴ
 ἔσυρε τὴν φολέαν μετὰ πουλία κὴ ἀπεπνίγησαν.
 καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ Αλκιωνίδα, εἶπεν, ᾠ κακοτυχη
 ἐγὼ. ὅτι τὴν γλυῦ ἔφασκα, κὴ εἶδωκα εἰς τὴν θα-
 λασσαν. ἡ ὁποῖα μοῦ ἔγινεν πλέον ἀπιστότερη.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι θυ-
 λάγον ἔχουσι τοὺς ἐχθροὺς, ἔλανθανον ἔπιπνι-
 σιν εἰς χειρότεροις ἐχθροῖς.

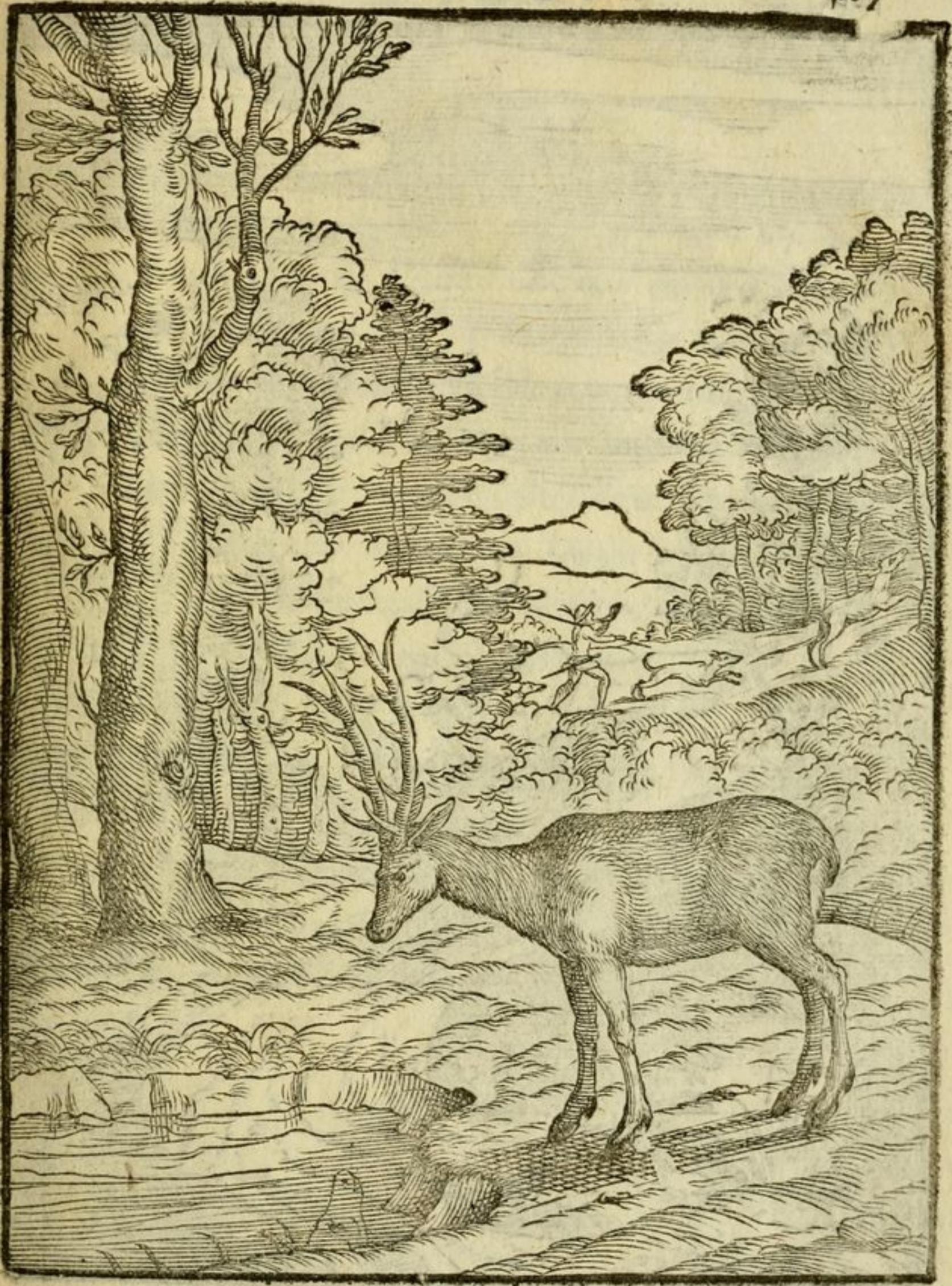
Λάφιον .

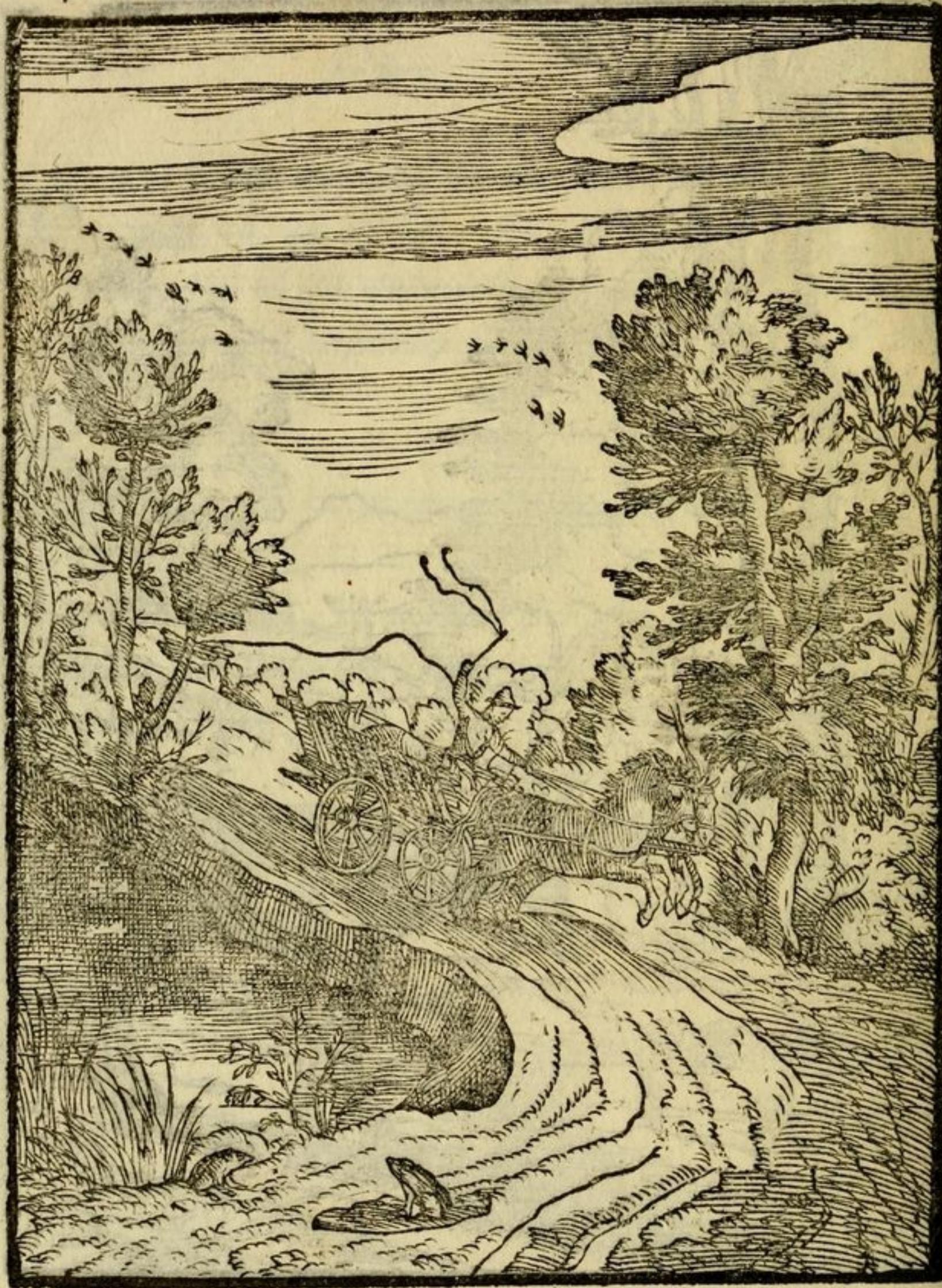
ΛΑΦΙ ἔσκεν ἐπάνωθεν λίμνης . Καὶ ἴδε τὰ πόδια του καὶ τὰ ἐμέμφετον , ἐπεὶ δὴ ἦταν λεπτὰ καὶ κατὰ τύχην διώκοντάς το ἓνα θηρίον , τότε ἠγάπησε πρὸς λιγνότερα τῶν ποδῶν του περυσία .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ .

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι πολλαῖς βολλαῖς . ὠφελούμεσθαι ἀπὸ ἐκείνου ὅπου μᾶς φαίνεται ὅτι μᾶς ἐλάπτου .

Βάθρακοι δύο.

Δ Το Βάθρακοι ἐγειτόνδον . καὶ ὁ μὲν εἷς ,
 ἦτον εἰς λίμνῳ βαθείαν καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν
 δρόμον . καὶ ἄλλος εἰς ὀλίγον νερὸν σιμᾶ εἰς τὸν
 δρόμον . καὶ ἐκείνος ὅπου ἔσεκεν εἰς τὴν λίμνῳ ,
 τὸν ἐσυμβούλωε νὰ δὴγῆ ἀπὸ ἐκεῖ , καὶ νὰ ἔμπη
 εἰς τὴν λίμνῳ , ἐπειδὴ δέλφς εἶσαι ἄφοβος . καὶ
 ἐκείνος δὲν τὸν ἤκουεν . καὶ ἔλεγχυ ὅτι δὲν ἠμπορεῖ
 νὰ ἀφήσῃ τὴν σωήθησαν τῆς τόπου . ἕως ἐσωέβη
 ἀπέρασεν ἀμάξι , καὶ τὸν ἐπλάκωσεν .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι , δὴ
 νὰ μὲν ἀκούσιν ταῖς συμβελαῖς τῆς ἄλλου ,
 βλάπτουσιν τῆς λόγουται .

Μελίαια ἔ Ανθρωπος.

ΕΙς ἐδιάβη εἰς κοφλωόπουλα Μελιασίων. καὶ ἐπειδὴ ἔλειπεν ἐκείνος ὅπερ τὰ εἶχεν, αὐτὸς ἐπῆρεν τὸ κερὶ καὶ τὸ μέλι, καὶ ἐδιάβη. καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν ἐκείνος ὅπου τὰ εἶχε καὶ ὅταν ᾤρε τὰ κοφλωόπελα ἄκωρα. ἐσέκετον ἐκεῖ λογάζοντάς τε, ἔσωσαν γουῶ. ἔ τὰ Μελίαια ἀπὸ πτω βοσκίῳ. ὅταν ἤνεραν τὰ κοφλωόπελα χαλασμέρα, ἦρχησαν νὰ τὸν κεντρήνουσιν, ἔ νὰ τὸν δαγκάνουσι. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς τὰ Μελίαια. ὦ χάριστα ζῶα, ἐκείνον ὅπου σᾶς ἐκλεψε τὸ κερὶ ἔ τὸ μέλι τὸν ἀφήσετε, ἔ ἐμὴν ὅπερ σᾶς κυβερνά δαγκάνετε.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι, ὑπὸ ἀγνοσίας, δὲν φυλάττον) ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

ἀμὴ

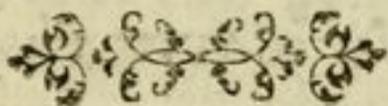
ἀμὴ τὰς φίλους, ὅσαν ἐπιβούλους πολλαῖς βο-
λαῖς βλέπουσιν.

Παιδίον Ἐσκόρπιος.

ΕΙς Ἀνθρώπος ἐκωήγα τὰς ἀκρίδες . καὶ
ἔλαχε καὶ ἠῦρε Σκορπίον . καὶ ὁ Σκορπίος
εἶπε, μὴ μ' ἐγγίσῃς, ὅτι κἀμνω σε καὶ ἀφίνῃς καὶ
τὰς ἀκρίδες ὅπου ἔπιασες .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α :

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὠρέπει τοὺς κακοὺς ἄν-
θρώπους νὰ μὴ ἀνακοτωνόμεσθαι .

Μ Καμήλος.

Κάμηλος.

Η Κάμηλος, ἐδέετο τὸ Θεοῦ νὰ τῆς δώσῃ κέρ-
ρατα καὶ ἐπέδη δὲν ἐσωηκούετον, ἐμεταζή-
τα μὲ πλεον ὠροθυμίαν τόσον ὅτι τῆς ἐσέρεψε καὶ
τὰ ἄγρια.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι φρέπεινὰ ζητᾶμεν ἀπὸ
τὸν Θεόν, τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ὄχι τὰ φεισά.

Ασθλόγος.

ΕΙς Ασθλόγος ἐφειπάτῃ ἀφεισπέπῳ, λοι-
πὸν ἔπεσε εἰς ἕνα πηγάδι, καὶ εἰς στραπκόπος
εἶπεν, ὦ καλὲ σὺ ὅπου ἔλεγες ὅτι τὰ οὐρανια πε-
σκοπεῖς, πῶς δὲν ἐβλεπες τὴν γλῶσσην ἄμην ἔπεσες.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ, πῶς ἐκείνοι ὅπου καυχῶνται
να ἡξέωθουσιν τὰ μέλλοντα, ἐξ τὰ ἐνεσώτα γνω-
εῖζουσιν.

Βοΐδρα.

Τρία Βοΐδρα ἐβόσκασι ὄμου. Καὶ ἐδένα θη-
εῖον ἐτόλμησε να τὰ βλάψη. Καὶ ἐπειδὴ
ἀρχησαν καὶ ἐχθραίβονταν, ἐχωρίσθησαν. καὶ τό-
τε πᾶσα θηεῖον τὰ ἡῦρε χωρισμῆα καὶ τὰ ἐφ-
θειρεν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

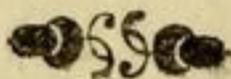
Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι χωρίζονται ἀπὸ τῆς
σωτηροφίας τοῦ, δικαίως ἀπωλοῦνται.

ΑΙΣΩΠΟΥ
Γαΐδαρος.

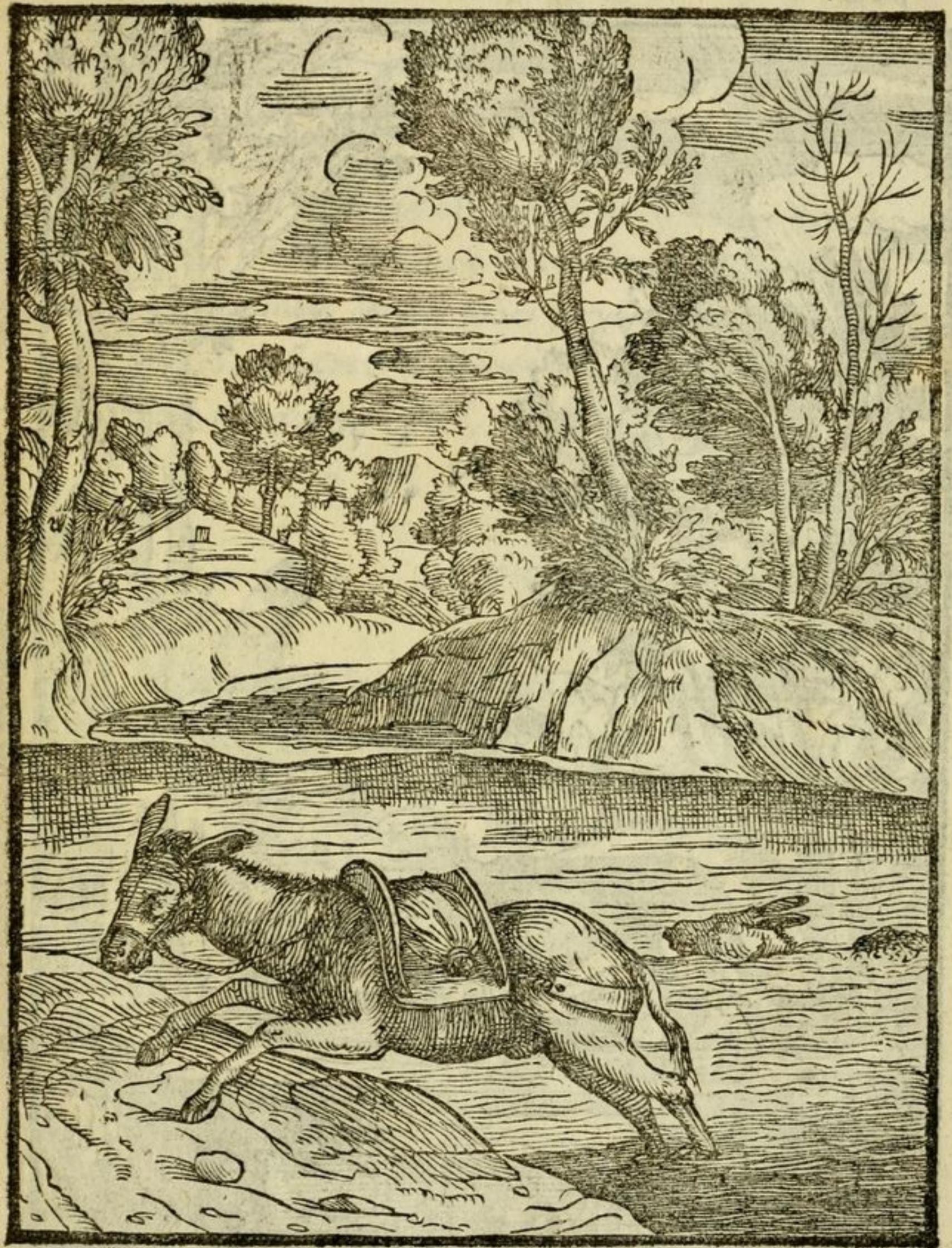
Γαΐδαρος τις ἦτον φορτωμένος ἄλλας, καὶ ἐπέρ-
να ποταμὸν, ὅμως ἐμποδίθη καὶ ἔπεσεν εἰς
τὸ νερό, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἄλλας ἔλυσε, αὐτὸς ἐκου-
φίθη ἐπὶ τὸ βάρος καὶ ἐγῆκεν ἔξω. Καὶ μετὰ ἡ-
μέρας πάλιν ἐπέρνα τὸν ποταμὸν καὶ ἦτον φορτωμένος
σφογγάκια. Καὶ ἔπεσεν ἔξεπίτηδες εἰς τὸν πο-
ταμὸν, νομίζοντας ὅτι καὶ λυθοῦν καὶ τὰ σφογγά-
κια ἐγέμισαν νερόν, πόσον, ὅσον δὲν ἐδιεύοντο καὶ
ἀσυκοῦν ἀπάνω. καὶ οὕτως ἀπεπνίγη.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις βολαῖς πρὸς
δοκοῦμεν κέρδος, καὶ καταντήν εἰς ζημίαν.

Σκῦλος.

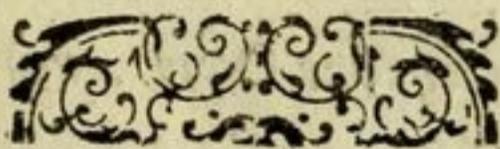

Σκῦλος.

Σκῦλος ἐβάσταξε κρέας εἰς τὸ σῶμα, καὶ ἀ-
 πέρνα γεφύρι καὶ ἶδε τὸν ἴσκιον τοῦ εἰς τὸ νε-
 ρὸ καὶ ἐνόμισεν ὅτι ἔναι πλέον μεγαλίτερον τὸ κρέας
 ἐκεῖνο, καὶ ἄφησεν τὸ κρέας ὅπου εἶχεν εἰς τὸ σῶμα
 του, καὶ ἔχασε καὶ τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ὁ Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι θέλουν νὰ πλεῶναι κα-
 τοῦσιν χάνουσιν ἐκεῖνα ὅπου ἔχουσιν.

Αλέκτορες.

Δ Το Αλέκτορες ἐμάχονταν, καὶ ὁ εἷς ἐπέρι-
 δισε τὸν ἕτερον. λοιπὸν ἕσταθη εἰς ψιλὸν
 τόπον ἀπὸ τριῶν χειρῶν καὶ ἔκραζεν. εἷς δὲ αἰετὸς
 ἐκατέβη καὶ τὸν ἄρπαξε, καὶ ἕτως ἐχάθη ἡ χε-
 ραῖ του γοργά.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς ὑπερηφά-
 νους τοὺς πολεμᾷ τοὺς ὑταπεινοὺς τοὺς ὑψώνει.

Οφίς καὶ Γεωργός.

Ε Ἰς Γεωργὸς ἔξεφεν Οφιν. καὶ ὅταν ἦτον ψύ-
 χρα τὸν ἔβανεν εἰς τὸν κόρφον του καὶ τὸ
 ἐδέριμνε. καὶ τὸ Φίδι τὸν ἐδάγκασε, τόσον ὅτι τὸν
 ἤφερον εἰς θάνατον.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μυῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον ποιοῦ-
σιν οἱ κακοὶ ἄνθρωποι πρὸς τοὺς δεινότερους.

Οφίς, καὶ Κάβουρας.

Οφίς καὶ Κάβουρας ἔγαμαν φιλίαν καὶ ἐβό-
σκαν ὁμοῦ. Καὶ ὁ μὲν Κάβουρας ἦτον
ἀπλοῦς τὸν τρόπον καὶ ἄκακος. καὶ ἐπὶ θανάτῳ καὶ
τὸν Οφιν, νὰ γῆρῃ καὶ αὐτὸς ἀπλοῦς καὶ ἄκακος καὶ
Οφίς δὲν τὸν ἤκουεν, οὐδὲ ἐπείθετον, καὶ ὁ Κά-
βουρας μίαν ἡμέραν ἐπέτυχεν τὸν Οφιν ὅπου
ἐκοιμάτο. λοιπὸν κάμνει τόσον ὅτι μετὰ δόντια
τοῦ τὸν ἐθανάτωσε, καὶ ὅταν ὁ Οφίς ἐφονόβη,
τότε ἀπλώσε καὶ ἐτανήθη, καὶ ὁ Κάβουρας λέγει.
ὅτι οὕτως ἔωρεπε, καὶ ἐμωροπίτερα νὰ ἀπλώ-
σης καὶ νὰ ἦσαι ἄκακος, ἐπειδὴ αὐτὸ ὅπου ἔπα-
θες, δὲν ἦθελε σου ἔλθῃ.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκείνος ὅπου φυσικὰ τὸ
 χεῖνὰ κἀμνη κακὰ, ποτέ του δὲν κἀμνει καλὰ.

Τ Ε Λ Ο Σ

ἢ τῆς

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΩΝ.

ΕΝ ΤΗ ΣΑΛΗΚΑΤΗ.

ΕΝΕΤΙΗΣΙ.

Αναλώμασι τῆς Ἱεραῆς τῆς Φίλων Ξυωείδος.

α. χ. μ. δ.

1644

H 3/52

Fletcher

1050

